

رۆمان

حەسەن سوورمە

بەکر ئاڤەیی

سوپاس و پڙانين

زور سوپاسي ٿيو هاوڀڻ ٿاڙيڙانه دهڪم ڪه
لهگهلم ماندوو بوون. مستهفا غهفوور. مامؤستا
مهحموود هؤمه. عومه ر حاجي. رهها ٿهبووبهڪر.

رۆمان

حەسەن سوورمە

بەکر ئالەیی

هەولتەر - ۲۰۲۲

خانه‌ی موکریانی بو چاپ و بلاوکردنه‌وه

حهسه‌ن سوورمه (رۆمان)

- نووسینی: به‌کر ئالهی
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ریدار جعفر
- به‌رگ: ئیبراهیم صالح
- هه‌له‌چن: خالد فاتحی
- تایپ: ریگا به‌کر
- نرخ: (٤٠٠٠) چوار هه‌زار دینار
- چاپی یه‌که‌م ٢٠٢٢
- تیراژ: (٥٠٠) دانه
- چاپخانه: چاپخانه‌ی (هیثی)
- به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (٤٨٧) سالی (٢٠٢٢) ی پێداوه.

زنجیره‌ی کتیب (١٠٩٠)

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

ئەو بازارە نيوەرۆيان داناخریت

یەك

هیچ نیوەرۆیەك نەدەهاتەو، هەرچۆنیک بوو لەفەیهکی لە بازار دەخوارد و چایەکیشی بەسەردا دەکرد، بۆ ماوەی دوو سال ئاوا رۆژەکانی بەرپا کرد. ئیوارەیهك کەمیک درەنگ دوکانەکی داخست و بەرەو مال بۆو، دەگەیشتە سەری هەر کۆلانیکی ئیستیکی دەکرد، رەوشی ولات لەبار نەبوو، هەمیشە دایکی دەیگوت نیوەرۆیەکانیش حەزم لێیە بێتەو، پێم خۆشە هەمووتانم لەبەرچاوان بن، بەیەکەو لەسەر سفرە دانیشین، چیژی خیزان لەو دایە نان بەیەکەو بخۆین، دەی دەبی ئەو ئیوارەیه چ چاوەروانییەك، چ دەرگایەکی پۆلایین، چ خەمیکێ گەورە، لەسەر دلی دایک بی. موسا بەدەم رینگەو بەیری لەو دەکردهو پێویستە ئاگام لە باوکم بی، ئەو بەو حالەش دەیهوی شەو و رۆژ بەبەردەوامی کار بکا، رۆژیکیان موسا پرسى: "دایە

ئیمه پاره مان ههیه؟" دایکی ویستی راستی به مووسا بلای، که چی بیرى کرده وه: "به لای رۆله ئیمه شکور دهوله مه ندین، خودا زۆری داوه."

- دهی ئەگەر وایه بۆچی باوکم هینده خۆی ماندوو دهکا؟ من رۆژانه بیر دهکه مه وه به زه بییم به باوکمدا دى، ئەهئى ئەوه نیه منیش دوکانم داناوه، بۆچی هینده خۆی ماندوو دهکا؟

- ئاخر رۆله باوکت راهاتوو ناتوانی دابنیشی.
- باشه ئەو هه میشه ده نالینى له بهر پشتی و چاوانی تووشی شه و کویری بوون، ئیدی پیم نالای ئەو هه موو خۆماندوو کردنه ی بۆ چیه؟

له وه دختهدا مالی مووسا، پر میوان بوو، مالیان کاتی خۆی له گوندیش هه ر وا بوو، هه ر غه واره یه ک ریگه ی که وتبایه گونده که، بن قهید و شه رت میوانی مالی باوکی مووسا ده بوون. هه سه ن سوورمه، باوکی مووسا که دهیدی که سیک هاتۆته ناو گونده که، یه کسه ر سواره ی کورپه گه و ره ی ده نارده به رده می مزگه وته که، بۆ ئەوه ی یه که م که س میوانه که گر بدات، چونکه ریگاکه ی ناو گوند به بهر مزگه وتدا رهت ده بوو. ئەو وه دخته ی سواره که میوانه که ی له گه ل بایه، وای هه ست ده کرد بۆ خۆی پاشایه، چونکه هه سه ن سوورمه دلخۆش ده بوو. ئەو رۆژه بۆ هه مووان جه ژن بوو، چی خوا دابای به شه وق و زه وقه وه ده یانخوارد، زۆر جار زه وادیان له مالدا نه بووه کاتی هه سه ن سوورمه میوانی ده بردنه وه و خیزانی،

بهس چۆله كه تینی بۆ دههات: "ئهیرۆ ههسه ن خۆ په لكو تی زه وادمان له مالدا نییه، له خۆم خه جاله تی چ بکهین؟" ههسه ن سوورمه دهیگوت: "بۆ مائی ئه حمه دی برا، چی نانیان له كه ندووی دایه بیهینه." ئاخیر چۆن ده بیته هه موو پۆژیک به و شیوه یه بیته. ههسه ن گوئی له و شتانه نه بوو، مائی هه مووانی به هی خۆی ده زانی.

رێگهی دوکان تا ماله وه ده خوله کیک ده بوو، نزیک مائی بۆوه، ژنی جه رجیسی فیتهر زبلی ده رشت، واقی وپما: "بیسمیلا ئه وه بۆ وا درهنگ دئییه وه، نازانی بارودۆخ هی ئه وه نییه؟" مووسا گوتی: "چی بلیم، یه کیک زۆر ماته لی کردم، وا درهنگی خستم."

سوره ییا ژنیکی جوان و خوین شیرین بوو، کورانی گه رهک هه موویان ملی خۆیان بۆ ده شکاند، مووسا ههستی کرد به رخرودی سوره ییا دنه ی ده دات بۆ وه لامیکی پر شه هوانی، ئاخیر به دوو مانگ جاریکیش جه رجیسی به لایدا نه ده چوو، جه رجیسی له بهر چوونه دره وه ی بۆ گه عده و رابواردن ئاگای له سوره ییا نه مابوو، زیاتر درهنگانی شه و دههاته وه، دهستی له گه ل پیاوانی به عس تیکه ل کردبوو، داوینپیس بوو، له گه رهک هاتوچۆی کهسی نه ده کرد.

شیروان ده رچووی زانکۆی سه لاهه دین بوو، ده می له سیاسهت وهر ده دا، چاره ی جه رجیسی نه ده ویست، پۆژیکیان له گه ل کۆمه لیک هاورپی له هاورینه هه واری بیخال، له گه ل پیاوانی پۆژیم تیکه له چوونیکی ده بیته، ئه و جه رجیسه یه کسه ر له پشته وه

كراسەكەى شىروان رادەكىشىت و مىلى با دەدات. ئىدى لەو رۆژەو،
شىروان دەيەوئىت تۆلەى خۆى لى بىكاتەو.

دوو

باران لە شىعدا وەك سەماى شۆرەژنىك دەردەكەوئىت. بەشىك
لە گۆرانىيە حەزىن و رۆمانسىيەكان، تابلۆى رەنگىن و ختۆكەى
جوانىيەكانە. لى بۆ عەلى، كابووس و دلئەنگىيە. مووسا ئەو رۆژانەى
باران و تەپوتوشىيا، خەمى لە كارەكەى عەلى دەخوارد، دەيزانى
كەس پىلاوہكانى بۆياخ ناكات.

- پىلاوہكانت دانى بۆت بۆياخ بىكەم.

- نا بىرۆ رېگەكە مەگرە، بەو بارانە كەى كاتى بۆياخكردنە؟

- راستە، سوپاس.

تازە كۆمەلىك گەنجى خوئنگەرم، لەو درزانەو دەيانرۆانىيە ژيان،
درووشمەكانيان بە بۆياخىكى سوور لەسەر دىوارەكان دەنووسى و
زۆر شىلگىرانە شەپكى چارەنووسسازيان ھەلبژاردبوو، لەسەر
دىوارى مزگەوتى گەورە، نوسرابوو: "كارى مندالان قەدەغەيە!

حەوت سەعات كار لە رۆژىكدا!

ئازادى يەكسانى"

ئەو درووشمانە جوان بوون، لە وەختىكدا برسىيەتى ژيانى
خىزانەكانى ھەراسان كىردبوو، نانپەيداكردن و بوونى كار زۆر

ئاستەنگ و دژوار بوو. درووشمەكان جىگەيان نەدەبۆۋە، چەند كاتژمىرىك بە دىوارەكانەۋە دەبرىسكانەۋە و لەلايەن ھىزگەلىكى مەترسىدارەۋە، بە بۆياخىكى رەش خەتە سوورەكانيان دەسپىيەۋە و بە چەند جىئويىكى عارەبى دىوارەكانيان دەشىۋاند. شىروان لەو گروپەدا بوو، بەلای عەلىدا رەتبوو، بىنى عەلى لەسەرمان ھەلدەلەرزى.

- پىلاۋەكانت دانى با بۆت بۆياخ كەم.

شىروان دەيگوت شوورەيىە مرۆقى يەكسانىخۋاز پىلاۋى خۇى بە كەس بۆياخ بكا! يان بتەۋى گۆرەۋيەكانت بە خوشك و دايكت بشۆى يان پىلاۋەكانت بۆ بۆياخ بكن!

ئىدى قوربانىيەكانى برسىيەتى رۆژلەدۋايرۆژ بەرەو زىادبوون دەچوون! چى لە ژىنگەيەكى تاريك و دەستەلاتىكى بىۋيژدان دەكەى!

- دەتوانى فلچەكەم بەدەيەى بۆخۆم بۆياخى بكەم؟

- بۆچى ئىشەكەى منت بەدل نىيە؟

- با، تەنيا ھەز ناكەم پىلاۋەكانى خۆم بە كەس بۆياخ بكەم، پىۋىستە شكۆى تۆ پارىزراۋ بى، دەزانم ژيان و ئاستەنگىيەكان تۆيان خستتۆتە ناۋ رەۋشىكى لەو جۆرە! گەر ئەو كارە نەكەى دەبى چى بكەى! ھەست بە خەم و ئازارەكانى تۆ دەكەم، لەو نابەرەبەرىيەدا گىنگل دەدەم و بە گژ نادادىيەكاندا دەچم.

شیروان دلیا بوو پیلاوبویاخکردن به و بارانه چ سویدیکی نییه،
تهنها بو ئهوهی بوو په یامی خوی بگه یه نئ و خوی پیلاوه کانی بو یاخ
بکا. عهلی به دوودلییه وه هقی بو یاخه که ی له شیروان وه رگرت:
"ئاخر چون ده بیته، خو من شتی کم نه کردووه! دهی کاکه تکایه ئه و
پاره یه هه لېگره وه."

ئه مرۆ ده سته که وتی عهلی زور که م بوو.

- ئه مرۆ درهنگتر ده رۆمه وه، به لکو بتوانم شتی زیاتر په یدا بکه م.
درهنگچوونه وهش مه ترسیدار بوو، دایکی چاوه رپی ده کات و
ئیستا نا ئیستا عهلی ده گه رپته وه، نه یده توانی بو خوی خواردن ئاماده
بکات، دوا ی شوینبزر بوونی باوکی عهلی، تووشی جه لته ی دل ببوو
و له سه ر جیگه بوو.

ئیواره درهنگ، کاتی بازار به ره و تاریکی ده چی، عهلی ده یه وی
بگه رپته وه، له ریگا ده که ویتته ده ست کومه له چه کداریک و ناگه رپته وه
مال. به بیستنی ئه و هه واله، دایکی له سه ر قه ره ویله که ی ده که ویتته
خواره وه و گیانی ده رده چیته.

سی

ئه و رۆژه دوا ی بزربوونی عهلی، دهنگی ئاسمانه کان له گوپی
مووسادا هه ر ترس و دلاره وکی بوون، به یانییه کان نه یانده توانی به
ئاسانی بگه نه مه مله که ت، گه ره ک له پرسه ی ونبوونی تاقانه که دا

بوون. سوورەبیا بە گریانەووە یەخەیی مووسای راتەکاندا: "کوا عەلی؟ ئەهی بۆچی بەو بیویژدانییەووە دەیانەوێت هەموو پوژتیک مردنمان نیشان بدەن؟ بۆچی هێشتت ئەو هێندە بەدرەنگ بکەوێت؟" مووسا لەو رۆبەرۆبوونەووەیە هەستی بە شەرم و نائۆمیدی کرد، گوتی: "چی بلێم، ئەمڕۆ هەستم بە شتیک کرد، دەمزانی زەمەن ناهێلێت ئۆقرە بگرم، ناهێلێت وردە وردە خۆم و عەلی و ژیانی ئەو گەنج و خۆیندکارانە بنووسمەووە، ئەوان لەبەردەم جەللادەکاندا سرودی نیشتمانیان دەگوت، من چی بکەم خاتوو سوورەبیا!"

- خۆ دلێکم بە تۆ خۆش بوو، دەمزانی بۆ عەلی و دایکی زۆر بەپەرۆشی، ئەووە دایکی لە حەژمەتان گیانی دەرچوو، پەنگە تازە بۆ ئێمەش عەلی ببی بە سەراب و نەیبینیئەووە!

- دەزانم دادە سوورەبیا، دەمیکە دەمەوێ برادەرێکی باشی عەلی بم، چونکە ئەو لە ئیستادا بیکەسە، دەمویست برای ئەو بم.

حەسەن سوورمە گوتی: "من پرسە بۆ ژنی ئەحمەد سەلاووەتی دادەنێم و هەر خۆشم مەسرەفەکەیی دەکێشم." مووسا دلێ بەو بریارەیی باوکی زۆر خۆش بوو، گوتی: "من هەر ئەووەم دەویست کە بتوانم قەرەبووی ئەو کەمتەرخەمیەیی خۆم بکەمەووە، سپاس بابە گیان، عەلی بۆ من برا بوو، دایکی بۆ من دایکم بوو." بەس چۆلەکەیی خیزانی حەسەن سوورمە، پورە ئایشیی شووشت، کفنی کرد و بە دەنگیکی خەمناک گوتی: "بنوو، ئیدی خەون و خولیاکانی تۆ زۆر

بوون و ئیمه‌ش ناتوانین دهره‌قه‌تیاں بیین، رۆحت شاد بیت و خوای گه‌وره‌ه‌قت بستینی.

مووسا له‌به‌رده‌م سوڤه‌ییا دلی له‌رزی و جه‌نگی مملانییه‌کانی ده‌ستپیکرد، خزایه ناو درزی مه‌که‌کانی و که‌وته ناو نیگا په‌رجووه‌کانی، وه‌ختیک فرمیسه‌که‌کانی سوڤه‌ییا ده‌بینی ده‌بوو به‌غه‌واسیکی شاره‌زا و به‌ده‌م خنکاندن هه‌موو چه‌زه‌کانییه‌وه‌ بو قولایی شوڤ ده‌بووه. مه‌رگی پوره‌ ئایشی و بزربوونی‌عه‌لی راوه‌ستانیکی ده‌دایه‌ ده‌ست مووسا! ده‌ی که‌ی وه‌ختی ئه‌و وروژانه‌یه! که‌ی زه‌مه‌نی رۆمانسییه‌ت و نیگاگۆڤینه‌وه‌یه!

به‌ به‌رپرسیاریه‌تییه‌وه‌ مووسا ده‌یروانییه‌ رووداوه‌کان، به‌لام هه‌میشه‌ ئه‌و چیرۆکه‌ی له‌ گویندا ده‌زینگیه‌وه‌ که‌ نه‌کی بو‌ی ده‌گیڤایه‌وه، ده‌یگوت: "باپیرتان فرسه‌تی له‌ شه‌ویک وه‌رگرت، پیاویک به‌ده‌ستی ئاغا‌کان کوژرابوو، هه‌موو خه‌لکی گوند به‌په‌رۆشه‌وه‌بوون، باپیره‌تان که‌ براده‌ریکی نزیکی خدری برام بوو، ئه‌و شه‌وه‌ خو‌ی نزیک‌خسته‌وه‌ و خه‌لکی خه‌ریکی شینوشه‌پۆڤ بوون، ئه‌ویش و خدری براشم زۆر براده‌ری خوالیخۆشبوو بوون، ئیدی له‌ من نزیک بووه، ده‌ستی گرتم و له‌ ئاپۆره‌که‌ دووری خسته‌وه‌، باوه‌شی پێدا کردم و ماچی کردم. نه‌مزانی چی روویدا! نه‌مزانی دل‌م که‌وته کو‌ی! نه‌مزانی من چی ده‌که‌م!"

مووسا ده‌یگوت فرسه‌تله‌ده‌ستدان، واتای هه‌لکه‌ندن گۆڤه‌ بو چه‌زه‌کانت!

پوانيم سوږهيا خهريکه به باوهشهوه ديت و دهيهويت وهک
 مندال بمخاته باوهشی و بونی عهليم پئوه بکا، له ئاميزيدا بيم بهو
 خهونانهی، سهفهري گهجانهی خوی تيدا بخواتهوه! ئیستا ههموو
 ئه و ئاخ و ئوفهی له ههناومدایه، لهسه ر سينگت دهيانکه مه گری
 نهوړون، خوم دهخه مه ناو گرهکه وه، دهزانی ئه و ئیوارانهی دهمی
 شهقامه که دهگری و پرووی سیبهري حهوشه که مان تیده په رینی، من
 و ئه ندیشه کانم له خاچ ده درین! دهزانی وهختیک ملیچه سووره کهت
 دهکه ویته سه رشانت دهمه وی من بم و ماچیکی گه ردنت بکه م و له
 رۆحی سه رابت بنالیم!

موسا ئه و ئیواریه جهنگیکی رۆحی له ژووری یاده کانیدا
 بلیسهی دها.

چۆله که

یه ک

یادگار ییه کان، دینه وه به لام دل پر خه مگین، ماندوو پر برین،
 ئه وان به دهم زامه وه دینه وه. ئاسان نییه بته وی بجییه وه سهر ئه و
 خالانه ی زهمه نیک برین له سهر برین، شکان و چه رمه سه رییه کان یان
 نووسیوه ته وه. موسا گوتی: "دایه، چۆله که واتای چییه؟ بۆچی ئه و
 ناوه یان لی ناوی؟"

دایکی گوتی: "جا چی بلیم، کاتی خوی سه ربانه کان هه موویان گل
 بوون، شه وان له سه ربان دهنوستین، دونیا شامی شه ریف بو، کهس
 دلی له یه کتر پیس نه بوو، مندا ل بووم به دوا ی کورانی گه ره ک
 ده که وتین، وه ختیک کوره کان خه ریکی را وه چۆله که بوون، یه کیک له
 کوره کان چۆله که یه کی دایه دهستم، گوتی ده ی بزانه ده توانی سه ری
 له لاشه ی جیا بکه یه وه؟ ترسام و هاوارم کرد، کوره کان هه موویان
 قاقا پیم پیکه نین، ته ریق بوومه وه و شه رمه زار بووم، به لام په شیمان
 نه بوومه وه، ئاواله کانیشم به بهس چۆله که بانگیان ده کردم، تووره
 ده بووم، دۆ و دۆشاوم تیگه ل ده کرد. بابت جیا له هه موو کوره کان

دڵنەوایی دەکردم، دەیگوت ئەوەندە خۆت دلتەنگ مەکه، کچەکان هەمیشە سۆز و بەزەییان زیاترە. ئەو قەسەیهی بابت پشتیوانییەکی باش بوو بۆ من، تا بۆ ماوەیەک لەگەڵ ناوەکەم راهاتم و هیچ پێم ناخۆش نەبوو. دایکم نەیدەهێشت نزیکی کورەکان بێ، دەیگوت کچم با عەبیدارت نەکن، کچ بۆخۆی لە ژینگەیهکی خراپ و نەریتیکی بۆگەندا دەژی. ئەو قسانە بۆ من گرنگ بوون، بەلام بابت بۆ من گرنگتر بوو. بابت دەیگوت من عاشقی چۆلەکەم، ئیواران لەگەڵ دلی چۆلەکەکان دەچمەووە مأل، بە جریوەی چۆلەکەکان دەخەوم. بابت دەیگوت هیچکات نەمویستوووە گوشتی چۆلەکە بخۆم، نەمویستوووە لەگەڵ کورەکان راوی چۆلەکە بکەم، زستانان بە دزی بابم گەنم لە عەمباری دەردەهینا، دەمبەردە سەربانەکان و بانگی چۆلەکەکانم دەکرد، کۆترەکانیش دەهاتن. ئەو پۆژانە بۆ من جوان بوون موسا گیان، بۆیە ناوی چۆلەکە بۆ من ئەوپەری شادمانییە."

موسا هەمیشە تەقییە دەکرد و لای هاوڕێکانی دەیگوت: "خودایە بۆچی ئەو ناوە بەسەر دایکەدا براوە؟ دایکم چەند میهرەبان و لەسەرخۆ و دلسۆزە، ئەو دەوروبەرە ئیمە چەند ریز لە دایکم دەنین، دایکم و بابم دەبینم چەند بەپەرۆشن بۆ دۆست و خزمان." جووچکە چۆلەکەیهک لە هیلانەکە ی کەوتبوووە خوار، دایکم دەگریا و هۆن هۆن فرمیسکی بۆ دەرشت، مألئیمە هیندە هۆگری چۆلەکە ببوون، ژیر میچی هەیوانەکەمان پری بوو لە هیلانەچۆلەکە، ژوورەکە ی میوانمان وینەیهکی گەورە ی چۆلەکە ی لئ هەلواسرابوو، ئیدی چۆلەکە وەک سەمبولیک لە زەین و دیدی ئیمەدا جیگە و

رینگەى هەبوو. بەو روونکردنەو هەيەى دايكم زۆر ئاسوودە بووم، پييم
خۆش بوو بە موسا چۆلەكە بانگم بكەن. ئاخىر، دەزانی چيژى ئەو
هەستە لە دايكمدا چەندە بەرزە! چەندە وروژانيكى پر هەستە! لە
عيشقى چۆلەكەدا زەمىن و ئاسمانمان دەكرد بە لۇغان، چارهى
ئەوانەم نە دەويست كە دارلاستيكيان پي بوو.

پێکچووینیکی سوپهیا و نازدار

یهک

دوای ئەوهی ئەو کورە جوتیارەیان بەکوژراوی دۆزییەوه، نازدار
 حەمینی لێ هەلگیرا. نازدار نازی لێ دەباری، دەشت و دەری لە
 جوانی هەلکیشابوو و سوواوی دابوو بە کێوکانی دەوروبەر. نازدار
 لە مالی باوانی سووتاوی بەژن و بالای کورەکوژراو بوو، سویندی
 خوارد، دەبی تۆلە ی بکاتەوه. ئاخر، بەزۆر و بە نووکی خەنجەر
 نازداریان دابوو بە کورپی کوێخای گوندەکه. شەوی بووکینی خۆی
 بە دەستەوه نەدابوو، دوای چەند رۆژ لەژێر باری هەپەشە و
 گورپەشە ی خزم و کەسی زاوا، نازدار ناچار بوو خۆی بەدەستەوه
 بدا. ئیدی لە دەرفەتیک دەگەرێ، چۆن خۆی دەرباز بکا!

شەویک بیری بۆ کاریکی مەترسیدار چوو، چۆن شکۆی ئەو
 پیاوه بشکینی که دەمیکە بەدەستییهوه گیرۆدە بووه! شەو لەکاتی
 ئاوێزان و دەستەملان، زەبریکی بە پشتی سەری کیشا و بیهۆش

کهوت، به تیغیکی تیژ عه ورهتی پیاوه کهی قرتاند و که میکی کهمی پیوه مابوو. نازدار به خیرایی رای کرد، شهو ئه نگووسته چاو بوو، پر مه ترسی و خه یال بو زور پروداوی چاوه پرواننه کراو. نازدار ویستی خوی قوتار بکا، له دهستی ئه و نادادییهی که به رانبه ری کراوه. شهو درهنگانیک دایکی که کیم، دهیه وی وهک شهوانی پیشووتر چاودیری کوپ و بوو که کهی بکا؛ هیچ ههست و خوستیک نایه، چه ندمجار دیت و دهچی، ههست رادهگری، دونیا کش و ماته. دیقته دها درگا کراوه ته وه، فانوسه که دهبات، دهچی سهیری جیگه که یان دهکا شه لالی خوین بووه! هاواری کرد و دهستی به له خودان کرد، کوخا و دهو روبه ری خه به ریان بووه، چی قه وماوه، به په له په ل که کیمیان خسته ناو تراکتوره که وه به ره و شار. چند پیاویکی گونده که ش به دواي نازداردا دهگه پین، هیچ سوراغیکیان دهست نه کهوت، بو مالی بابی نازداریش چون، هه والیک له نازدار نه بوو. دهی راویان دابه ش کرد دهبی ئه و نیچره هه لاتوو به گرنه وه، نابی وا سووک و ئاسان بوی دربچی، ئه وه شکوی عه شیره تیکی شکاندوو و گوند به گوند دهگه پان. دوا جار خوی رادهستی ئاغای گه وره کرد بوو. ئاغا هه والی بو مالی بابی که کیم نارد، بوو کتان لای منه و خوم کیشه که چاره سه ر ده که م. رۆژان رۆیشتن و که کیم چاره سه ری بو کراو کۆبونه وهی خزمانی که کیم و بابی نازدار و که سوکاری به رده وام بوو، به شیکیان کۆک بوون دهبی نازدار بکوژری، ته رمه که شی بخه نه ناو زیی بچووک. به شیکیشیان دهیانگوت: "نا، نا پیویسته ئه و ژنه بیخه یا و بیقیمه ته هه موو رۆژیک بمری و بیخه یه زیندان، خو

حەكیم هێچ رەگی پیاوەتی نەماوێ و لە بنی بنەوێ عەورەتیان بریوێ،
 كەواتە دەیبەینەوێ، دەبخەینەوێ پال حەكیم و دەبیت بە دەستیەوێ
 بنالین!

ئیدی هەموویان ئێو بیرکردنەوێیان پەسند کرد و نازداریش
 ناچار قبوولی بوو. تاقە برایهکی هەبوو، ئێویش سووربوو لە سەر
 كوشتنی خوشكەكە و دەیگوت: "هێچ شتیكم ناچیتە گۆی جگە لە
 كوشتنی، دەبی بكوژیت، چونكە سەری هەموومانى نەوی كردووە."
 ئیدی خیزانیک و عەشیرەتیک خەریکی كوشتنی نازدارن.

موسا خەيالی بۆ سوورەييا چوو، دەبوو دەمیکبایە سوورەييا لە
 جەرچیس جیا بووبایەوێ، چونكە جەرچیس جگە لەوێ سیخوړه و
 هاتووچۆی كەسیشی نەدەكرد، هەموو گەرەك رقیان لێی دەبوو.
 جەرچیس بەهەلكەوت مالى كەوتبوو ئێو ناوچەیه، لەلای موسلەوێ
 هاتبوو، زۆر جار ئێو پیاوێ دەبوو بە ھۆكاری كیشەى خەلكی
 ناوچەكە. موسا حەیرانى سوورەييا بوو، بەلام ترس و دلەپاوکی و
 دەستبردنی بۆ كاریکی لەو چەشنە، مەحالە بتوانی ئێو حەزەى
 بدرکینى و پێی خوڤ بوو جەرچیس قەت نەیهتەوێ هەر لە دەرەوێ
 بی، تا هێچ نەبیت بە کامی دلی خوێ، بروانیتە سوورەييا. ئێو
 پۆژانەى سوورەييا لەبەردەرگا كە دەوێستا، خوړ بە ئالووالا و بە
 تیکستی ئاویزەوێ دەرژا، جەنگی رەنگەكان بۆ سوورەييا وەك مۆتيف
 و تابلۆکانی خودا دەچووێ ناو گمەى كۆترەكان، ئیدی سوورەييا
 هاوتای نازدار دەرەشاوێ بوو، موسا پێی وا بوو، ئێو تابلۆیهى بۆ
 نازدار كیشراوێ هەمان وینا لە سوورەييا دا هەیه.

دوو

له و مشتومړ و دوو دلییه دا، بیرکردنه وهی موسا به ناراسته یه کی دیکه دا دهر ووا، نایه وئ شوړه تی بنه ماله و شووناسی خیزانه که ی له که دار بکات! دهی ئاخر دل ئه وه نازانی کی نوابانگ و خاوه نی که سایه تنییه کی به رزه، کی ده توانی به ویقاره وه تیکه لی کومه لگا بی! خه ون و خولیای گه نجیک چ کاریکی به و ئایدیا و فهلسه فه و پره نسپانه ی ریکخستنی کومه لگه وه هه یه! گه نجیکی ماندوو و پر یاده وه ری، شکان و دهرده سه رییه کانی ده کا به تابلو! ده یه وئ ئه و ئازارانه له بیر خوی به ریته وه، وای دهر وانی ده میکه له چهرمه سه رییه کانی ژیانداین، ده میکه به ده ست کومه لیک گرفتی کومه لایه تی و خیزانی و عه شائیری ده نالینین، ده یگوت : "بیر له وه ده که مه وه چون دهر باز بم، چون بتوانم خه می کون و نوی پشتگوئ بخه م!" په شیمان ده بووه "نا نا ناکریت خولقه تی باش و کاری باش له بیر بکه م، ئه و کومه لگه یه نوقمی نابه رپر سیارییه تی بووه، به جاریک ژیان و مردن بووه به کاریکی ئاسایی، ژیان به و ناراسته بر ووا شکوی هه موو شته کان ده شکی. که واته بو منیک که وا دل م له مستدایه بو مردنی میرووله یه کیش، گهر جهر جیس به و حاله ته بزانی، نه من ده توانم لیره بژیم و نه سور ه بیاش به روچ ده توانیت بژی!" ئیدی چش له و دله که له بهر به روچکه ی خوریکدا خه ریکه ده بیته قهره برووت، هه نییه ی دلیکی ماندوو خه ریکه ده بی به سه راب، ئیدی جه نگیک له گه ل خودی خویدا به رده وام، ده چیته وه سه ر برینه کان و

یادی عەلی و مردنی دایکی عەلی قوولتر دەچیتەووە سەر خەمەکانی. سوپەییام خۆش دەوی، لی زۆر شت و کارگەلیکم لە دەست دەچی. بە مردنی سوپەییایا رەنگە تەواوی ئەو هەست و ئەوینەم بمری، خۆم لەو دەگەریم کە دەبی عاشق بم و ژیانی وشەکانم ئاودییری ئەوینی دۆستیک بکەم، دەمەوی رۆحم بە بەر بەر پوچکە ی نیگای سوپەییایا گەرم بکەم، کە ئەو بمری نیگای ئەو کانیاوەش دەمرن کە دەپێژینە ناو باخچەکانەو.

بەردەوامبوونم لەسەر خواستەکانم دەمشکینی و لە هەموو بەهاکان دوورم دەخاتەووە. ئەو پۆژە یەخە ی کراسەکە ی گرتم و رایتەکاندم، خۆشی خەونیک گەنجییە تیم کەوتە سەما، خەنیبوونم لە قاپی خودایەک جریوەکانی رۆحم دەچوون بۆ ئاسمان! مووسا بەو سەما و گۆرانیاوە ریتی رۆیشتنەکانی ئەوینی لەسەر رەفە ی دوارپۆژیدا وینا دەکرد؛ لێرەووە ئیستیکی کرد، دەبیت بەسەر سۆزی گرگرتوومدا زال بم.

سی

ئێوارە لە گەمە و تەنیاویی خۆیدا نقووم ببوو، فرمیسکەکانی مالاوالبوونی هەموو شتەکانی دەبینی، لە رۆخی ماندووبوونی خۆیدا، سەفەری دلکی ئاوریشمی کەوتوو بوو، نووزە ی هەلابەهەلابوونی ژنیک، عەرشی خودای رادەژاندا! ژنیک بە دەم چامە یەکی ئەوینەووە ترووسکایی خۆی دەنووسییهووە، دەنگی ماتەلبوونی ژوانەکانی

ده کرد به شاعر، چه تریکی له هه ناسه برینداره کانی خۆیه وه ده دایه دهست ره شه با و جیهانی زامه کانی لی دهنه خشاندا.

به دەم بارانه وه سرودی گۆله کانی ده خویند، ئیواره له سه فه ره کانی سپیده غه ربیتر بوو، ئیواره کتومت موسا بوو، زۆر له رۆحی نازدار ده چوو، به شینکی زۆری شکانی دلی سوپه بیای تیدا بوو. ئیواره پر پر بوو له ماندوو بوونی عه لی و ته ژی بوو له چاوه روانی دایکی عه لی. حه سه ن سوورمه ده میک بوو به و گه مه و خه رهنده نا ته ئیپه ریبوو، چه ندان زامی قوولی بین و ساپژنه بوو، چه ندان رامانی ته واونه بووی دلی له ئیواره کانی ته مه نی جی هیشتبوو، چه ندان رۆحی په پوله بیی سپیده ی له دهست چوو بوو، ئه و هه چکات نه یده ویست بۆ رۆژه تاریکه کان بگه رپته وه، ده یگوت: "نا، نا تو پیویسته هه میشه باش بی و له کاری چاک دوا نه که وی، تا ده وروبه ر به کاره باشه کانی تو بۆ هه ناسه دان دوورتر بپوانن، تا خراپه کان له دره وشاوه ی کاره باشه کانی تو به خۆیاندا بینه وه."

حه سه ن سوورمه ئه و شه وه ی به ته پوتووشی و شه و کویرییه وه به دوای ئه سپه ره شه که ی کوئخاللا ده که وت و ده ویست بیگیرپته وه ناو ره وه که تا بیپاریزی له ده می گورگ و بزربوونی، ده جار هه لدیروا به ری ده سه ته کانی بریندار بوون، سه ر ئه ژنۆکانی شه لالی خوین ببوون، شوینی وشکی ددان بوو، ده یگوت: "قه یدی چییه، ده مه وی نانه نه که م حه لال بی و رووره شی باری ته عالا نه بم!" حه سه ن سوورمه چه ندان سالی ئاوا ته رووتووشی تیپه راندوو و هه ر زیندوویه. ئه و زۆر له ئیواره کان غه ربیتره، زۆر له پاییز

دەچیت، دەبی ھەلبوەرئ و بەسەر مەرگی گەلاکانی خۆیدا بپوات، بە تەنیشت مەرگی ئارەزووھەکانیدا گوزەر بکات، دەبی خەمی ھەمووانی لەبەر بیت، دەبی ئەو ئیوارانەی تەرۆتووشییە سووبەکەیی مزگەوت پینکا و مزگەوت گەرم بکات، دواي نوژی شیوان پینچە و لباد و پینداویستیھەکانی بخاتە کۆلی، بەرھو لای رەوھە بپوات و ھەورازەکەیی پشت مالان بپری، نابیی دوا بکەوی، دەبی و لاخەکان خەر بکاتەوھ لەژیر ئەشکەوتی چیاکە، ئاگریک بکاتەوھ و شەوانە لەگەڵ بلیسەیی ئاگرەکە قسە بکا، ژنەکەیی و مندالەکانی، شەوچەرھیی گوند و جەفەنگ و گەرەلاوژنیھەکانی، سەردان و میوانداری و تەکبیرەکانی گوندی جی ھیشتووھ: "دەبی نانی حەلالتان بەدەمی؛ ژنە جوانەکەم، مندالە خۆشەویستەکانم، ئیستا وا دلم لاتانە و ناھیلیم سەرماتان بی، ناھیلیم برسیتان بی." ئاگرە بلیسەسەندووھەکە گوتی: "نووری من لە رووناھی چاوەکانتەوھ بەسەر سوانە و شیپانەیی مزگەوتدا دەپوانی، بەسەر یەک بە یەکی مالەکانی گوند، دەستم بەسەر کەرەمەت و شکۆی ھەموو گونددا دەپوات، لای مووسا و ھەیانانی مالەکەت، لای وەتاغ و دیوہخان و تەویلە پشتم بە کۆلەکەیی ھەیانەکەتەوھ داوھ، دە خەمی مندالەکاندا مەبە."

چوار

کەمال باری دەروونی تیکچوو بوو، خەلکی شار بوو، لە یەکیک لە ئەشکەوتەکانی گوندەکە ژیانی بەسەر دەبرد. ھەموو بەیانییەک بە

ئاوی سارد خۆی ده شووشت. ئه و شهوانه درهنگ میوانی حهسهن سوورمه دهبوو، دهمیکی باش لای داده نیشته و رپک دهچوو بو ناو رهوهکه، جوانوو ماینیکی دهگرت و به بهرچاوی حهسهن سوورمه یه وه پشتینی له ملی دهکرد و ئاره زوووه سیکسییهکانی به تال دهکردوه. حهسهن زور به و کارهی که مال دلتهنگ دهبوو، به لام چاری نهبوو. که مال مرۆیه کی تیکسیرماو و وهرزشی بوو، ده رچووی بهشی کوردی زانکۆی به غدا بوو، چهند دکتوریان پی کردبوو، هیچ فه رقیکی نه کردبوو. وینهی دهزگیرانه کهی وهک ههویه که پس کردبوو، له گیرفانیدا بوو، به دهنگیکی بهرز بانگی دهکرد و دواي چهند ساتیک به گریانه وه به هه و رازه که دا راید کرد، پر به و دۆله هاواری دهکرد. حهسهن وهک هاوارییه کی گیانیه گیانی، دلخۆشی که مالی ده دایه وه، زور جاریش له گه ل که مال دهگرایا: "کاکه با بهس بی، دهزانم ئازاره کهت چهند زوره به لام چ دهسته لاتیکمان ههیه، ئیدی ئه و رۆیشتوووه و نا کرئ هینده خۆت نار ههت بکهی." که مال دهستی دهکرد به پیکه نین و دهیگوت: "که رباب تو دهلیی چی؟ ئه و هه موو شهویک دی بو لام، دهسته نه رمهکانی به روومه تمدا دینی، به پهنجهکانی پرچی ئالۆزم شان ههکا، ناهیلی ریشم بی، سبهینان له سه ر کانیه که دهمشوا و جلکه کانم ئووتوو دهکا. ئه و کاتانه شی جیم دههیلی خه مبار ده بم، دونیا له بهرچاوم تاریک ده بی، پیم خۆشه که سیک بکوژم، پیم خۆشه نزیکترین هاواریم سه ر بپریم، ههز ده که م ئه وهی به لاشمدا تیپه ری سه ری پان که مه وه، تو دهلیی چی تو که ی له من تیده گه ی؟ چهند ساله من و تو به یه که وهین، هیشتا تو من

ناناسی گیلە؟ بروت بی برادەری ئازیزم هەسەن گیان خۆت کەر مەکە! هیچیش مەترسی تووم لەبەر چەند شتیک خۆش دەوی، تو دەستم بەردەستی نانی و هەموو ئیوارەیهک بەشی منیش خواردن دینی، تا درەنگانی شەو ئاگام لیتە هیچ گومانی خراپ مەکە. "حهسەن ئەهوەن دەبوو، دلنیا دەبوو کە کەمال دەستی لی ناوەشین. هەسەن دەیگوت قیروسیا خوا بو خۆی دەیزانی کە من لە چ حالیکدا دەژیم، لە شانی من ئەو کارانە خۆش نین، یا ئەوەتا دەبی واز لە رەوکەوانی بینم یا ئەوەتا دەبی لەگەل کەمال تیکی دەم، ئەوەش زەحمەتە! ئاخر کاتیک کەمال لەگەل جوانوومایینی مالی مام عەزیز ئاویزان دەبوو دەیگوت: "گیانەکەم ئەوەی تو لە من دەستینی لە بابی خۆی نەبوو، وەللا پشستی دەشکینم، رەگ و ریشەیی دەردینم، ئاگر لە مالەکەیی بەر دەدەم و ناهیلیم زیرۆحیان دەرچی. تو هەموو گیانی منی، بی تو رەنگە نەتوانم دەقیقەیهک بژیم. دەزانی ئیستا ئەو دونیایە چەند لەبەرچاوی من جوانە؟ تو بەو هەموو هەستەوہ منت لە باوەش گرتوو، خودا دەزانی چەند ئاسوودەم." کەمال ئەو کاتانەیی لەگەل جوانوومایینە کە جوت دەبوو، هیچ بەلایەکی لی نەبوو، شیعر و شانامەیی دەخویندەو، گۆرانی دەگوتن. شەویکیان جوانوومایین دابرابوو، کەمال چی قسەیی ناشیرینە بە منی گوت، مالی مام عەزیزی شپی جنیو و قسەیی ناشیرین کرد. نامەوی کەمال توورە بەکەم، نامەوی خەیالی کەمال پەرت بەکەم، نامەوی برین و ئازارەکانی زیاتر بەکەم، هەسەن بەو خۆدواندنە قەناعەتی بە خۆی دەکرد. هەسەن زۆر هۆگری وەلاخەکان ببوو، تەنیا رقی لە جوانوومایینە کە

دەبۇۋە، دەيگوت: "سەرى منت شۆر كىردوۋە، من كەي دەمەۋى ئەۋ كارە بگەي؟ حەزم دەكرد ھەر پياۋيىك تخونت دەكەوت بە جوۋتە كوشتبات! ۋەللا خۆ حەيەي ھەزار سالەي منت بردوۋە، دەلەي تياترۆي، چە جۋابى خاۋەنەكەت بدەمەۋە؟ چى لەۋ ھەموو شكان و دلئەنگىيەي خۆم بگەم، ئاخىر پياۋ زۆر شەرمە رىگە بە كەسانىك بدا تخونى ۋەلاخەكان بگەۋى." حەسەن لە نىۋان دوو بەرداشدا دەخولايەۋە، ناچار دەبوۋ بىدەنگى ھەلبىزىرئ و لەگەل كەمال ۋەك دوو ھاۋرئ بىمىنەۋە، چش لەۋ بىرەۋشتىيەي كەمال، ھىچ نەبى شەۋانە ۋەك ئاۋدەنگىيەك و رەۋاندنەۋەي تەنبايى، جىگەي دەبىتەۋە.

بىنچ

شەۋ رەگى تارىكى ھىندە قوۋل دايكوتابوۋ؛ چاۋ چاۋى نەدەدى، بە برووسكەي ھەۋرەكان ژىرپىي خوى دەدى. باران بەلىزمە دەبارى، جۆگەكان پىر پىر دەھاتن، حەسەن سوورمە پىش ئەۋەي رىگەي چىا بگىرئ و رەۋەكەي خىر بكاتەۋە، سەربانى مالەكەي و تەۋىلەي باش گىزىبوۋ، مەترسى دلۆپە و تەربوۋنى مالەكەي نەبوۋ، دەيگوت: "ئەۋەي دلۆپە قىبوۋل بگا، مىلى بۆ زۆر شتى دىكەش نەۋى دەكا." بۆيە تا سەربانەكان چاك نەپەستىتەۋە، ھىچ كاريكى دىكەش ناكە. نىۋاران ئالىكى دەدا بە مانگاكان و چى خەمى نىۋارە ھەبوۋ دروست جىبەجىي دەكردن و ئەركەكانى تەۋاۋ دەكردن؛ دارى بۆ سۆپاكە دەشكاندن و ئامادەي دەكردن، مرىشك و پەلەۋرەكانى دەخستنەۋە ناۋ كۆختەكان، بىرى دەكردەۋە چى دى ماۋە جىبەجىي بگەم، دەي

بەبێ خەمی دەرپۆم و هیچ شتێکم لەبیر نەچوو، نا نا تەواو بە ئاسوودەیی برۆ و بیر لە هیچ شتێک مەکەو، ئەو بارانەش وەک گۆزە سەرەوبن نەیدەهێشت پشووێک بەدەم. هەلکەوتی ریگاگەش وا بوو پەنایەکی نەبوو تا توزیک خۆی گیر بکات و هیندە تەر نەبێ. ئەو رەشەشەوێ جیا لە هەموو شەوێکان زۆر نارەحەت بووم، دلێشم لای و لاخەکانە، دەلێن لە شەوێ تاریک و نووتەکەکاندا، گورگ زەفەر بە مالات و حەیانەکان دەبا! دەلێن گورگەکان رێک دەکەون، تا بتوانن گەورەترین دەستکەوتیان هەبێت، تاریکی بە دەرفەت وەردەگرن و هیچ شتێک ناپاریزن، تەنانەت بنیادەم و سەگ و جانەوهریش دەخۆن! نا نا هیچ نییە توزیکی دی دەگەم و ئاگرێکی خۆش دەکەمەو، دەلێی کەمال نەیت و بەیەکەوێ چایەک وەسەر نیین و منیش حیکایەتی دێوێکانی بۆ دەگێرمەو. ئەها ئەوێ ئاگرێک دەرکەوت، بۆیە دەلێن ئەوێ لە خوا خافلە، کافرە. دەنگێک لە دوورەو: "کێی زەلام؟ نەجوولێی دەتکوژم!"

- هۆی کەمال ئەمنم حەسەن، حەسەنم حەسەن.

- بۆچی وا دەرنگ گەیشتی؟

- جا باران هێشتی کاکە! وەللا تا گەیشتوومەتە ئێرە بە مردنی خۆم پازی بووم! خۆ چاو چاوی نەدەدی، شوینی وشکم نەماو! بەراستی کوپێ تەنگانەیی کەمال، ئەوێ تو لێرە نەبای ئیستا چیم کردبا؟ کەمال ئاگرێکی کردبوو بە ماوێیەکی کەم، حەسەن وشک بوو، کەمال رەوێکەیی خەر کردبوو، وە لاخەکان لەبەر باران و برووسکەیی هەورەکان، گوێقولاخ، بە خشپەیی دەوێنیکیش دەسلەمینەو.

- چایه که ئامادهیه که مال، دهی ئه مرۆ ساوار و دوو سه لک پیوازم هیناوه، خو ساوارت چهز لیهه؟

- ئه من ئه وهی له بهردی نه رمتر بی دهیخۆم، باکم خواردن نییه هیندهی خه م ئه و باران و ره هیله یه. ئه وه تا جوانومایینه که هیچ گیانی نه ماوه، تو به و درده سه رییه دی و شه وه کانت له گه ل من ده که یته وه، کاکه من خه می تومه. چه سه ن له ناخه وه ده گریا، به ده ست رۆژگار و قاتوقرییه وه ده ینا لاند. که مال راست ده کا؛ ئیدی ئه و به ده ختییه چییه خودایه؟ ئیستا ده بوو له باوه شی چۆله که دا سه مام کردبا و به ده م چه یران و لاوکه وه شه وه کانم به پری کردبا! ده بوو خۆم لیفهم به سه ر منداله کاندایا به وه، ده بوو که سوپاکه داری ته واو ده بوو خۆم دارم خسته بانه وه ناوی، ئاخیر خودایه ئه وه جگه له مردن چ گوزه رانیکه! میهنه تی ئه و ژیا نه چ هونه ریکی تیدایه! دهی وانیه، ئه ی هر خۆت نه تگوت نانی چه لال نه بی درخواردی منداله کانمی ناده م؟ ده مه وی موسا به خۆیدا نه شکیتته وه، ده مه وی ئه و سییه ریکی نه برا وه بی و که س نه توانی که رامه تی بشکینی! ده بینم موسا چه ند سه نگینه! چه ند دلخاوین و خۆبه خشه! راسته منداله و هیشتا ده ستی چه پ و راستی خۆی نانا سی، به لام هه ست ده که م ده بی به پیاو یکی باش. من دوا رۆژی موسا و منداله کانم پی له هی خۆم گرنگتره.

- که مال گیانه که م هیچ نییه خه می منت نه بی، دهی با نانی بخوین، دنیا به خه مان پیک نایه.

دەگەریتەووە بۆ پۆژانی رابردوو

یەك

حەسەن دەگەرپرایەووە بۆ پۆژانیک، ئەحمەد سەلاوەتی تیندا ناسیبوو. لە رەگی ئەو سەفەرەو دەنگی بالندەکانی دەکرد بە سەلا، وەک چاوی ھەورەکان دەبوو بە دەنگی برووسکە و تا دەگەیشت بە باران، بە دەم وینەکانی سروشەو دەروا، سروشی ئایەتییکی پیغەمبەرە! بە گەرە تەریقەتی سۆفییەکی جاھیدانە لە چیاکانەو پەرش دەبوو. سەلاوەتی بۆ ئەندیشەکانی خۆی، بۆ سەودای ئەوینە بلیسەدارەکی، بۆ شکستەکانی دلی خۆی دەپژایە ناو گۆرانییەکانی ئیلاھی. حەسەن سوورمە دەحەپەسا بۆ چریکە ی پر برووسکە سەلاوەتی، دەنگی لە دلی خۆیدا ناشتوو، بە بخووری نزاکانی زەمەنی پر عەتر دەکرد. حەسەن سوورمە زۆرجاران دەگژ سەلاوەتەکانی رادەچوو، بە تامی سەلاوەتی دەیچریکاند. سوارە، کورە گەرەکی حەسەن سوورمە بە گۆرانییەکانی سەلاوەتی دەبوو بە دیوانە و جەزم دەبوو! وەک موتربیی ریگەکانی بەھەشت بە سەماکردن دەجەنگا، بۆ گەیشتن بەخودا، تەقواکانی بە گریانەو دەپژان و سرووتەکانی بە دروودبوونی دەچنی و داوینی تاتەکانی دەرواند و بە

هه ناسه یه کی قول له کرئوشی خودادا ده بوو به سه لا! ئاخر کوری خوم بوچی هیئد خوت ماندوو ده که ی؟ ئاخر، هوگر بوونم بو دهنگی سه لاوه تی په یامیکه له خوداوه بو من! شه ویک له خه ونمدا بو سه ربانی مزگه وت، له روخ سیبه ریکی رژاودا برووسکه یه ک هاته ناو روحم و به گویندا چرپاندم، گوتی: "تا ده گه یته ئاسمان له دهنگی ئاسمانه کان دامه بری، له سه ر به رماله کانی نیشتیمان سه لاوه تی رهنگه کان بخوینه، بویه سرووته کانی سال ده خوینم بو پارزیوونی روخ، رهوتی ده روزه کانی خودا ده گرم تا ده گم." له و روژده وه سه لاوه تی شوینیزر بوو، سواره دم و ساته کانی شکان و ئیواره کانی بزربوون و رویشت بو مالی عیرفانی، له مه کوی موناجاتا، خه لوه تی سه لاوه ته کانی ده خویند و به نزای پر زامه وه، ده گریا! هسه ن سوورمه خه یال و نه ندیشه کانی له ته پوتوشی خر کردنه وه و به دواکه وتتی و لاخه کاند که له رهوتی رویشتندا بوون، له به رخویه وه ده یگوت: "خودا بتانپاریزیت، له بیرم چوو زاری گورگنان لی ببه ستم، ده ترسم شه و گورگه کان فرسه ت وهر بگرن و په رژینی چاودیریم بشکینن، روچی ئیوه م لی ون بیت رهنگه وه ک سه لاوه تی بو هه تایه بزرم.

دوو

زستانیکی توش بوو، ده وروبه ری مه مله که ت یه ک پشتین به فری تیکردبوو، سه ربانه کان سپی سپی، ره شانگ و به ردیکیش به دی نه ده کرا، خه لکی ئاوی به توبه بانه کانیاں ده ماشت و فریای مالینی بانه کان نه ده که وتن. ریشسپیه کانی ئاوی ده یانگوت: "سالی وا سه ختمان نه بینیوه، خویه وه خیری بگیری." بالنده کان له فرین و نه غمه کانیاں،

جوانترین تابلۆیان دروست کردبوو. چۆلەکەکان لەژێر سوانەکان بە جریو و هەلبەزودابەزیان دیمەنێکی ئەقیندارییان دەپشت. گەمە و گۆرانییەکانی چۆلەکە لەسەر پشتی بەفر لە سەمادا نەقووم بوویون.

دایکی مووسا بە تەشتیک گەنمەو لەبەردەم هەیان و لە رۆخ پەنجەرەکەو، دەیویست بە چۆلەکەکان بلی، وەرن وەرن مالى دلم گەرم گەرم بۆ ئیوہیە، داتان دەپۆشم، بالە تەزیوہکانتان گەرم دەکەمەو، کوو کوو بە دەمتاندا دەکەم، ناھیلیم شتاقتان بمرن! وەرن وەرن لە بەری دەستم چیرۆکی چۆلەکەیی خۆمتان بۆ بگێرمەو! بە فووغان و گریانەکانی خۆم نوسیوومەتەو. دەمەوی تیر گەنمتان بکەم، تا ئاسوودەیی بۆ منداڵەکانم ببەم ژوورەو. بەلینتان پی دەدەم ناھیلیم سەرماتان بی، جەنگی بەفر دەکەم تا بتانپاریزم! حەسەن سوورمە بە لەرزینەو، بە دلێکی شکاو و پڕ حەسرەتەو گوتی:

"بەسی ھۆی بەسی، سەلاوەتی خۆی بزر کردو، شەو دواى نوێژی خەوتنان رۆشتوو و نەگەرپاوتەو! دواى ئەو ھەموو سەرکۆنەکردن و سووکایەتی و تۆمەتدرووستکردنە بۆی، نغرو بوو و دیار نەماو، دوینی لە مزگەوت چی خراپ و ناشیرین بوو بە رپوینادا دا، لە مالى خوا دەنگی سرووتەکانی خودایان بیدەنگ کرد، نەیانھێشت میھری خودا لە کلاورپۆژنەى مالاکاندا بدرەوشیتەو."

حەسەن سوورمە بەگریانەو دەگوت: "لە ئاوی حەیات پاکتر بوو، سووژدەبردن و نزاکردنی بۆ خودا خەسلەت و ئاکاری ئەو بوو، لەوہەتی ئەو دەناسم، ھەلەیەک و دەستپیسییەک و داوینپیسییەکم لپی نەدیو! خوا بتانگریت بۆچی ئەوہندە بیویژدان و لەخوا نەترسن؟

خوايه گيان به زه ببيت به سهر سه لاوه تي و مالومندا ليدا برژينه، له دهنگي گريان و فووغانی ئايشی و عهلی، ئاگر له هه ناوم بهر بووه! چ دهسته لا تيکم نيبه و هيچم پی ناكری، ئاخو ده بی ئیستا سه لاوه تي له چ نسرمیک و له کام ئه شكه وتدا گیانی ده رچوو بی؟ سه لاوه تي له رۆژیکي ساردوسه رمادا، بریاریدا تاهه تايه ژینگه یه کی پیس و بیتنه وا جیبهیلی و له نه ریتیک په شیمان بیت که عه یامیکه جوانییه کانی پی ده شکی! نه گه رایه وه، نا مه گه ریوه تا زینده گی و راستی دینه وه."

س

شه ویکی ته متومان، له شه پیکي قورسی ده روونیدا، خه میکی بریندار و دلکی به هه زار جار شکاو و پارچه پارچه وه، خه رهند و هه لدير و ریکه عاسیکانی ئه و شه وه ی بری و رۆیشته. یادگاری و گریانه کانی که فوکولی نامورادی خوی خسته ناو تووربینی خه مه کانی، کولی سه لاوه تي هینده گران کردبوو له بهر گرانی و میخنه تي ده رده کانی، پشتی سه لاوه تي کوم کردبووه. به و ئومیده وه رۆژیک بو شه و چه ره ی خوی و عایشی و عهلی، نهومی باله خانه ی زینده گی خوی پی به هیز و پته و بکات. مه لا حه سه نی مه لای ئاوه دانی، چی ئایه ت و حه دیس هه یه خستبوونییه ناو ده ستی و بو فتوادان و رشتنی رقیکی تووره، بو ره شکر دنه وه ی ژیا نی سه لاوه تي، هه پروونه پروونکردنی رۆحی سه لاوه تي: "ده بیت سه لاوه تي غوسل له خوی ده ربکات و تا قیامه ت له سهر ئه و تاشه به رده، ئاوی

بەسەردا بکەن. تا بەردەکە دەبیئت بە کانی و ئاوی لەبەر بپروات و شوین بسمیلیبونەکە ی بیئت بە کاریزا!

سەلاوەتی لە دووریانی مردنیکی خەجالەتی و چاوشۆرییەو، شکانی شکۆی عەلی و عایشی و کەسوکاری و خۆفەنابوون و بزربوونی هەتاھەتاییدا، گینگلی دەدا و خۆی دەخواردەو. دەیگوت: "چۆن بەردیک دەبیئت بە ئاو و کانی؟ ئاخر، بپاریکی وا مەترسیدار و سزادانیکی وا ئەستەم بۆ سەلماننی پاکیزەیی و پاکبوونەو، ئەستەم! بەرگە ناگرم و دەپۆم، لەبەر مردنی خۆم نا، بەلکو بەرگە شکانی شکۆ و کەرامەتی عەلی و ئایشی و کەسوکارم ناگرم! ئاخر ئەو خەجالەتییە تاھەتایە بە ناوچاوانی خانەوادەکەمەو، دیار دەبێ. دەپۆم تا ئەو شوینە ی ئاو دەلیت کس!

هەدا نادەم و پاناوەستم، چش لە لەدەستچوونی ئیو و دابرا نیکی رۆحی و مەعنەوی. دەزانم ناتانیمنەو، بەلام بۆ پاراستنی شکۆ و ناوونابانگتان، ئێرە جی دەهیلیم، دەزانم ژیانتان دەبیئت بە دۆزەخ! دەبنە جیی گالتە و سەرزەنشتی خەلک، چیرۆکی تۆمەتبارکردن و خیانتی من دەبیئتە بنیشتەخۆشە ی سەر زاری خەلک، چاوی ئیو ی پی دەشکینن، ناھیلن چاوتان هەلبینن، رۆژانە بەسەر چاوتاندا دەدەنەو، کەس پووی خیرتان لی نانیئت و دەبن بە پەندی زەمانە. دەپۆم ئەو ریگە یە هەلەدەبژیرم و ئاور بۆ هیچشتیک نادەمەو، مندا لیم لەسەر جوگە و شکبوو کە ی پشت مالان جی هیشتوو، سەتەکانی پر نەھامەتی و رۆژە تال و شیرینەکانم لە کۆل ناو و ناگەریمەو.

بریځ نویژی بریندارم له رڼوڅ مزگهوت و ریځای سه رکانیبه که ی پښت مالان شاردو ته وه، دوورزه مانیک بیدوژنه وه بو دلنیا بوونتان له پاکیزه ییم، بو ریسوا بونی دهستی غدر و ویرانکردنی رڼوڅی پیاوړکی بی گوناوه رڼوڅی من، رڼوڅیکې پر گازه نده یه، پره له پرسپاری بریندار! پره له سه لاهوتی نه گوتراو!

مزگهوت و پیاوه کانی مالی خوا شه ری منیان هه لبراردو وه، ده یانه ویت له که دارم بکن و شکوم بشکین! بکه نه په ندی زه مانه، نه وان له وه نه گه یشتون که ده بی میهره بانی به گو بی سوانه کان و له رڼوڅ کولانه کان و بلندی چیا کانه وه بژنه ویت و شه فقی ئیلاهی په خش بکا! نه وان هینده به ئاگا نین، تا بزائن ئاده میبه ک به سه ر مردنی هر بوونه وهریکدا پروات، له ناخه وه ده شکې و نووقمی سه رگه ردانی ده بی! خولقه تی خوم به سه گ و ئه سپ و مایین و بالنده و هه موو بوونه وهره کانه، هینده هوگریان بووم، له گه ل درخت و گوله کان و سه وزبوونی که ژوچیاکان نه ویندارم، له پاکی بوونه وهره کانه وه ده مه وئ سه لاهوت و نزاکنم بیه مه وه بو قاپی باری تهعالا؛ من و نار سه نایه تی؟ من و داوینپسی؟ ئاخر چون ده هری نه بم و نه و مه لکه ته جی نه هیلم؟ دوستی سه گ و بالنده کانم، نامه وئ برین و گیانه لایی بوونه وهره کان به چاوی خوم ببینم، ده روم و ناگه ریتمه وه."

دوای چەند ساڵ ناهەكەى گەيشته ئاوايى

يهك

موسا دەيگوت نابى ئەو پۆژانە لەياد بكەم، بپيارماندا دەبى خۆمان فيرى خويندەوارى و نويز بكەين، لەبیرمە دايكم دەيگوت: "ئەركى سەرشانى دايك و باوكانە مندالەكانيان فيرى نويز بكەن." ئيواره كە چوومەوہ گوتم بابە گيان دەمەوى لە حوجرە بخوینم، قسەم بۆ لەگەڵ مەلا حەسەن بكەى، فيرى نووسين و خویندەوہمان بكا، زۆريشم حەز لە نويزکردنە.

- كورپى خۆم زۆرم پى خوشە، سبەى نيوەرۆ لەدواى نويزى جەماعەت، جياى دەكەمەوہ و پى دەليم. ھەر زۆر زۆرم پى خوشە. دەچم بۆ شاريش چى پيوست بى بۆ دەرس و خویندن بۆتان دەكرم، پىلاوہكانيشت دراون كەلكيان نەماوہ، چەند جارە بۆت پینە دەكەم و ئىدى چى دى بەرگە ناگرن.

- ئاخەر ھەر بەتەنيا نيم، عەلى كورپى مام ئەحمەد سەلاوہتیشم لەگەڵە و بەيەكەوہ بپيارمان داوہ.

- جا لەوہ باشتر دەبى! من و سەلاوہتى وەك دوو براى دايك و بابى واين، ھيوادارم ئيوەش بەردەوام بن لەو برايەتى و

خۆشەويستىيە. سەلاۋەتى ۋەك مامى خۆت تەماشىا كە و عەلېش ۋەك برا.

مووسا لە خۆشى رازىبوونى باوكى و خۆشەويستىشى بۇ عەلى؛ ئەو شەۋە خەۋ نەچۋوۋە چاۋى، خەۋنەكانى دەبرىسكانەۋە، لە خۆشيان چەند جار بلند دەبوۋ، لەبەرخۆيەۋە پىدەكەنى، توند باۋەشى بە سەرىنەكەدا دەكرد و لەبەرخۆيەۋە قسەى دەكرد. باوكى ھەستى بە جورىك نائارامى و دېرۋنگى مووسا كورد و گوتى: "كورم بۇچى ناخەۋى؟ خۆ شەۋ درەنگ بوۋە و كەس بەخەبەر نىيە، دل لە دل مەدە و بىر لە ھىچشتىك مەكەۋە."

ئەو چىشتەنگاۋەم قەت لەياد ناچى، خۆر لە درزى گەلا ھەنجىرەكانەۋە دەيدا لە پرچى سوورئالى عەلى و برىسكەى دەدايەۋە بە شىۋەكە، ھىشتا ھەنجىرەكان پى نەگەيشتىبوون، ئىمە بەدەم لىكردنەۋەى 'توقىلكە' و خواردنەۋە، لەبەرخۆمانەۋە گورانىمان دەگوت، لەگەل سرووتەكانى چنار و رازاندنى شۆرەبىيەكان مەست دەبوۋىن، جەفەنگ و پىكەنىنمان سروشى شىعەرىكى پووناكى دەبەخشى.

عەلى بەدەم سۆزىكى نەرم و پىر ئەۋىنەۋە گوتى: "مووسا باوكم ھىندە نىگەران بوۋ، بۇى گىراينەۋە كە مىرزا برايم چەندە نامەردە! تۆزقالىك خويندەۋارى ھەيە، بە لووتبەرزى و لەخۆبايىبوونەۋە خۆى ھەلدەكىشىت و خەلكى ئاۋايى گەر ناچار نەبن، ھىچ كات ئامادە نىن بۇ مەجلىس بانگى بكەن و نامەى پى بخوئىننەۋە. باوكم دەيگوت ئەو رۆژە چەندە دلمان خۆشبوۋ، نامەى عەۋلاچرچ ھاتبوو،

بۆ بەدبەختی مەلا حەسەن لە سەفەر بوو، بانگی میرزا برائیمیان کردبوو، زۆر لووتبەرزانه بەفروڤیشالەووە نامەکەى بۆ ئەهلى مزگەوت خویندبوو. باوکم زۆر بەو بەرخوردەى میرزا برائیم تیکچوو، ئاخىر دواى چەند سال عەولاًچرچ کە پیاوھکانى دەولەت گرتبوویان و بى سۆراغ بوو، ھەموویان بەدلخۆشییەووە ھەوالى ئەو نامەیان وەرگرت، بۆچى میرزا تەرھماش پىی دلتنەنگ و قەلس بوو؟ میرزا برائیم بە ھەواى گونى خۆى، زۆر بەتەنبەلى و بە بیتاقەتى نامەکەى خویندبوو. باوکم گوتى عەلى رۆلە، بۆچى خۆتان فیرى خویندن و نووسین ناکەن؟ تازە من لەو تەمەن و سەلیقەى ناتوانم ھىچ فیر بىم و ئیوہ خۆتان فیر بکەن. باوکم نىگەرانە موسا، دەلىی چى خۆمان فیرى خویندن و نووسین بکەین و نوێژەکانیش فیر بىین؟

یان باوکم دەىگوت ئەو شەوھى کورەکەى عەولاًچرچ لەبەر دەمى مزگەوت دەگريا، کافر پىی موسلمان دەبوو، لە خۆشییان ژیر نەدەبوو. دایکى لەژیر سوانەکانى مزگەوت وەستابوو ھەر لیوى خۆى دەکرۆشت و لەچاوەروانى ناوەرۆکى نامەکەدا بوو. کورى خۆم ئیمە کە سوکارى یەکتىرین و ھەموومان بۆ سۆراغى عەولاًچرچ بەپەرۆش بووین، عەولاًچرچ کە سىکى شیرین و خۆشەویست بوو، بە تۆمەتى ھاوکارىکردنى یاخىبووان دەستگیر کرابوو، ئەسپىکى رەشى رەسەنى ھەبوو و یرغە، تا بلى نەرم و بلند و جوانرەخت بوو. ئیواران عەولاًچرچ کە دەگەراییەو، بە سواری ئەسپە رەش چەرخلەىکى بە دەورى گوند لى دەدا و دەىگوت بۆ من ئەو رۆژە

خوشتترین رۆژه که ئه سپه که م که یفی هه یه، که ده حیلینی وا ده زانم خوشتترین هه یرانی سه ر چیا یه، قوربانی سمکۆل و پاژنه به له که کانت بم، قسه ی له گه ل ئه سپه که ی ده کرد و ده یدواند، نه یده هیشته چلکن بیته و یا له کانی بو شاننه ده کرد و ئه رنه کی ئه سپه که شاز و خاوین بوو، زور نه رم پشتی ئه رنه ک ده کرد و ماچیکی نه وچه وانی ده کرد، ده یگوت هه ی باوکی باو کم بمینی بۆم، هینده به شه و قه وه ئه سپه که ی ده لاوانده وه، رۆحیان ئاویته ی یه کتری ببوو. عه ولاچرچ جیاواز له خه لکی بیری ده کرده وه، خو نه ویستبوو بو ئاوا یی، پیش هه مووان هه ره وه زی خر ده کرده وه تا جۆمالی جۆگه ی پشت مالان بکه ن، تا ئاوی کانیه کان به ره وانی برواته ناو گوند و سه ر مه زراکان.

له ناو ئاوا ییدا جیاوازی نه ده کرد، بو هه ر کاریکی گوند درییی نه ده کرد، رۆحی هاوکاری و خو به خشین له عه ولاچرچدا له چله پۆپه دا بوو، بو ئاوا یی خدری زینده بوو، که ئه و گه یرا خه لکی ئاوا یی ده م و لیویان وشک بوون و کۆله که ی ماله کانیا ن له قین.

عه لی ئه و رۆژه هینده دلگه رم بوو، له یادم ناچیته وه.

دوو

عه ولاچرچ، نامه که ی ئاوا نویسیوو: "من ماوم، له گه ل چه ند که سیک له زیندانم و خه می منتان نه بیته. ره نگه دوا ی ماوه یه کی دی من هه ر وا بیته نگ بم و سو راغم له وه زیاتر نه زانن، ئه وه ی به لامه وه گرنگه سه لامه تی ئیوه و خزمانه. ئه سپه که م بپاریزن،

ئاگاتان لە مال و مندالەكەم بئى. من باشم، زۆریش باشم،
 ھەمووشتىك بەدلى ئيوە دەبئى."

ئەو رۆژە خۆشیی ھەمووان بەسەر ئاسمانی گوندەكەدا سەمای
 دەکرد. لۆغانی چۆلەكەكان و دلى ئاوايى پر گۆرانى بوو. حەزینی
 ئەو رەنگانەى كە پاییزىكیان لە دلدا جىمابوو، لە رۆخى ئاوابوونى
 خۆردا بە برووسكەيەك گەشانەوہ. ئەو رۆژە مێژوویەكى نازدار
 بوو. ئەو ماوہیە كە عەولاچرچ بەدەست پیاوہكانى دەولەتەوہ
 دەستگیر كرا، كەس بەتەمای نەبوو. دەولەت ھەر كەسىكى دەستگیر
 دەکرد، شوینبزرى دەکرد و بئى سۆراغ دەبوو، چەند كەس كە لە
 گوندەكانى دەورووبەر لەلایەن دەولەتەوہ دەستگیر كراون، تا ئێرە
 سۆراغ و ھەوالىكیان نەبوو. بۆیە عەولاچرچ ھەر خوا نەيكوشتوہ،
 خوا بۆخۆى دەزانى لەبەر خاترى ئاوايى پاراستوویەتى، خودا
 عەبدەكانى خۆى تاقى دەكاتەوہ، خودایە زۆر شوكر كە بە ھەوالى
 عەولاچرچ، سىبورى و دلنەوايىت بەخشی بە گوند و خزم و
 كەسوكارى. ئەحمەد سەلاوہتى و حەسەن سوورمە ھىندە خۆشحال
 بوون مەزەندە ناكريت. لە ئاوايى دەیانگوت: "ھەموومان مەولوودمان
 لەسەرە و بۆ ھەوالى زىندوووبوونى عەولاچرچ پيوستە قوربانى
 بكەين." سەلاوہتى پر بە دەنگ سەلاوہتى لى دەدا و بەدەم ھەستىكى
 پر ئەوینەوہ فرمىسك بە چاوہكانیدا دەھات، دەيگوت خودا
 ئاوايىبەكەى ئىمەى خۆش دەوى، خودا نایەوى ئىمە بەو نالىنەوہ
 بمرين! شايى و لۆغان و جەفەنگ، تەواو دلى ميرزا برايميان تەنگ

كردبوو، ئەويان ھەراسان كردبوو، ھىندە بىتاقەت بوو ھەمووان لەو ھەيشتن كە ميرزا برايم چەند بوغزاوى و دردوڭگ و دلپيسە.

سى

زۆربەى شەوھەكان بۇ كاروان دەچوو، كاروان، مەبەستم بە قاچاچى بارى بار دەكرد بۇ ئەودىوى سنوور، رېگەيەكى دوور بوو، دروست نازانم چەند سەعات دەبوو بە ولاخ و پيادە، ئەوھندە دەزانم ئەو ئىوارەيە دەرويشت و بۇ سبەى شەو گەر ھىچ رووينەدابا و سەلامەتبان، پيش ئەوھى مندالەكان چاويان بچيتە خەو دەگەرپايەوھ. گەر دەنگى پيى ولاخىك يان پرمەى ئەسپىك دەھات، مندالەكان يەكپى بلىد دەبوون و دەيانگوت: "دایە شکور بابمان گەرپايەوھ." دايكيان بە دلپكى پر چاوەروانيیەوھ، دەيگوت: "خەمتان نەبى، ئيوە خەوتان نايە؟ بنوون توژىكى دى بابتان دەگەرپیتەوھ، ئيوە خەيالتان ئاسوودە بى." بەلام بەس چۆلەكە دلې بۇ زۆرشتى نەخوازراو دەچوو، ئاخىر ھەفتەيەك پيش ئىستا كەمىنى چەتەكان چوار كاروانچىي پۆژەلاتيان گرتن، پارە و مالەكەشيان لى سەندبوون و دواى ئەوھش گولەبارانيان كردبوون. پارسالیش لەو رېگايە دوو 'چل قاتى' كەوتتە دەست چەتەكان و دواى ئەوھى سووكاتيیەكى زۆريان پىي كردبوون و بە قۆلبەستراوى وەك ديارىيەك ھىتاياننەوھ بۇ دائىرەى ئەمن و بە دواى

۱ - چل قاتى: بەوكەسانە دەگوترا، كە ياخى دەبوون لە رژىم جا چ بە ھۆكارى سياسى. يان ھەلاتن لە سەربازى، لە رىگای قاچاغەوھ دەچوون بۇ شوپىنى ئازاد كراو، ئەوان چەند قات زياتر پارەياندەدا بۇ ئەوھى دەربازىن.

کەسوکاریاندا ناردبوون، لەبەرچاوی کەسوکاریان گولەبارانیان کردبوون. بەس چۆلەکە لەو دەترسا حەسەن سوورمە بکەوێتە کەمێن و بە مەیت یان بە قۆلبەستراوی بۆی بیتەو. حەسەن سوورمە دووشەو نەگەراییەو، دلی بەس چۆلەکە خیرا خیرا وەک دەفەوی درویشانی تەریقەت، وەک زەنگی لیدانی پیش مردن! دەمی وشک و شک بووبۆو، لیک لیک دەچۆ سەر گۆزەکە و قومیک ئاوی دەخواردو. دەستی بە سەری مندالەکاندا دەهینا و دلخۆشیی ئەوانی دەدایەو. لەبەرخۆیەو چەندان ئایەتەلکورسی دەخویند و دەپاراییەو، شەو تا سپیدە نوێژ و شەونوێژی دەکرد، مەلا حەسەن فیری نوێژی ئیستیخارەوی کردبوو، لەسەر بەرمالەکە خەوی لی کەوت و مندالەکانی خەوتبوون. شەوی سێیەم، حەسەن سوورمە بە ئەسپایی دەرگاکی کوتا: "منم حەسەن."

بەس چۆلەکە دەنگی ناسییەو، دەرگای کردەو، لە خۆشیان شاگەشکە بوو، دەستی بۆ ئاسمان بەرز کردەو و گوتی: "سەد شوکر خدایە."

بەری بەیان بوو، دەنگی چۆلەکەکان وەک مۆسیقای هەمیشەیی گوند، سەمای خستبوو ناو دلی بەس چۆلەکە و چریکە ی ئەو سپیدەییە وەک شنە ی فینکی کوستان و نەرمی لاواندەو ی فریشتەکان، ئاسوودەیی خستە مالی حەسەن سوورمە. بە دلکی پر ئومیدەو، حەسەن سوورمە گوتی: "بمبوورن، دوینی شەو تووشی حالیکی خراپ بووم، بووم بە پەند، هەر ئەو خوایە نەیکوشتم، خوا فریام کەوت و ئەسپەکەش بوو بە فریادرس! کاتیک چووم

بوئو و دیو سنوور ئو و ژنهم ته سلیم به خاوه نه که ی کرد و دوای
خواحافیزی گه رامه وه، ویستم له چۆمه که بیه پرمه وه، نه متوانی،
چۆمه که بواری نه دا، له بیرم چوو بوو لیفه که ی سهر ئه سپه که به
پشتی ئه سپه که وه ببه ستمه وه، بایه که خیراییه که ی هینده زۆر بوو
لیفه که ی هه لدایه ناو چۆمه که، زۆر هه ولم له گه لدا، به لام بیفایده بوو،
جله وی ئه سپه که م له ده ست دابوو، خۆم خسته ناو چۆمه که تا لیفه که
بگرمه وه که پر یادگارییه، ئه سپه که م بهر نه دا، چهند جار شه پۆله که
فرییدام و دوا جار جله وه که م له ده ست به ربوو، شه پۆله کان فرییدامه
ئو به ربی چۆمه که و نه متوانی لیفه که بگرمه وه، چهن دی کردیشم
نه متوانی بچمه وه لای ئه سپه که م! ئه سپه که ش شیت بیوو، ده یحیلان
سمکۆلی ده کرد وهک مندا ل بۆم ده گریا! بانگم کرد، وهک دۆستیکی
ئازیز، وهک برایه ک جیی نه هی شتم، هه رچۆنیک بی ت په ربیه وه و خوی
لیم نزیک کرده وه، بروات بی ت بۆنی پیوه ده کردم، هه موو گیانم ته ر
ته ر بوو بوو. هه ستام و ناوچه وانم ماچ کرد و پیم گوت: "نه تتوانی
به جیم بیلی؟ نه ته یشت پیاو یک له چاوه پروانی مندا له کانیدا بمرئ و
گورگ بیخوات و مندا له کانی بی باوک بن؟ ئاخر تو چ فریشته یه ک
بووی بۆ من؟" گیانه که م نه متوانی لیفه که بگرمه وه، که دیار ییه کی
کۆنی سه ره تای مالدروستکردنمان بوو. ده ی به شی من هه ر ئه وه یه،
به هه زاران شه ویش له ره که وانی خه ریک بووه سه رما بمبات!"

چوار

وختیک رۆحیکى شپرزە و ماندوو، دەیهوئى لەبەردەمت، ئەو ئازارانەت بۆ بگێریتەو، گویگرتن دەبێ چ مەحشەرێک لەپەناى گریانەکانى ناخى ژنىک گر بگرئ. چ برینیک که دەستاودەستى پى کردوو بۆ ئەوئەى نەکولیتەو، تا تەشەنە نەکات و رەگەکانى ژەهراوى نەبن. بە دەم گویگرتن لە گێرانهوئەى شەوى دابراى لە ئەسپەکه و بەدواى دەستکەوتنەوئەى یادگارێیەکی دیرین و بزربوونى سەلیقەى تیزى نیگای پیاویک، که لە رۆحییەو نزیکه! بەس چۆلەکه دەستەکانى کەوتنە خوارەو و ئەشک بە چاوانیدا دەهاتنە خوار. بەبى دەنگى گریا. وەک مندالیک لەبەر کاریگەری برینەکەى نەیتوانى پەنا و پشتیوانیکى رۆحى بشکیت و سوورمە هەست بە شکان و بیئومیدی بکا.

لیوئەکانى لەرزین، گویى بۆ دەنگى ترساوى شەویکی پر مەترسى راگرتبوو. گویى بۆ هاژە و توورەبوونى شەپۆلە سەرشیتهکانى رۆوباریک راگرتبوو، که چەندان رۆحى لوول داو و لە رۆخى رۆوبارەکانەو دەستیان لە زیندوو بوونەو شەوشتوو! تەنیاىیى حەسەن سوورمە، بۆنى هەزار مەرگى تۆقیتەرى لى دەهات! لەو ساتە شەرانگیزییەى شەپۆلەکاندا، گریانى هەوریک پر بەو دۆل و شیوئە نەدەگەیشتە خودا! پنچکێک و پەنجەرەیهک نەمابوو بۆ دەربازبوون! هەناسەیهکی بریندار، ئەوئەتا خۆى لەگەل مەرگ

يەكلايى كىردۆتەو، ھەردووك دەستى بەخۇيدا بەرداۋەتەو. ترووسكەيەك بە ئاۋمىدىيەو دەپرژا و دەيگوت: "دەست بە پاكىزەيى خۇتەو بگرە، بەيەكەو ئەو عىشقە دەبەينەو." رەسەنايەتى و خۇپسكى ئەسپەكە ئەو تەلىسم و پەرچوۋەي شكاند، سوورمەي گەراندەو بەردەم ئەوئىنىكى ئەزەلى و بۇ ناو دەستى ژنىك، كە عەيامىكە كارى ئەو دەكات بۇ دەستەبەركردنى خەونەكانى. بەس چۆلەكە بەو دەگەيشت، جادوويەك يا ھىزىكى مەزن، بە درزى جۆگەكاندا، بەنيو رىگا پىچاوپىچەكانى مەترسىدا، بە برىنى كەمىن و شكاندى تەلىسمەكانى مەرگدا، بەسەر پىشتى بايەكى ئاچوغدا رۆيشت و لە رەگى رۆحىكدا، بوو بە فرىادپەس، نەيوست ئەسپىك لە ھاۋەلەكەي دابىرپىت! زىندەگى لە ژنىكى چاۋەرۋانكراو نەستاندەو، مالىكى سارد نەكردەو، سبەينىيەكى گريان و كابووسى بۇ مالىك دروست نەكرد!

ھىۋربوونەو ھەلچوونەكانى لەسەر تاقەي ئاسمانەكان جى ھىشت، بۇ ھەسانەو ۋە ئادەمىيەك ھاتە گۆ: "گرىانەكانت لە تەنيابى دەستىنم، لە درەنگانى شەو ئەو ھىزە دەبم تا ورە و ئومىدەكانت نەشكىن! نابى بەو ئازارانەو بەمرىت و ئەو كابووس و دلەراۋكىيەت دەبەمەو بۇ سەراب، تا مالەكەت و چاۋروانىيەكانيان بىنە ئوخژن و ئاسودەيى."

بەس چۆلەكە گوتى: "عىشقى ماندوويىيى من بوو گەيشتە لات، ھەر وا ئاسان نىيە تۆم لە دەست بچىت و قەلەيكەم ويران بىت! تۆ ھەر ئەو خەمخۆرەي كە بۇ سەرپەراندنى چۆلەكەكان جۆش

دادمای و گریان قورگی جینە دەهیشتی! بۆ سەوزایی و ئاسوودەیی
خولقاوی نەك بۆ سەپینەوێ هیوا و ئومیدەکان!
لە یادم ناچیتەوێ بە بیستی گریان و نزای چۆلەكەکان چەندە
هەراسان ببووی! بە دیوارە قورینەكە هەلگەرایت، ویستت رزگاربان
بکەیت و نەبن بە خۆراکی رۆحیکی بیپەرۆ، هەستت بە تەنیکی نامۆ
کرد! ژیر سوانەکان و تەنیشت مالی چۆلەكەکان خشیپە و دەنگیکی
نامۆ دیت!

خویندنی چۆلەكەکان ریتمیکی جیا بوو لە رۆژانی پیشوو، بە
دیقەت و سروشتی ویژدانى خۆت نزیك خستەوێ، چونكە ئوقرەت
نەما بوو! هەراسان ببووی! بە ئەسپایی لەسەرەخۆ هیواش هیواش
دەستت برد بۆ دەر بازبوونی جوچكە چۆلەكەکان، تا زیندوو یەتیان بۆ
بگێریتەوێ!

لەناکاو، بەخیرایی ماریک کە خۆی مەلاس دابوو خۆی کیشا بە
پەنجەى شایەتەمانت، هاوارت لى هەلساو خستیتییە خوارى، بە
ئازاریکی زۆرەوێ، گوتت پەتیک یان پەرۆیەکم بۆ بەینە تا تووند
بیبەستم با ژەهرەكەى بلاو نەبیتەوێ، مار پێی وەدام، تۆزیک زوو بە!
تووند بەستت تا پەنجەت سەر بوو! چ نەخۆشخانە و چارەسەرییەك
نەبوو. بچ ئەوێ کەس ئاگای لى بیت پەنات بۆ تەورداسەكە برد،
پەنجەت خستبوو سەر كۆلەدارەكە و کیشابووت بە پەنجەكەت و
قرتاندبووت! هەندیک خۆلەمیشی ئاگردانەكەت خستە سەر برینەكە و
توند پێچات، تا خوینی پەنجەكەت وەستا.

تۆ لە پىناو دەربازکردنى جوچكە چۆلەكەكان ژيانى خۆتت خستە مەترسىيەو، چۆن خوداى ئەویندارى لەپەناى پشتیوانىيەكانت نابى؟ بەلى ئەو عىشقیكى بەرزە ناھیللى تۆمان لە دەست بچیت! دەى مالاكەمان وا لە سىبەرى ئەو ئەوینەدا خەرىكە ئۆقرە دەگرى و بۆ ھەمیشە ئەو خۆشەوېستىيە گەرە دەبیت.

پىنج

موسا دەيگوت: "بەو ھەستە جوانەى دايكم و باوكم، دلم خۆش دەبیت و لەبەرخۆمەو ھە ئۆخەى دەكەم و ئاسوودە دەبم. دايكم بە چاوى پىر فرمىسكەو، بە منى دەگوت رېگەى راستى رېگەى وىژدانە، ئەو دەمانەى كە دلم زۆر زۆر پەريشانە بۆ سادەبى و دلخاويىنى باوكت دەگەرېمەو، ئەو چەند سالەى كە بۆ دروستبوونى بەختەوهرى، چەندان كۆسپ و رېگەى سەختى برپو. بە سەر راوہشاندنەو، بە سۆزەو، بە رۆحى پىر برىن و ئازارىكى بەسوئو، دەيگوت چ شتىك ھىندە ئازاردەرە كە خەرىكە ئەو جوانىيانە بەبەرچاوى خۆتەو دەروخىن و دەبن بە خۆلەمىش!" دەى، خۆ زۆر جار مروّف دەتوانى سوود لە خۆلەمىش ببىنیت، ھىندەش بى بەھا نىيە، ھىندەش ناچىتە خانەى پەراويز و بىرچوونەو، ئەو ھەز و ئارەزووانەى لەژىر گرېكى تورپەدا دەسووتىن، لە بەرەبەيانىكى رۆشندا دەيانەوئى بگەن بە راستى، دەيانەوئى خۆر لە نىگای يارەكەيانەو ھەلبى و ژوان و سرووتى ئاخاوتنەكان جوان بكا، ناگەن و لە رېگەدا بە دەنگىكى تورپەى شمشىرىكى داغان، بە

خەونىكى دۆزەخىيانە دەسووتىن و دەبن بە خۆلەمىش! دواچار ئۇ دىدگا و پروانىنانە وەك مەرھەم برىنەكان ساپىژ دەكەن، هېچ نەبىت بۆ ساتىك دەبى بە دلنەوايى بۆ بەس چۆلەكە. خۆلەمىش لە يادگاربيەكانىدا ناچىتە دەر، ئۇ بەو ئەزمونەدا تىپەپىوہ. بەس چۆلەكە لە دیدى خۆيدا سەدان شانامە و لاوك بۆ فرياكەوتنى خۆلەمىش دەھۆنىتەوہ! ناتوانى وەك چركەساتىكى جوان خۆشى نەوئىت، بەس چۆلەكە لە پەنجە براوہكەى حەسەن سوورمە بەوہ گەيشت، ئۇ شتانەى فريدراون و چونەتە پەراويزى ژيانەوہ، لە تەنگانەكاندا دەگەرپىنەوہ و سووچىك لەو ژيانە رۆشن دەكەنەوہ.

دەيگوت: "گەر خۆلەمىشى ئاگردانەكە نەبوايە، پەنجە قرتاوەى حەسەن سوورمە ژەھراوى دەبوو، ژيانى ويران دەكرد و مالىكى كويز دەكردەوہ!"

ئۇ رۆژەى حەسەن سوورمە، پەنجەكەى بە تەورداسەكە قرتاند، بەس چۆلەكە لەو حالەى حەسەن سوورمەدا بوو، نىگەرانى و دلەراوكيى بەس چۆلەكە ئاسمانى هينابووە دەنگ! دەيگوت: "ئاخر قرتان و پەراندنى ئەندامىكى جەستە كە بىرى لى دەكەيتەوہ موچورك بە جەستەتدا دىنى و ئازاريكى قولى هەيە، رۆحت لەگەل ئۇ ئازارە ژان دەكا. ئاخر مروّف چۆن دەتوانى فرياي و دەستەهينانەوہى ژيان بكوئى و ئومىديك لەتەنىشت ئازاريكى بەهيز دروست بكات!"

حەسەن سوورمە نەيدەهيشت ئاسۆى ژياندۆستى و مانەوہى تاريك بى، بۆيە لەو ساتە بە باشترين چارەسەرى دانا، بۆئەوہى

ژه هری ماره که نه چیتته ناو هه موو گیانییه وه، په نجه که ی خوی قرتاند. حه سهن سوورمه پیی وا بوو ژیان هینده جوانه، به که میک قوربانی ده توانی رۆژه کانی ژیان دریژتر و پر ئاسووده تر بکه ی.

به س چۆله که هیند چروسابوو وه، ده گه رایه وه سه ر هه موو ئه و حاله تانه ی له ژياندا گوزه ری پیندا کردو وه، بۆیه به ره نگاری ئازار و ماندوو بوون و برینه کان ده بوو وه.

راستییه که ی سووتان و ره شبوونه وه ی یادگارییه کان، کاره ساتیکه زحمه ته ئاده میزاد بتوانیت له بییری بکات و بۆی نه سووتی! حه سهن سوورمه له رهوشیکی ئاوا نه خوازاودا، به درهنگانی شه و له بهردهم مردنیکدا و له پیناو ویراننه بوونی لانه ی چۆله که و سه لامه تی جوچکه چۆله کاند، قرتاندنی په نجه ی شایه تمانی، له پیناو سه رنه په راندنی چۆله که کان، ده یسه لمینیت، که ویزدان بگه ریته وه بۆ پاراستن و پشتیوانی. ئه وه تا حه سهن سوورمه ده گه ریته وه بۆ ژیان و چه زیکی بۆ ئیمه چاندوو، خه ریکه سه وز ده بی و چرۆ ده کات.

گوتم: "دایه ئه وه بۆ من به سه! هه ول ده ده م بتوانم ئه و یادگاری و ساته بریندارانه بنووسمه وه."

مووسا به دیدیکی سه رسوپمانه وه، ئه و سووتان و برینانه ی رسته به رسته، وشه به وشه ی ده هاویشته ناو هزری و ده یگوت: "رۆژانیک ئیوه من گرده دن و ده مکه نه وه به خۆله مییش."

گەر بەردیش بیارن ھەر دەچم

یەك

مووسا گویی لە قسەکانی دایکی نەگرت و رویشت. دایکی دەیگوت: "بەرد دەبارن (واتا پەشەبا و بەفر و تۆفانە)، بۆ کوئ دەچی؟ نابئ خەمی خۆت بئ؟ ئاخر ئیستا کەئی وەختی چوونە دەرەوێه؟"

پاستی دەکرد، بەلام ئەو دەیگوت: "تەنیا خشپەیهک یان کۆکەیهک بکە، جەرچیس بەو شەوێ سارد و تۆفان و تەمتمانانە دەخواتەو، خۆئ مەست دەکا، تۆ بیخەم بە، شەو درەنگانی وەختی مالنۆستان وەرە، دەمیکە دەمەوێت ئاوێتەئێ پوخت بێم."

دایکم ھەستی بە شتێک کردبوو، کە کەلکەلەیهک لە مێشکمدایە، بەلام بێدەنگم، خۆم لەبەر خۆمەوێ گۆرانی دەلێم، بەرخوردم گۆرابوو، نەرم گویم بۆ سرووتەکانی ئیوارە ھەلەدەخست و بە نیگایەکی پڕ سۆزەوێ دەمپروانییە دەوروبەر، بە دەنگی بەرز سەمای

رۆحم بریندار ده‌بوو. له دوکان گه‌رامه‌وه، سورپه‌ییا به‌رده‌رگه‌که‌ی له جوانی هه‌لکیشابوو، ده‌نگه‌کانی ئاسمان وه‌ک سروه‌ ده‌رژانه‌ ناو جوانییه‌کانی و دلم به‌ بینینی، فرینی جه‌ستمی ده‌خسته‌ باوه‌شی و پیم ده‌گوت: "زۆرم خۆشده‌وی، به‌لام کوا ده‌توانم بته‌ینمه‌ لای خۆم؟"

رۆژیکیان پێی گوتم: "ده‌توانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م؟"

سه‌ری ره‌زومه‌ندیم له‌قاند و چومه‌ به‌رده‌می، هه‌ستی به‌ ترپه‌ترپی دلم ده‌کرد! کراسه‌که‌م به‌ ئاشکرا پێوه‌ی دیار بوو، ده‌توانی هه‌موو جووله‌ و هه‌لبه‌زودابه‌زی ترپه‌ی دلم بژمێری! پێی گوتم: "بۆچی هه‌ینده‌ په‌شو‌کاوی؟ که‌ی بته‌وی ده‌توانی بپیه‌ ناو خه‌ونه‌کانت!" سورپه‌ییا به‌ ته‌نیا به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌یتوانی سه‌رنجی من بکات به‌ گژ ئاگریک، که‌ شه‌یتانه‌کانی هه‌وه‌س له‌ دۆزه‌خیش لێی ناپرینگینه‌وه‌! ده‌ی ده‌زانم رۆحی من ئیستا گیانی شه‌یتانه‌کانی به‌به‌ردا کراوه‌، بۆ سووتانی خۆم ده‌ست ده‌به‌م و گوی به‌و شکان و ماندوو‌بوونه‌ش ناده‌م، که‌ له‌به‌رده‌می سورپه‌ییا هه‌پروونه‌هه‌پروون ده‌بم. ئه‌و رۆژه‌ی به‌ده‌م گریانه‌وه‌، یه‌خه‌ی گرتم و رایوه‌شاندم، گوتی کوا عه‌لی چیی لێ کرد؟ به‌پیکه‌وت لیوم به‌ لیوی سورپه‌ییا که‌وت و دونیایه‌ک خولقا! پر بوو له‌ ئوخزنی! پر بوو له‌ ئاسووده‌یی! خۆ گه‌ر بزربوونی عه‌لی نه‌بووبا ره‌نگه‌ هه‌له‌یه‌کی چاوه‌پروان نه‌کراوم کردبا. ده‌سته‌کانی گه‌رم بوون، بۆنی هه‌ناسه‌ی وه‌ک بخووری به‌هه‌شت ده‌گه‌یشته‌ ناو سینه‌م!

سوورەبیا ھەر وا خۆی جوان بوو، ئەو ساتانەى دەیەویست
 ختۆکەى ئەوینی بدات، وەک چرا رۆشن دەبوو و دەبریسکایەو،
 وەک ئەوەى خودا تەنیا ئەو خولقەتەى بەسوورەبیا بەخشیبی، هیچ
 کاتیک نەبوو عاشق نەبیّت و وەک پوناھى خۆر نەدرەوشیتەو!
 گوتم: "دایە، لە سەرما و تۆفان و کړیو، جەنگى من و زەمەن
 دەست پى دەکات! لیم گەرئ دەمەوئ بەدیار خەونیکەو، گیانم
 بچیتەو، ئاسمان و عیسائاسا لە ئاسمانەو، ھەموو جوانییەکانى ژیان
 ببینم."

دوو

شەو درەنگ بە ئەسپایی لە جینگەکەم ھاتمە دەر، نەمەیشت دایکم
 ھەست بەو بەکا کە من بۆ کاریکى مەترسیدار دەچم، بۆ بابەتیک
 خۆم ئامادەکردو، کە کاریکى بەجئ نییە، بەلام نەمدەزانى چۆن
 ئەو بەرکەوتنە لەیاد بەکم! خۆم خزانەبوو، ناو یادیکی پر پۆمانسى،
 دەمگوت خۆزگە تەنیا جاریکى دى توانیبام، خۆزگە لیوم ھەر ئەو
 تەپایی و گپەى بەر نەدابا! دەنگى پر وروژینەرى سوورەبیا، ھزرم
 بەر نادات! "کوا چییە لە عەلى کرد؟ کوا بۆچى ئەو، نەدە بە ئاسانى
 ئەو کورپە شوینبزر بوو؟ وەک سەلاو، تەباوکی چارەنوسى ھەمان
 چارەنوسى ئەو!" لە گوێچکەمدا دەنگى دەزرنگایەو، نیگای بە
 پزانی خۆریکی سپیدەدا دەرژایە ناو رۆحم، وەک ئاو دەھاتە ناو
 جەستەم، جەنگى من و تەربوون، کۆتا جار منى پاخزانە ناو

ئاسانی ناتوانم بێگێرمەو. من لە تەمەنی خۆمدا هیچ خۆشییەکم نەبینیوە، جەرگیس پیاویکی دلرەش و بەدرەوشتە، لەگەڵ پیاوێ خراپەکان لە بێرەوشتی راناوەستیت. "زۆر سانا چووم بۆ لای سوپەیییا، هەمووجەستەم سەرئارەقە کەوتبوو، سەرەرای ئەو سەرما و بەفر و کێیۆهێ گەرم گەرم بووم، شەرمیک جەستەمی تووشی لەرزین و دلەراوکی کردبوو! نەمدەزانی لەکوێو دەست پێیکەم. توند باوەشی پێدا کردم و سەرنجم دایە چاوەکانی پێبوون لە ئاو، بە زەرەدەخەنەکی میهرەبانی گوتی: "تەنیا ئەو ساتە بۆ من بەسە!"

بە سەرسوڕمانەو گوتی: "ئەمشەو من دەمرم و تەواو ئاسوودە دەبم! عیشتیکی ئەزەلی لەگەڵ خۆم دەبەم و پوچی زەمەنە جوانەکان دەچنە ناو ژێانی منەو."

دەمم نایە سەر پوومەتی، شەویکی چەند شیرین و بێگێرگۆل بۆ ژوانی من و سوپەیییا دروست بوو. سوپەیییا لەبەردەستم شل بوو! ترسام، بێک بێدەنگ و سارد بوووە! گوتم: "چ بوو بۆچی وات لێ هات؟" حالەتی سوپەیییا بەر وروژانی حەزێکی خەفەکراوی زەمەنیکی تاریک کەوتبوو! بە چاویکی تینوو، بە سەیرکردنیکی پێ هیواوێ پوانییە من و لێی تیگەیشتم کە نایەوێت دەستی لێ بەر بەم و ئەو شەوێ بۆ بکەم بە شەویکی درەوشاوێ لە حەزی ئاوریشمی، بیخەمە ناو جیھانیکی رەنگاوپەنگ.

دەستی گرتم، گوتی: "بێو، با ئەو خەونەیی دەمیکە کاری لەسەر دەکەم، لەبار نەچی!"

تیځه یستم، هاتو وده ته وه هوش خوی، ئیدی نه و دل راو کیته ی منیش له باره ی بیهوشکه و تنی سور هیا، گهر حالی سور هیا باش نه بوو با، دوړیانیک بو من دهاته پیش، یان ده بی جی بیلم و بیده مه دست قه در، یان ده بی شه وی له گه ل روژ که مه وه و شکاندنی شکو و که سایه تی خیزانه که شم ده بیته با به تیک ی تاهه تای.

سئ

موسا نه و شه وه ی له گه ل سور هیا له ژواندا بو، به ریځه ی باوکیدا نه پویشته. وهختی کچوکال له گه ل کوره کان ده چونه ده شتو در، هه میسه گومانیک یان ترسیک هه بو له په لاماری کوره کان و کچه کان، که میک به ترسه وه مامه له یان ده کرد، له چاوی نه وانه ی که په ریزیان پیس بو.

دهیانگوت: "مه کروفه شه و کچ لای کوری نامه حره م بمینیته وه، شه یان ده چیته به یینانه وه." به لام له گوند توزیک ئاسایتر بو، کچان و کوران وهک نه ریتی گوند وهرزی به هاران، تیکه ل ده بوون و بو هینانی که نگر و کاردوو و گژوگیا، به چیاکان ده که وتن. هیچ گومانیک ی هینده به هیز دروست نه ده بوو. له یه کیک له ساله کانی گهنجیه تی باو کم، له گه ل کچ و کورانی گوند به ریځه و تیبون بو ده شتو در و چیاکانی ده ورو به ر، شه ویان به سه ردا دیت و ناتوان شه و بگه رینه وه. هه موو کچه کان دهیانگوت: "ئیمه لای حه سه ن سوورمه ده بین و نه و کوریکه نمونه یی." دهیانگوت: "ده بی پشتمان به پشتی ئیوه وه بیت."

کەس خایەلی خرابی بەرانبەر حەسەن سوورمە نەبوو،
 دڵۆدەر و ونپاک و دەستودا و ئینپاک بوو! خودانی راستگۆیی و کاری
 باشە بوو، لەناو گوند و قەوموقیلەدا بیفەرق بوو. نەیدەزانی
 ڕاوەستان چیه، لە کاری ھەرەوہزی و پەرۆشی خەلکەکەدا نمونە
 بوو. بە باسکردنی باوکم بستبەست بۆ دەبووم، شکۆ و ھەبیبەتی
 باوکم ھەبیبەتی دەبەخشییە دۆم و بۆ ویتاکردنی جوانییەکانی باوکم
 و ھەرس نەدەبووم. لەبەر خۆمەوہ دەمگوت: "من کۆیم بە باوکم
 دەچیت؟ ئەوہتا لە باوہشی ژنیکدام، ژنیک بە مارە و تەلاقی پیاویک
 و لە سینیەری مەوہکی دیکەدایە، بە شەوکی تەمتوومان و
 ساردوسۆل، نوینی مێردەکە ی جیھیشتووہ بۆ من! بە ئەسپایی
 دەیەوی ئاویتە ی ھەزیک بیت و ڕەگی ئەوینیکی شیتانە ئاو دەدا.
 ئەوہتا مینک خەریکە دەبم بە شەیتانیکی عەجول و جەنگیکی
 مەترسیدارم ھەلبژاردووہ. نازانم باوک و دایکم بەو شیوہیە وانە و
 دەرسی میان دانەداوہ، عیشقیک لە خستەم بەری و ڕیگە ی باوکی
 خۆم ون بکەم! کچانی عازەب و شوخوشەنگ و تەرپوتۆل خۆیان لە
 پشتی باوکم پەنا دەدەن تا پارێزراو بن، تا کورانی سەر بە گێچەل
 دەستدریژیان نەکەن سەر! ئەوہتا منیش ڕۆحیکی پیس و نغرو لە
 ھەوہس، بۆ باوہشی ژنیک بردووم، بۆ بەزاندنی ھەرەمی مالیک، بۆ
 شکاندنی پەرژین و چوونە ناو جیگە ی پیاویکی خومار، دەمەوی چ لە
 دوورپانیکدا ماتەلم دەکا و ئەو جەنگە لەزەت و ھەزی گەنجیبەتی
 خۆم ھەبە بە سوڕەبیای ببەخشم، بەوہ شکۆی دایکم و باوکم

دهخمه ژیر پای ژنیکی تهر، ژنیکی کویله، ژنیکی چهند سال
زیندانی!

ژیانی سورپهیا ئه و مردنه بوو، به زیندوویی سه ری بهر بهر دی
ئه لهد که وتبوو، له هه لیکی وا ده گه را، تامه زرووی پوژیک له و
شیوهیه بوو. ئه و شه وه دهیگوت: "تو هیندهی په یامبه ریک په یامی
جوانیت بو هیناوم، په نگه ئه مشه و من بمرم و دوا چیژی مالئاوایی
تا هه تایه له باوهشی تو دابم."

چوار

شه و هینده بیرم له سورپهیا کرده وه، چهند خوم هینا و برد،
خوم لی نه که وت. خه یالم بو زور شت ده چوو، ده مگوت: "ئه و به و
هه موو جوانیی خویه وه، وه ختیکی له کولان سه ر ده ردینی، خو ر
ئیره یی پی ده با و گه ر له دهستی هاتبا تیشکه کانی ده گیرانه وه بو
ئاسمان، ده رگه کانی له سه رخوی داده خست." موسا هه ستیکی ناسک
و دره وشاوهی شاعیرانه ی بو دروست بوو بوو، دهیگوت: "دهنگی
هه ناسه کانی سورپهیا، سرووتیکی دلگیر و په نگا ورهنگ بوون،
سورپهیا خه تمی ئه وینیکی کردبوو، وینای عیشقیکی دابوو به من،
دلّم تا له لیدان ده که ویت له وه هه سته دا سه ما ده کا و سروشتی
وه رزه کان ده خاته ناو زینده گیم."

ده توانم پو مانیک بو ئه و ژوانه بنووسم و جوانترین شیعر بلیم!
ژوانیک بوو سه وزتر بوو له روچی مه سیح، نه رم وهک باوهشی
مه ریهم، جوان هیندهی تا فگه کانی ئیره م، ئالووالا وهک سورپهیا! له

دەستی مندا بوو دوو کۆتری پر نەعمە و چیمەنێکی سەوزی ئاوریشمی، کانییەکی زوڵال، چەمێک لە وروژان. ئەمشەو، گریانەکانیش لە گۆرانیدا تقوم بوون، دلە شکاوەکانیش لە شایب و خرۆشاندا بوون، عەرشێ دلی سوپەییای لە زەمزمەمی ئاوازهکان پیکهاتبوو، چریکەیی لە رامانی دیوانەکان دەچوو ئەو شەو بو من، هەستیکی جوان بوو بو تریفە، تروکاندنیکی رەسەن بوو بو عیشق! یەكەم جارم بوو ژنیک بمخاتە ئامیز و پیم بلی: "ژیانی من بەتۆوە بەندە!"

ئەو ئیوارەیی عەلی هاوڕیم شوینبزر بوو، شەو لە خەونییکی وەنەوشەیییدا سوپەییام لە باوەشدا بوو، نیگای ئەو ئیوارەیی، وەك پۆحییکی زیندوو هەموو دەم و ساتەکان، دنەیی دەدام و ریگەیی بەرمالی سوپەییام وەك ریگەیی بەهەشت دەگرتە بەر، راوەشانندی کراسەكەم لەو ئیوارەییەدا، بە دەستی سوپەییای، کردنەوہی ئەو دەرگایە بوو كە شەرمییکی جاویدانی لە چاوانمدا، شکاو بووم بەو ئەوینداری سنووری هەموو تەشققەکانم شکاندا!

وەك دیوانەییەك شەوانە زیكرم گەرم دەکرد و بە دەفی دەستی درویشان مەست دەبووم، بە سترانی هەورەکان بآلم دەگرت، بە جەفەنگی جریوہ و سەمای چۆلەكاكان دلّم پر دەبوو لە گۆرانی، هەستم دەبووہ سیتیەریکی جاویدانی و سرودی سەراپا دلدانەوہی ئەوینم دەچری. شەویك بوو دەستم بە بالی کۆترەکانەوہ گیر کردبوو، لە رۆحمدا مالی بووبوون.

دلم دەیگوت: "سەرابی سرووتەکانم تێپەراند و لە دامینی شیعریکی تەردا دەخەوم، لە تروپکی ئەویندا مالی هەناسەکانم ریک دەخەم و جریوەکانی ئیوارە لەبەر دەکەم، بەسەر مەرگی ترس و شەرمدا رادەکەم."

مووسا لە برینیدا سەوز بوو، دەنگی چی خەمی قوول هەیه ئەو شەووە کردی بە ئەستێرە و شەبەنگی لە چوارچێوەی عیشق پواندا! گوئی لە سەدای ئاسمانەکان بوو بە نایەتییکی سپی ژوانیکی دیکەیی خستە سەر کتێبەکانی عیشق.

پینج

ئەو سپێدەیه بۆ مووسا، پوناھی لە دەریچەوێ پێ شەوقتر بوو. ئەوینی بە دلیک بەخشیبوو، بە دەم نەسیم و بۆنی خۆرەلاتن، ریتمیکی بە نەغمەکان دابوو، سروشی بە دەم هۆنینهوێ شیعەرەوێ سەمای دەکرد. ساکاری و بیگەردیی مووسا، بۆ هەموو دراوسێکانی ئاشنا بوو. ئەو سپێدەیه، بە گۆرانیهوێ سلاوی دەکرد و وەک سرووتیک دەپژایە ناو سپێدەوێ. حەزی دەکرد، هەزار جار رینگەیی بە بەردەرگای مالی سورەبیادا بیت و بچیت، ئۆقرەیی لێ هەلگیرابوو، لە دلی خۆیدا دەیگوت: "خۆزگە روژ پینج ژەمە با، تا پینج جار بە بەر دەرگای مالی جەرچیسدا چووبام و هاتبام." ئاخر، مووسا جاران نیوەرۆیانیش بۆ نانخواردن نە دەچووێ. زارای خوشکی، ئەو هەموو هاتووچوو هاتنەوێ موسای بۆ ببوو بە پرسیار!

ئەو رۆژان، نیوەرپۆیانیش نەدەهاتەو، گەر ئەو کاتانەى دایە تۆزیک نەساغ دەبوو، دەهاتەو. لام سەیرە دەبێ غیرەیهک یان ھەر بابەتیکی نەخوازاو لە زەینى موسادا نەبێ! ھەست دەکەم جوړیک گۆراو، شەوانەش خەوی کەم بوو، لەبەرخۆشییەو گۆرانى دەلێ، گوێ لە شیعرەکانى ھیمن دەگرێ و زەوقیکی تاییبەتى و زۆر جاریش خەمبارو درپۆنگ، کەمتر گوێ بە ماندووبوونى بابە دەدا و سەیر دیتە بەرچاوم.

زارا خوشکی تاقانەى موسا بوو، دوو سال لە موسا گەرورەتر بوو، ریکخستن و جوانکردنى مال، ئەرکی ھەموو رۆژەى ئەو بوو، خەمى قوولێ زارا، وای لێ کردبوو، زۆر لاواز و بیتاقەتى کردبوو، زارا داخوازی ھەبوو ئەو مالەى کە ھیندە ھۆگرى ببوو، جیى بیلێ، کەسوکاریشى قبوولیان نەبوو. زارا بێ ژنەژن نەیدەتوانى ئەو مالە جییبیلێ، خزمەکانى دەیانگوت: "ناکرێ کەسیک نەیەتەو جیگەى زارا، ئەو مالە ھەر کوێر دەبیتەو."

رۆژانە ھەستت دەکرد زارا، عیشق دەیھارێ و ناتوانێ ژیلەمۆى ئەو ھەستەى دابگیرسینى، ناتوانیت ئەو ھەستە دەربېرێ و بە کامى دلێ خۆى بێ. ئیدی خەمى شانكى و گریانەکانى ناخى زارای ھەژاندبوو. ئەو ھەستەى موسای درک پێ کردبوو، مرۆ کە عاشق دەبێ سەرەتاکانى شیتى تیدا دەردەکەوئ، ئالۆزى و قەلەقى بە سەرۆسیمایەو دیار بوو.

یادەوەرپییەک لە ژيانى موسادا زۆر تاريك و قیزەون بوو؛ سالانیک پيش ئیستا زارای خوشکی خوازیبى ھاتبوو، موسا بۆ

ئەو يادە چووبوۋە ناو ئەوينى خۆيەۋە، عىشقى زارا و دلخوازەكەى
 لە عىشقى خۆى و سورەيىادا دەدى. بەلام زارا نەيتوانى بەو رۆژە
 بگا و ئاۋاتەكانى بېتە دى. ھۆكارى سەرەكيش نەرىتى خىل و بېرى
 تارىكى كۆمەلگا بوو. موسا گوتى تا زارا دەبېنم، زامىك لە جەستەم
 دەكولىنېتەۋە. ئەو پووداۋە ناخۆشە ۋەك فىلمىكى تراژىدى بە
 رۆحمدا دىت و دەچى. من لەو مۆتەكەيە رزگارم بوو، بەلام نەمتوانى
 ھېچ بۇ زارا بكام.

مووسا تا ئىستاش ھەر شەرم دەكات!

يەك

شەو خزم و كەسوكار كۆبوونەو، چۆن دەبى زارا ھەروا ئاسان دلخوازى خوى ھەلبژىرى و شكوى ئىمە بشىكىنى؟ ھەموويان روويان لە ھەسەن سوورمە كرد، تو شەرم ناكەى وا كچەكەت بەرەللا كردوو؟ ئىمە قبوولى ناكەين، تىگەيشتى؟ دەبى ھەرچى زووترە ژنبەژنى پى بەكەيت و ژنىك بىتە شوينى زارا!

حەسەن سوورمە، فرمىسك بە چاوەكانيدا ھاتە خوار، پەرۆشى ھەستەكانى زاراي بوو، دەيگوت: "دەترسم چۆن سوارە كۆرە گەرەكەم شوينبزرە و تاهەتايە نايىنمەو، ئەو جارەش شكانى پشتم بىينم و كارەساتىك بەسەر زارادا بەينن."

سوڤى فەتاح ئامۆزاي حەسەن سوورمە وەك پىشسىپى و كوڤخاي گوند، بەھەرەشەو پەنجەى رادەوھشانە و دەيگوت: "داوھشپى پياو، وەك ژن دەگرىي، بوچى ھىندە بى دەستەلاتى ھەى ناپياو؟ ئەو شكور بو خوا كورپ گەرە بوو، چوار دە سالە و ھەرەتى ژنھىنانىيەتى، دەچم دەگەرپم و پشكەگۆرپكىكى بو دەدۆزمەو."

دهی مه جلیس و کۆبوونه وهی خزمان ریک که وتن که سۆفی به پپی زانیاری و ئەزمونی خۆی له وه وه له دا بی.

سۆفی گوتی بانگی موسا بکهن، من قسهی له گه له ده که م، له قسهی مامی خۆی ده رناچیت، موسا کورپکی مه ند و هیمنه و زۆر لئی رازین.

سۆفی له ژووره وه گوپی له گریانی زارا و به س چۆله که بوو، شیبانهی لی گرتن و پپی گوتن: "ده تانه وی سه رمان نه وی بکهین؟ هه ر که سیک قسه یه که له وه مه سه له یه دا بکا، به وه خه نجه ره ئه نجن ئه نجنی ده که م، وه ک کاریله سه ری له لاشه ی جیا ده که مه وه. له به ر خوا بپارینه وه که زارا ناکوژم، به سه گویم له فنکه فنک و گریان نه بی، ئیوه نازانن حه یا و حورمه تی ژن، گویرایه لی و ده نگبه رزنه کردنه! له سه ر په تی خۆتان دانیشن، ئه وه ئیشی منه و هی که سی دی نییه."

سۆفی به و ریتمه دوا و نۆبه ی قسه ی نه ده دا به که س، زۆر جاریش ده نگی به رزتر ده کرد تا ده و روبه ر نه توانن قسه ی له قسه یدا بکهن.

موسا به ناچاری هه یج حه زیشی نه ده کرد، به لام نه ریت و خه سه له تی کۆمه لگه وا بوو، نابی میرمنداڵ و بچوکه کان جوا بده نگیی گه وره کان بکهن، نابی له مه جلیس و دیوه خانیش دابنیشن و تیکه لی قسه کانیا ن بین، ئه گه ر عه شیره ت و بنه ماله بریاریا ن له سه ر چاره نووست دا، ده بی وابه سه ته ی ئه و بریاره بیت.

چەند رۆژیک دواى ئەو دانىشتنە، سوۆى مالىكى دەستنيشان کرد، له گونديكى دەوروبەرى گوندهکەى خويان که هەردووک لا حازر بن، يەکتري ببينن و ناوى خواى لى بينن.

جەمەدانىيەکیان خستە سەرى مووسا، قیت و پۆشتهيان کرد و بەرپیکەوتن بۆ ببينى کچى ئەو مالەى ژنبەژنەيان له گەل دەکەن. گەيشتن و دانىشتن، خزمان کۆبوونەوه، کچەيان هینا و له بەرانبەر مووسایان دانا، کچە تەمەنى زیاتر بوو، زۆر له مووسا گەورەتر بوو. مووسا سوور و شین ببوووه و عارەقەى کردبوو، چایەکیان له پيش داناوو نەیتوانى چایەکەش بخواتەوه. سووفيش لیک لیک دەيگوت: "دەى کورپى خۆم جوان سەيرى بووکەخان بکە، بووکى من چەند جوانە، چى دەلایى مووسا بەدلته؟"

مووسا نوتقى گیرابوو!

کچە بەپۆزەوه له گەل براژنەکەى له ژیرەوه زەردەخەنەى دەهاتی و چاویکيشى له مووسا دەکرد. مووسا چەندە بچووک بوو، هیندەى دیکەش چووبوووه ناو قالبى خوۆى، شەرم داغانى کردبوو، ئیدی، جەنگى رۆحدەرچوونى خوۆى دەکرد و خواستى بوو مردبا بەلام رۆژیکى لهو چەشنەى نەبينييا.

حەسەن سوورمە، گوتى: "سوۆى براى گەورەمان خەبەرتان دەداتەوه، ئیمە کچەمان ببينى و ئیوہش که خەبەرتان وەرگرتەوه، وەرەن کچەکەى ئیمە ببين و خوا کردبى ئیشەکە تیکدەپەرینين."

سوۆى گوتى: "قسەى حەسەنى ئامۆزام دروستە، خوا ئاسانى بکا، مالتان ئاوەدان بێت و خوا ئاگای له هەموولایەک بى."

موسا هیندهی پی خوش بوو زوو ئەو جهه ننه مه جیبهیلی و
هه ناسه یه کی قول هه لیمژیت.

سوئی رووی له خاوه نماله که کرد و گوتی: "قوربان ئیمه له
خزمت مه ره خهس ده بین و ده پوین، ئەو ماله هه زار مالی دیکه ی لی
بکه ویتته وه."

هه لسان، یه کیک له کورپه کانی ماله که پیلاره کانی ریز ده کردن،
پیلاره کانی موسا پاته ی وینبوون زور بچووک بوون، کورپه که
پیلاره کانی فریدان و گوتی سهیر که ئەو کچه تیوه ی ئیمه پیلاره کانی
بوچی هاتوونه ته ئیره! موسا به دهنگیکی نوساو و غه ربیه وه گوتی
کاکه ئەو پیلارانه هی منن. هه موویان دایانه قاقای پیکه نین، موسا
تا ئیستاش هه روا ته ریق ده بیتته وه.

دوو

موسا، هیندهی بیر له و حاله ته شه رمکردنه ی خوی کرده وه،
په نه کانی لیک لیک ده ته قانندن. ده یگوت: "ئوه چ دۆزه خیک بوو،
گه ر سه عاتیکی دی له و ماله مابینه وه، رهنگه دلم راوه ستابا. ده ی
له و چاره ره شیبه، سهیر که بلی پیلاره کانی من بوچی هینده بچووک
و کچانه بوون! هیچ به زهیی و ویژدانیک، له مه زه بی گه وره کاندانیه،
ئو پیکه نین و رابواردنه بوچی؟ ئاخر خو من ئیستا نازانم پرۆسه ی
ژنهیتان و هاوسه رگیری چیبه، ئەوه نده ده زانم که ده بی زارا به بی
ژن له و ماله نه چیتته دهره وه. جا ده بی له قسه ی سوئی و خزمان
نه چمه دهر، ده بی ئەو عه گید و ئازایه بم که ئەوان ده یانه وئ. ده بی

ئەوجار بە وردی چاودیری زارا بکەم، چونکە شەرمەزارییە زارا جاریکی دی بیر لە دلخوازی خۆی بکاتەو. پوژیکی سەیر بوو لام، هیچ کات چاوەروانی ئەو پوژەم نەدەکرد، پیم وا بوو من و زارا، تا ئەبەد لە یەک مالددا دەبین و ئەو ناچی بوو مال و میردی خۆی و منیش هیچ ژن ناهینم، خۆشەویستی بەتینی خوشک و برایەتیمان ھەر لە گەشیدا دەبیت. ئەو پوژە چەند بەزەبیم بە زارادا دەھاتەو، دەمگوت: "زارا دەچیتە زاری عەزیاو، دەچیتە ناو دونیایەکی سەیر و جیاواز. زارا، وەک دایکیک ئاگای لە ھەموومان دەبوو، شەو سەری ھەموومانی دەدا و لیفەیی بەسەردا دەداینەو. ئەو خەمی مالگەرمکردن و خاوینکردنەو و مال و میوانداری و موحبیبەتی بەسەر ھەمووماندا دەپژاند."

زارا دەیگوت: "مردم هیندەدی جله کانتان بشۆم، کەستان پەرۆشی منتان نییە؟ کەستان خەمی منتان نییە؟ ئیو بە پیلای پیسەو دینە ناو بیلایەکە، ئەی نازان، من چەندە دەمەوێت ئەو مالە خاوین رابگرم و پرینچکیک قورپی پیو نەبیت."

زەحمەتی زارا، وێژدانی حەسەن سوورمە و بەس چۆلەکەیی ھەژاندبوو! حەسەن سوورمە چەند جار لە ئیش و کار دەگەراییەو، لە خەمی ئەو بوو، مالەکە پیس نەکا و چۆن بتوانی جلی کاریی لە پەنایەک دابنی و زارا هیندە ماندوو نەکات.

وەک فیلم، یاد و یادگارییەکانی زارا لە بیرکردنەو دەمدا دەھاتن و دەچوون و بە چاوی خۆم. ئازارە خەمەینەرەکانی زارام دەھاتە بەرچاو. خەمی باوکیکی زەحمەتکیش و چۆغەلەیی عارەقاوی و

ماندوو بوونیکی هه‌میشه‌یی چ ئازاریکه بو من! ئەو رۆژه رەشەم لە بەرچاو لا ناچیت، کچیکی بەتەمەن لە من گەرەتر و مایک، تەنیا بۆنی هه‌رەشه و عەشیرەتی لێ دێ و منیکی سادە و بیئەزمون، منیکی کەوتوی بەر دەستی سۆفی و بریاری خێل! چ کارەساتیکە، کە ناتوانم بلێم نا! نامەوی کەسیک، خۆشم نەویستبێ و هیچکات دوو قەسەمان بەیەکەو نەکردبێ، بیئەهاوسەرم. ئاخر، خۆ من کەمی وەختی ژنەینان و مالبەرێوە بردنمە؟ من تا ئیستا شەو لە نزیک باوکم نەبی ناتوانم بخەوم و بیرم بو زۆر شتی نامۆ دەچی! من مندالم و ژنەینان و ژنەژن کاری من نییە.

نەگبەتی من لەوەدا بوو، پێلاوێکانم چ جیاوازییەکیان نەبوو لەگەڵ پێلاوی کچە بچوو کە کەمی ماله‌کە، چەند تەریق بوومەو! وەختیک دەستی دایە پێلاوێکانم و گوتی ئەو کچەتیوێ بۆچی پێلاوێکانی هیناونه ئێرە! ئیستاش هەر عەرەقە دەکەم کە گویم لە قاقای جەماعەت بوو، هەر ئەوەندەبوو نەبووم بە قەترەیه‌ک ئاو.

ئەو شەو نەخەوتم دلەراوکییەکی سەیرم گرتبوو، رەنگم زەرد زەرد ببوو، من و ژنەژن! ئەمی بەنەفرەت بی یاسای عەشیرەت و خێل! ئاخر زارا، چ تاوانیکی کردوو بەبی ژن نابێ دووپی لەو ماله‌ی بچیتە دەری؟ سەرەرای ئەو هەموو زەحمەتییه‌ی زارا کە رۆژانە خزمەت بە هەموومان دەکا، ئەو پاداشت و چاکەکەیه دەریتەو بە زارا. نازانم چۆن توانیم بە دەنگی بەرز بلێم: "ئێشتان بە ئیشی منەو نەبی، من دەخوینم و ژن ناھینم."

یەكراست دایكم باوهشی پیندا كردم و گوتی رۆله زارا دهكوژن،
تۆش سووك و ریسوا دهكەن.
گوتم: "دایه هیچ دلگران مەبه، هیچ نابیی و ئەو كارە وردە وردە
كۆن دەبێ و لەبیریان دەچیتەوه."
ئیدی زارا بوو بە قوربانی نهریتی خێل و تا قەیرە بوو، كەس لە
دهرگای نەدا و بسكه كانی سپیکردن و چاوه كانی قووپان و
روومه ته كانی چرچولۆچ بوون.

به مهرگیان تاقیم مه که وه خودایه

یه ک

که نه ده گه پرایه وه، دونیای لی وه یه ک ده هات و ده هری ده بوو، قاوه لتی و ژه مه کانی دیکه و چیشته نگا ویشی له وان تی ک ددها، خوی ماندوو ده کرد و بی تاقه ت ده بوو. ده یگوت: "ئاخر بوچی وا خوت ده خه یته وه مه ترسییه وه؟"

حه سه ن سوورمه، له سه ره خو، هیچ خوی شلوی نه ده کرد، ده یگوت: "ئیوه خه می منتان نه بی، نانی خوتان له سه ر من رامه گرن، به ده ستخوم نییه جار جاره دوا ده که وم. جاری وایه، ئیشی خوم ته واو بووه، ئیشیکی دیم بو دینه پیش."

دایکم، بوی گیرامه وه ده یگوت: "رۆژیکیان زور له دوا ی بابت گریای، دلئ نه هات له گه ل خوی نه تبا، ئوقره ی لی هه لگیرابوو که ده گریای. پیی ده گوتم: "گه ر ده ستت له ئاوی زی ریدا بی نه هیلی موسا بگری، من هیچم ناوی به س ئاگات له منداله کان بیت."

دەيگوت: "ئىوارە بابت گەرايەووە و تۆي لەگەل نەبووي، دەستم کرد بە هاوارهاوار و لەخۆدان، دراوسىکان و خزمان بە پير دەنگى گريان و هاوارهاواري منەووە هاتن."

- ئەووە چى بوو؟ خو کەس هيجى لى نەهاتوو؟
 بایم لەسەرەخۆ گوتى: "ئەو دەچم دەيهينمەووە، لەژير دارتوووە کە خەوى لى کەوتوووە." باوەشى پى داکردم و گوتى: "لەنيا بە سەلامەتە، لەيادم چوو هەليستينم و بيهينمەووە."

هەموويان کە گوئيان لە حەسەن سوورمە بوو، راخزين و بەرەو کاريز چوون، کە گەيشتن تو لە پرخەي خەويكى خوشدا بووي، دەتگوت ئىستا خەوتووي. ئيدى كورپى خۆم ئەو رۆژە بيرم لە زۆر کارەسات دەکردهووە.

دەمگوت: "دەبى گورگ نەيخواردبى؟ دەبى نەترسيت بەو درەنگيه تاکوتەنيا لەو دەشتە بەجىماو؟"

بە هەزاران غايەي خراب و مەترسیدارم دەهاتە خەيالەووە.
 ئىستا کە تو لە خەيالى ژنهيان و ژنبەژن و ئەو شتانەدا سەرت گيژ بوو و خەريکە لە پىستى خۆت دەچیتە دەر، مندالى و يادەوهرییهکانى شيرينيت و بیدەنگيت، خەريکە ويرانم دەکات. كورپى خۆم ئەوئەندە خۆت سەغلەت مەکە! جەرگم خەريکە هەلابەهەلا دەبى.
 ئەوئەندە شپىرزەت دەبينم، بيهيز و کەلەلا، رەنگ زەرد و مات، هيج شەوق و زەويقک لە چاوەکانتدا نابینم. كورپى خۆم هيج دەستەلاتيکم نيبه، تەنيا دەتوانم نزات بو بکەم و چوار فەرزە لە بەر قاپى بارى تەعالا لە کړنۆشدا بم. كورپى شيرينم، لەگەل دريژبوونەوہى وەخت

و کۆنبوونی بابەتەکه، ئەو خەمه کۆتایی دی. راستە دایکم له من تهنگه تاوتر و بیئۆقره تر بوو، هه دادانی نه بوو، له به رخۆیه وه ده یگوت: "بۆچی ده بیته ئەو ده رگه ی من هه ر داخراو بی؟ هه ر کارێک خودا بیکا ئەویان جوانه، سه د شوکر خوایه، به س به مه رگیان تا قییم مه که وه، به هه مووشتیک رازیم."

دایکم هینده ئاوێته ی رۆحی مندا له کانی بوو، له فرمیسیکی چاوه کانیدا، تابلۆی خه مگینی و چروسانه وه ی ژیا نی هه موومانی تیدا ده خوینرایه وه. ئەو وه ک فریشته یه ک، ده بوو به رگه ی خه می هه مووان بگرێ و به هه مووان رابگات، له دیدی ئەودا چی خه می نه ریت و کۆن و بیرى داپلۆسینه ر هه یه ده بینرا، ئەو زه مه نه پر ئازاره ی که عه یامیکه ژیا نی ته نیوه ده خویندرا یه وه.

دوو

تاراوگه یه ک، له دلێ مندا هه یه و په نگه تۆ هه ستی پێ نه که ی. له وه سه ری دونیا تا ئە وه سه ری دونیا، هه ر دیمه وه به رقایی ئەوینت و سووچی ئەو دوا که وتنه م، ده گه رینمه وه بۆ خۆم. تۆ به وه هه سته وه، ده ته وی په نام بدهیت و نه ریتی وه سه سه کانی سه روشم بۆ خۆت به ریت، من (کانی شام) له رۆخی رینگاکه ت چی کردوه، من به ته نگ ئەو دلێی خۆمه وه نیم، کاتی که دلێکی دی ده یه وی له دلێ مندا جیی خۆی بکاته وه. به دیار لیدانی تر په کان و چریکه ی چیژه نه بر او هکانی دلێ تۆ وه راده وه ستم. سو ره بییا، من له بیر وه و هریدا خه ریکه ده خنکیم و قاتلی نیگا کانی شم له رۆحمدا، پیم ده لین: "گرگنی

نەریت و سێبەری هزری خێل، شەرابی ئەو جەنگە پێ نۆشی! پێم دەلێ: "بەئاگا وەرەو، زەیتوونی دەنگە عەگیدەکان، لە مالى نێرگژەکانی ئەوین جیبهیلە و سوپەریا بخە باوەشت."

مووسا، وەك ئاوێكى ساردی پێدا بکەن، سەری بەرز کردووە، لەژێر نیگاکانییەو، ئەو تابلۆیانەى دەبینن، که لە سەر پوومەتى ئاسماندا، بە باوەشى خۆریکەو، گۆرانیاى دەگوت. مووسا، ئەو یادویدگارییە خێلەکیانەى جیهیشتبۆن، دەیگوت: "سوپەریا، بەتەنیشت رۆحمدا دیت و سپێدەکانم رەنگ دەکا، لە دلمدا ئەو ویتانە دەکیشی، که لەنیو دوو مەمکیدا خەوتووم و بە نیگایەکی شیرین خەبەرم دەکاتەو، هەست دەکەم لەگەل تۆنى دەنگمدا سەما دەکا و خەونەکانم دینیتە دى."

مووسا، لە جوغزى بیرىكى تارىکدا دەخولایەو، بەدەست دردۆنگى و خۆشبەختى و مەترسییەکاندا دەتلايەو. لەبەرخۆیەو دەیگوت: "ئەو ئازارانە بۆ سوپەریا دەگێرمەو، بەس بتوانم بە کامى دلێ خۆم، لەگەل سوپەریا دابنیشم و چى لە دلمدايە پێى دەلێم!"

کە قەدەرى من دەیهەا تەگەرەى ئاواى تێپەراندووە، پێى دەلێم: "ئەو، بە قەراغ رێگەکاندا هاتووم و خەریکە چاوەکانم لى دەکەون و ناتوانم خپیان بکەمەو، ناتوانم ئەوینت جیبهیلیم و تراویلکەى رابردووم نەخوینمەو! ئەو، لە تەنیشت نەریتێكى تارىکدا، دەیانویست بەرم دەنەو ناو بیرهکەى یوسف و هەریمی نیگاکانى تو نەبینمەو!" لەبەرخۆمەو دەمگوت: "ئەو رێگەى هەلمبژاردووە، رێگەیهکی سەخت و دژوارە. ژنیک خاوەنى مال و میردى خۆى بیت

و تو بتوانی، ئەو پەرژینه بشکینی و هه‌ودای ئەوینیکی بی بنه‌ما
 بخه‌یته ناو که‌له‌ت، بیر له داها‌توو‌ه‌کانی نه‌که‌یته‌وه!"
 ده‌مگوت: "ده‌ستی سو‌ر‌ه‌ییا، په‌رجوو‌یه‌کی تیدا بوو، وه‌ختیک
 یه‌خه‌ی کراسه‌که‌ی گرتم، ئاو‌یکی گهرم به‌ر دلم که‌وت و خوین له
 زه‌نمدا برده‌ی بو جووتبوون!"

سو‌ر‌ه‌ییا سه‌یر دلی لی ستاندم و برده‌ی بو ئامیزی خو‌ی، له
 چاو‌ه‌کانیدا، له ده‌سته‌کانیدا، له ته‌ماشاکردنی جو‌له و هه‌لسوکه‌وتیدا،
 ریک خو‌م له به‌رپرساریه‌تییه‌کدا بینیه‌وه. ئەو ئیواره‌یه، چ مه‌نوایه‌ک
 و چ هه‌ناسه‌یه‌کی دامه‌وه! چ گریکی سووتینه‌ری دایه دلم و به‌ده‌م
 گریانی سو‌ر‌ه‌ییاوه ده‌چوومه نیوان هه‌ردوو‌ک مه‌مکی، ئەو درزه‌ی
 نیوان هه‌ردوو‌ک مه‌مکی، چه‌یرانی کردم! بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه،
 له‌سه‌ر ته‌ختیک، له ژوو‌ریکی رازاو‌ه‌دا، رووت رووت بووینه‌وه،
 ده‌ستم به‌ناو پرچیدا ده‌گی‌رم و به کامی دلی خو‌م ئاو‌یزانی ده‌بم.
 قو‌پچه‌کانی کراسه‌که‌م هه‌لو‌ه‌رین، نه‌گه‌رامه‌وه سه‌ریان، نه‌مه‌یشت
 زارا قو‌پچه‌کانیم بو پیوه خاته‌وه، نه‌مه‌یشت کراسه‌که‌م بشوات،
 نه‌مه‌یشت که‌س کراسه‌که‌م ببینی و شه‌وانه دره‌نگانیک به‌دیار
 کراسه‌که‌مه‌وه ده‌رو‌یشتمه‌وه به‌رده‌رگه‌ی جه‌رجیس و ده‌مو‌یست بی
 ئیزنی هیچکه‌س خو‌م به مالی جه‌رجیسا بکه‌م، بچه‌ سه‌ر
 ته‌خته‌که‌ی سو‌ر‌ه‌ییا، له نیگا‌کانیدا گو‌رانی فی‌ر ببه‌م و شی‌عر له رو‌حیدا
 بخوینمه‌وه. ده‌سته‌کانم نه‌ده‌شووشتن و بیسمیلم نه‌ده‌کردن، تا
 په‌رجوو‌ی ده‌سته‌کانی سو‌ر‌ه‌ییا له‌سه‌ر کراسه‌که‌م به‌تال نه‌بنه‌وه.

س

موسا ئەو چەند پوژرە، بەدوای درەوشانەوہی جوانترین پەیقدا دەگەرپا. لەبەرخۆیەوہ دەدوا و شیعیری دەخویندەوہ. دەیگوت: "ھەموورپوژیک بۆ ئەوہی تۆ ببیینم، سپیدەکانم لە خەو دەکرد و بەتەنیشت کاتەکانی تۆدا دەھاتم."

سبەینەییەکم کەوتە جۆگەلەہی رەنگەکان و خودا لێی کردم بە کۆلکەزێرینە. لەو پوژرەوہ، بۆ باران دەستم بەرز دەکەم و چاوہکانیشم داناخەم. لەو پوژرەوہ، ھەموو گۆراننێہەکانی کازیوہ لەبەر دەکەم، دەیانلێمەوہ بۆ نیگا، دەیانلێمەوہ، بۆ پڕانی چریکە و بۆ خەوتنی گولەگەنم، دەیانلێمەوہ، بۆ ئاوریشمی سروش، تا بتوانم شیعیریکی لێ فیڕ بـم.

تا بە دەنگی ئیوارەکان توپە نەبم و لە ئاوابوونی خۆردا، تابلوی ئاوێزە ببینم. تۆم لێ دیار بێ، رەنگە بێر لە دلشکان نەکەمەوہ، تۆم لێ دیار بێ، ھەموورپوژیک، ئەو رێگایە تاقی دەکەمەوہ. بەیانی و چریکەہی دلێ من، مۆمی خەننبوونی رۆح پێ دەکەن. لە چامەہی ماچیکدا، بلند دەبن و ھەریمی ژوان رێک دەخەن. ئیدی شیعیر لە قەدەمی رێگاگان دەپڕا و شنەہی ئەوینیک رایدەژاند و دەیخستە کۆشی بەس چۆلەکە. بەس چۆلەکە، کە لە بەژنی موسا رادەما دەیگوت: "خودا منی خۆشدەوێت، گیانیکی ھیندە شیرینی بۆ فەراھەم کردووم، رەنگە نەتوانم تێر بە چاوہکانم سەیری بکەم."

ئىواران تا موسا دهگه رېته وه، نزاكانم له رېگاكه رادهخه م و
 پيروزيى خودا به گز سه لامه تى موسادا دهكه م.
 بهس چوله كه، له به رخويه وه ده يگوت: "من له وه گه يشتم كه
 خوالى خوشبوو ئايشى ژنى ئەحمەد سه لاوه تى، له تاوان گيانيدا، كه
 هه والى شوينبزر بونى سه لاوه تى ميردى بيست، سه كته لييدا و چهند
 سال له سه ر جيگا، هه ر له ده مى رۆحكيشاندا بوو، كه هه والى
 تاقه كوره كهى عه لى بيست و له وه حالى بوو، ئيسك بكه ويته ده م
 سه گ، هاتنه دهره وهى زه حمه ته، ئيدى هه والى بزر بونى عه لى، گيانى
 لى سه نده وه. بويه خودايه، بو خاترى ناوه جوانه كانت، بو خاترى
 چلوچار هه زار پيخه مبه ر موسام بپاريزه، نه من و نه سوورمه
 به رگه ي جه رگسووتانيكى دى ناگرين، هيشتا برين و نازاره كانى
 سواره، له سه ر دلما ده كولينه وه."

هیشتا خۆر نەگە یشتبوو مائی موسا

یەك

بەیانییەکی زوو، سوڕهیا بە بیانوی ماستکڕین، تەقولبابی مائی
 حەسەن سوورمە ی کرد، بەس چۆلەکە واکی و ڕما و گوتی: "ئەیه ڕۆ
 سوڕهیا خان بەو سبە ی سألحانە چ خیرتە؟"

سوڕهیا بەشەرمەو، زمانی تەتەلە ی دەکرد و گوتی: "هاتووم
 ستلیک ماست ببەم و چەند قسە یەکی دلی خۆمیشت بۆ باس بکەم."
 بەس چۆلەکە گوتی: "توبە شقی خوای چ قەوماو؟ خۆ پیاو کەت
 لیی نەداوی و دەری نەکردوی؟"

سوڕهیا گوتی: "نابەخوای، بەلام شتیکی هەیه دەمەوی کورت و
 کرمانجی لیٹ حالی بکەم و لیٹ نەشارمەو، کە دەمەوی ڕەدووی
 موسا بکەوم و لە عیشقی موسادا خەریکە جەهەننەمیک لە ناخدا
 دەسووتیت! خەریکە وەک قەقنەس لەناو ئاگردا گەرای ئه‌وینم
 دادهنیم. فریام بکەو، نامەویت موسام لەدەست بچی، ئه‌و بۆ من

هه موو شتیکی ئەم دونیایه، دهستم به دامینت لیت دهپاریمه وه، پیلاوه کانت سهر سهرم داده نیم فریام بکه وه، توخودا من غه ریبم و لای ئیوهم دلم به موسادا چوه، ناتوانم دهستبهرداری بم، گهر موسا بو من نه بیته ئاگر له خووم بهر دهدهم!

دایکی موسا، زور به ئیشتیا و به سه لیه وه گویی له نزا و نزووله ی سورهبیا گرت، له نازار و دهرده کانیدا تلاوتلی دهکرد و بهدوای چاره یه کدا دهگه را. بییری زور ریگه ی سهیر و نالوژیکی دهچوو، دهیگوت: "نهکا موسا کهتتی کرد بیته و کاری خوی ته واو کرد بی و هه ریی به سورهبیا دابی سهری خویان هه لبرگن و سواره ئاسا بیته به دیداری ئاخه رته!"

دهیگوت: "ئه وه موو نزا و پارانه وه و نویت و عیباده ته ی من و هسه ن سوورمه بو خودا، بو ئه وه ی سپاسگوزاری خودا بین و منداله کانم بیاریزی! دهی دیاره خودا واه له می لی داوه! خودایه لیت به زیاده بی."

بهس چوله کهه گوتی: "سورهبیا کچی خووم، قوربانته بم له سهر سهرته گه ریم، دهستی منته دامین تخوونی موسای مه که وه، لیت دهپاریمه وه جهرگمان به کوچکی وه مه ده، دهزانم پیاو ه که ی تو ئه و بابه ته بزانی، موسا له من دهستینی و دهچیته دهه سه گ و تاهه تایه ناموراد دهیم. مادام موسات خووش دهویت و دلت لیتی سه ندووه، توخوا مه هیله بمری، چونکه دهزانم ئه و شه لاتیانه هه نجن هه نجنی ده کهن، یان شوینبزی ده کهن و به مه رده ی عه لی ده بهن، دیتت

عەيشى چۆن دلى راولەستا و قەت كەسيان نەما! ئەوئەندە بۆ دايكى خۆت بكة و له مووسا دووربكهوه.

سوورەييا، چاوهكاني پرېبون له فرميسك، كۆلەگرى له ئەوكى مابوو، بە دەم هەنسكەوه گوتى: "دایە بەسى گيان، ئاخىر دلى منيش خۆ بەرد نىيە، ئەوئەتا بەو وەختە ناوئەختە باخەلى جەر جيسم جيەيشتوووه و پەنام بۆ تۆ هیناوه، زەحمەت دەتوانم مووسا لەبیر بکەم، خۆ ئەگەر رۆژیک مووسا نەبینم جەرگم دەبى بە ئاو، رۆحم دەبى بە خۆلەمیش، هەدادانم نەماوه، ئۆقرەم لى هەلگىراوه و بەدواى چارەيەكدا دەگەریم..."

دوو

بەس چۆلەكە، وەك كیچ كەوتیته كەولى هەدادانى نەبوو. لەبەرخۆیەوه دەيگوت: "ئاخىر ئەوه چ بەلایەكە، خۆ سوورمە بزانی چنگان لە ئەستىران دەدات، ناکرى و نابى مووسا تیکەلى بابەتیكى لەو جۆره بووبیت."

دەيگوت: "ناشكرى ئەو بابەتە لای سوورمە و مووسا و زاراش باس بکەم، مووسا رەنگە هیچ ئاگای لەو وەزەعە نەبى، لەوئەیه سوورەييا تاك لایەنە مووسای خۆش بویت و مووسا بیخەبەر بیت. گەر سەیری هەلسوكەوتى مووسا دەكەم، جۆرىك گۆراوه، پیدەچی عاشق بووبى و ئیمە هەستمان پىی نەكردییت. زۆر بەخۆیدا دیت و دەچی، ناهیلێ یەخەى كراسەكەى پيس بى و جلكى بى ئوتووش

لەبەر ناکا، پرچى بە موجهفە وشک دەکاتەو، رۆژانە سى جار قۆندەرەکانى خاوين دەکاتەو و فلچەیان لى دەدات. زۆریش سەر دەخاتە سەر کتیب و ماوہ ماوہش تەسجیلەکە پیدەکات، بەدوای ماملیدا دەلیتەو. دەبى موسا و سورەبیا ریکنەکەوتبن و سەرى خویان ھەلبگرن!

ئەو ەبۇ بەس چۆلەکە گرفتیکى گەرە بوو، جەنگیکى دەروونى گەرە ھەراسانى کردبوو، رینگاکانى لى داخرابوون، ھەرچونیک بیری لى دەکرەو، خراپتر دەشکایەو، پىنى وا بوو دەبى زیاتر سورەبیا بدوینى و کەسى دى تینەگەیەنیت، دەنا ریسەکە لى دەبیتەو خورى.

لەسەر کۆلانەکە بەبیانوى زبلاشتن، دەپروانى کەى جەرچیس بروت و خوی بگەیەنیتە سورەبیا. ناکرى ساردەى لەو بابەتە لى بکا، بەزوترىن کات پەردەپۆشى بکا و نەچیتە دەر. موسا بۇ سەر کارەکەى دەرپۆشت، بینى دایکى مژوولى کاریکە و نازانى؛ "باشە دایکم کەى وا بە ەزەرەو پوانیوویەتى و سەرەتاتکینى کردوو؟" - دایە چ بوو و مژوولت دەبینم؟ دەچمە دوکان، خۆ کاریکتان بە من نییە؟

- نا کورى خۆم خوا ئاگادارت بى، وا منیش دەچمەوە مالى. موسا، لیک لیک ئورپى دەدایەو، نەبادە دایکى چاوى لى بى کە بەبەردەرگای سورەبیادا دەروا و ھیچ نەبیت دامینى کراسەکەى سورەبیا ببینى و ئۆخزنى دیت، دەرگا کرابیتەوە ئاسوودە دەبى. سپیدەکانى موسا، رەنگالە بوون بە ھوى رژانى نیگاکانى سورەبیا،

دلی موسا، بە سپێدەکانی ئەو دەرژا و دەکەوتە ناو سپێهرەکانی عیشق، بەیانیهک لە چاوی موسادا بێ سوپهیا بەتال بوو، بێ نیگای ئەو ژیان و سرووتەکانی عیشق مەحال بوون. بە نیگایەکی شیتانە درزی دەرگای سوپهیا گەورەتر بوو، دوو نیگا، کە دەرژینە ناو کیویکەووە سروشی شیعریکی ئالتوونی لێ سەوز دەبێ، بە زەرەخەنەیهک و بە سیلە ی چاویکی دەرگاکە کرایەو، تەمی نائومیدی سینهی پر ئاگرینی موسای جیهیشت، دلێکی ئاچووغ کەوتە سەر پایەکانی ئەوین و بە دەم گۆرانیهیووە سلاویکی گەرمی نارد و چاوهکانی سوپهیا وەک پشکو مەملەکەتی ئەو ناوہی دەرەوشاندهوہ.

س

موسا تێپەری و مالی جەرگیسی جیهیشت، ئەو سپێدەیه بەرامە ی بۆ موسا دەرژا و ئۆخە ی نیگاکانی سوپهییای لە دلی موسادا دەرەوشانەوہ.

جەرگیس وەک ئەوہی ھەستی بە شتیک کردبێ، دەرگای گەراجەکە ی کردەوہ و سواری ترومبیلەکە ی بوو، خیرا پێی لە بێنزینەکە ناو خۆی نزیک ی موسا کرد، بە چاویکی غەزەبەوہ روانیہ موسا.

موسا خیرا نەبا، سەیارەکە ی جەرگیس دەیشیلا، پانوپلیشی دەرکەوہ. بەس چۆلەکە لەسەرھەست بوو، گوێی لە دەنگی

ترومبیلەکهی جەرگیس بوو، به پەله هاته دەری خۆی گەیانده کۆلانەکه سهیری کرد دەرگای گەراجی مالی سورهبیا پیوه نه درابوو، سورهبیا هاته دەر ویستی دەرگاکه دابخاتهوه، بهس چۆلهکه خۆی گەیانده سورهبیا، سالوی لێ کرد و گوتی: "ئەوه خیر بوو هینده به خیرایی پیاوهکهت رویشت، خو ههستی به هیچ نه کردوه؟"

گوتی: "نازانم هیچ له باش ناچی، شهو هیچ قسهیهکی له گەل نه کردووم و یهک تهنه کهشی خواردبووه دهنگوت کیشیهیهکی ههیه، لای من باسی ناکا."

بهس چۆلهکه گوتی: "ئەوهی لێی دهرتسام ئەوهیه. تو خودا کچی خۆم، قوربانت بم با لیرهوه کۆتایی پی بهینین، نه بادا مالی ههردوو کمان ویران بی."

سورهبیا گوتی: "هیچ خهمت نه بی، ئەو هینده له بییری مندا نییه، پیاویکی شهلاتی وسه رهسه رییه. دایه گیان ژیا نی خۆمت بو باس بکه؛ رهنگه به دهستی خۆت بیخکینی و بیمهت به بازاردا بجیته خوار و بلایی هۆ خه لکینه من جەرگیسم خنکاند! دهزانی چ عه زابیکم به دهستییهوه چیشتهوه! من به خواستی خۆم شووم به جەرگیس نه کردوه، به لکو به زۆر منی رفاندوه. لیت ده پائمه وه ئەوهی به تۆی ده لیم با کهس له ده می تۆوه نه بیستی، چونکه جەرگیس پیاوی دهولهته و چی پیی خۆش بی ئەوه دهکات."

سورهبیا بهردهوام بوو: "دایه گیان چیرۆکی من به ده م باس ناکرئ، دهزانم ترسی تۆ له دهستچوونی مووسایه، به لام دلنیا ت

دەكەمەوہ ناھیلَم زیان بە مووسا بگات، مووسا بۆ من ھەموو ژیانمە، رەگیکە لە رۆحمدا، ھیواپەكە و ناتوانم خۆم بپھیاوا بکەم، بەس مووسا سەلامەت بی من ھیچ کیشەپەكە نییە. خەمت نەبی ئەو بپیارە ی داووم دەزانم کارەساتە، لەو بپیارە پەژیوان بوومەتەو، با مووسا توشی شتیکی خراپ نەبیت، بەلام تۆ نازانی چەندەم خۆش دەویت!

بەس چۆلەكە گوئی لە چیرۆكە پرنئازارەكە ی سوپەیا راکرت و ھۆن ھۆن فرمیسك بە چاوەکانیدا ھاتە خوار، زەنگول زەنگول عارەقە ی دەرشت، ھەستا و تیر بە باوہشی خۆپەوہ نوساند و پپی گوت: "کچی خۆم لە ئازارەکانت دەگەم، دلَم لەگەل ھەموو برینەکانتا دەکولیتەو، بەلام ئیدی ئەوہ چارەنوسە، چ دەستەلاتیک نییە!" سوپەیا گوتی: "جەرگیس رۆژیک گوتی لیرە دەرۆین و دەچین بۆ شاریکی گەرە تا بتوانم خۆم بزر بکەم، ئەوہ ب و من زۆر ناخۆش دەبی چونکە لە ئیوہ دوور دەکەومەو، مووسا نابینم و بە داخەوہ سەر دەنیمەوہ."

بەس چۆلەكە ھەستیکی خۆشی بە دلدا ھات و گوتی: "کچی خۆم چ دەستەلاتیک نییە، جەرگیس پیاوی خۆتە و کوئی پی خۆش بی لەگەلی بە، چ چارەپەك نییە، مندالتان لەبەیندا ھەپە، تازە ریحۆلەت لە ریحۆلە ی ئالوہ و ھیچ لەزەتیک لە ژیان ناکە ی، دەزانم بەرگە ی دووری مندالەکانت ناگری و ناچار بە خۆت بگونجینە، ئەوہ قەدەری خواپە و رەتکردنەوہ ی مەحالە."

سورەبىيا بەدەم گرىانەوہ گوتى: "دایە گىان دەزانم، بەلام خۇ منىش ھەر ئەو ھۆکارەبە كە لە برپارى رەدووكەوتن پەژىوانى كرىمەوہ، ھەر وا دەكەم، با موسا توشى كارەساتىكى خراب نەبى، با موسام لى نەبىتە دیدارى ئاخىرەتى، دەزانم نزاونزوولەى ئىوہى دایك، رەشم دەكات و كۆتایىم پى دىنى."

سورەبىيا گوتى: "دایە گىان، ئەمن تا مردن پىلاوت بۇ دادەنىم، دلنىات دەكەمەوہ ھەمووشتىك بە دلى تو دەبى، بۆھىچكاتىكىش موسام لەبەرچاوا لا ناچىت، سوپاس بۇ ھەمووشتىك."

ئەگەرەكان لای مووسا بېوون بە راستی

بەك

مووسا ئەو نيوەپۈيە زۆر بېنەھواس و بېتاقەت بوو، دەتگوت بابت كوشتوو، كەس نەيدەوئىرا قسەى لەگەل بەكا. زارا چووہ بنى و گوتى "كاكە ئەمپۆ شتىك بووہ ئىمە نەمانزانیبى؟ بە خىر بېتتەوہ كاكى خۆم، گەر كىشەيەكت ھەيە لای من باسى بەكە." مووسا گوتى: "شتىكى وا نەبووہ، ھەر بۆخۆم تۆزىك بېتاقەت و بېمەيلم، چاك دەبم، ھىچ بېرت بۆ شتى خراپ نەچىت، جار جارە تووشى ئەو ھالەتە دەبم." مووسا كەوتە خەيال و بېرکردنەوہوہ: "ئاخر خۆ ھەر ئەو خوايە فرىام كەوت، دەنا جەرجىس پانوپلېشى دەكردمەوہ. جەرجىس غەزەبى لە ناوچەوانىرا ديار بوو، دەتگوت شەيتانە و سواری سەرى خۆى بووہ، ئاگر لە چاوانى دەبارى، نىوچەوانى رەش داگەرابوو، ترومبىلەكەى سوپاند و، گويم لى بوو گوتى: "دەبى بۆ بايىشت تەمبى بەكەم سەگى سەگاب!" ئەو خودايە دەزانى

جهرجیس هه مووشتیکی من و سورهبیا دهزانی، که ئەو شه وهی به به ردهستم بوراوه ته وه، هه تمه ن پئی وایه که هه ر دوو کمان خۆمان روو توقووو کردۆته وه و چه نده ئاو یزانی سورهبیا ببووم، دلنایام له یه که م ئیوارهی بزربوونی عه لی، جهرجیس ههستی به و په یوه ندییه کردووه، هه ر به وه را دیاره، ده م و چاوی ئاگریان لی ده باری، گه ر فریای خۆم نه که وتبام خوا ده زانی چۆن ویرانی ده کردم. ده زانیت چه نده جار له گه لی خه وتووم، بۆیه ده یویست بمشیلئ و داکیشم نه مناسیته وه، جه سته م هه لابه هه لا بکا و له خه لکی بگه یه نیت، ئەوه تا کوپی هه سه ن سوورمه م تۆپاند، چونکه شه ره فی شکاندووم و ته عه دای نامووسم لی ده کات.

ئەو هه موو ئەگه رانه، لای مووسا بووبوون به واقع و خه ریک بوو له جیگه ی خۆی شه ق به ری، بۆیه مات و مه لول، بیدهنگ و بی که یف، ده یگوت: "ئەو رۆژانه دروست ده که مه وه سورهبیا، به س سه برم لی بگره، به س با که میک ئەو بابه ته کۆن بی و سارد بیته وه، جه نگی هه موو دونیا ده که م و هه یچیش گویم له جهرجیس نابئ، به ناو دۆزه خیشدا بی، ئەو شه وانه دروست ده که مه وه که به نوقلی ماچه کانت تیر ده بووم، به پرربوونی هه زه رۆمانسییه کان، ئاسووده ده بووم، نه مده زانی که تو هی من نیت و له باوه شی ژنی پیاویکی دیدام، نه مده زانی که من هه ره می مایکی دیم شکاندووه و پیشیلئ نه ریت و یاسای کۆمه لگه م کردووه، وام بیه ر کردۆته وه، سورهبیا جگه له من هه رامی هه موو که سیکه."

مووسا لەو جەنگەدا خەریک بوو دەقیقژاند، مووسا هیچ ئەو
شتانەی نەدەدی، جگە لە عەشقی سوورەییایا.

دوو

ئەو شتانەی زۆر خۆشت دەوین، تا زامدارت نەکەن ناتوانی
فرپیان بەدی، قەلەمیکم هەیه سەدان نامە و شیعەرم پێی نووسیوه،
ویستم چەند وینەیهکی پێ بکێشم و یادگارییهکی شیرینی پێ
بنووسمەوه، ئیدی لە دەستم شکا و چی دی نەیتوانی لای من
بمینیتهوه. پەرۆشی ئەو هەموو عیشقەیی پۆژانی پۆشتوووم،
پەرۆشی دلنەوایی و ساتە پر حەژمەتەکانی بووم، کە سوورەییایا
لەبەر دەرگاکی، بە نیگایەکی نەرمەوه دەرژایە ناو دلەم. قەلەمەکەم
هاوڕێم بوو، دەردی ئەو زامانەی دەنووسییهوه، دەروازەکانی وینا
دەکرد و بە دەم چرپینی گۆرانییەکی سپێدەوه قەلەمەکەم دەستەکانی
خستبوو ناو دەستم و لێم دوور نەدەکەوتەوه. پەرۆشی ئەو
پۆژم، کە لە تریفەیهکی سپیم خواستبوو، ئیدی رەنگە مانگ چیتەر
نەتوانی دیارییهکانی پێم ببەخشی و دلنەواییم بکات.

قەلەمەکەم بەبەرچاوی خۆمەوه، بێدەنگ و مەلولول شکا و دلمی
زامدار کرد، لەو گریانە حالی بووم کە بۆ رۆحی شەکەتی خۆی
گریا. لەوه گەیشتم کە شکانی منی بە دلێکی حەزینەوه یادداشت

دهکرد، په رۆشم بوو، ئاخر دۆستیکى راستگوم بوو، قهله مه کهم سورهبیای له من باشت دهناسی، چى ماچ ههیه ئه و نووسیویه ته وه، به هه موو ئه و ژوان و ئاويزانانه رادهگه یشته، وهک په رجوویهک له هه ناسه کانمدا بوو.

دهیگوت: "متفه رکى لیوه کانى سورهبیایا بۆ هه موو برینیک ساپژن و سووتانیش خامۆش دهکات."

دهیگوت: "که ونه وار و چيغده وارانیش گهرم دهکاته وه
دهیگوت: "ئه و که دیته ده رکه ژى خۆر، وینه ی نیگاکانى ده باته وه
بۆ ئاسمان."

ئاخر قهله مه کهم، به جریوه ی چۆله که کانى دایکیشم رادهگه یشته و سه رگوزشته ی هه موو به یانییه کی ده کرده تابلۆ. قهله مه کهم له یاد ناکه م، هه ول ده دم پارچه کانى کۆ بکه مه وه، هه ول ده دم شان و زامه کانى بنووسمه وه.

شکانى پینووسه که م هاوکات بوو له گه ل برینداربوونى رۆح، ئه و رۆژه بوو، که سورهبیای له ده رکه وتنى خۆر نیگه ران ببوو، ئه و رۆژه بوو که جه رجیس، وهک رپوییه کی نه خۆش و بیهه ست چاوى سوورببوون و ده یویست چى زه نویره کانى و شیوو دۆل هه یه پیسى بکا و درک بخاته ژیر پای سورهبیای، ده یویست به ترومبیله که ی ویرانم بکات و چى سرووتى دل هه یه بیروخینى.

شکانى پینووسه که م، وهک ئه وه وا بوو ده سته کانى باران بشکین، وهک ئه وه وا بوو سه فه رى کۆلکه زپینه کان قه ده غه بکه ن، دلّم له خاچ بدن و سه راب بۆ ئه وینم ریک بخه ن.

س

یەکیک لە غەیبەوێ پێی گوتم: "هەموو ئەو شتانەی بە چاو دەیانبینی مەرج نییە هەموویان راست بن، بەلکو ئەو شتانەی بە نەینی ئەنجام دەدرین راستترن."

ئێوارەیهکی خامۆش تەنیا دەنگی دەرگای مالهکان دەهات، دەمزانی ئەو یەکیک دەرگای ژووری چیشخانەکەی کردەو، جێرەهی دەرگاکی ناخۆش بوو، زۆر جار لە هەستیکی قوولدا بووم و ئەو بە دەنگە گر و ناخۆشەکەی خەیاڵی پەرت دەکردم.

حەزم دەکرد مالمان بێ دەرگا با

حەزم لێ بوو مالی سوپەرییا دەرگای نەبا

حەزم لێ بوو هیچ کات دەرگا و دیوار بەر بەست نەبان

چۆن ئاسمان ئاوالایە بۆ دەرکەوتنی خۆر

دیوار و بەر بەستەکانی ئەوینیش ترازابان و

لەوسەری گەرەک تا ئەوسەری سەمای پوچی پڕ خەیاڵی

سوپەرییا لێ دیاربا.

ئەو پوژانەی دەمەوێت بەر دەرگای سوپەرییا تەهی بکەم و بۆ

قەولێکی شەو چاوەکانی ببینم، ریکەوت ئەوێ سوپەرییا لە دەرەو

نییە، چەند جاری دی خۆم دەخافلینم و ئیستیک دەکەم بە بیانووی

لەبیرچوونی کلێل دەگەرێمەو. نەفرەت لە دیوارەکان دەکەم، رقم لە

دەرگاگان دەبیتەو، خۆ کاتەکانی چوونم بۆ دوکان دیار بوون بەلام

ئەو زۆر جار بەوێ رانەدەگەیشت بیتە دەر، بەوێ رانەدەگەیشت لە

کاترمیری سهر دیواره که بنوری و سهری له شیپانهی دهرگه که بیئته دهی. ئاخر ئه و دیوار و حه وشه و دهرگا نه فره تیپانه چین!

دهمگوت: "ئهی دهنگی دهرگاگان نه بن، چون بزنام جهرجیس دهرپوا و دواى ئه و ده بی منیش برۆم، ئه وکات دهرگاگان بۆ من ده کرئته وه، دواى جهرجیس ده توانم بریک له دیدی خه یاله کاندا برۆیم و هیچ نه بی ژنیک ده بینم که رامه تی ئاسمانیکی هه لگرتوه. ژنیک چاوم لی دهکا مه یلم له سهر نائومییدی لا ده چیت و ده ست له ملی هیوایه کی رهنگین ده که م، هه ستیکی شاراو له گه ل رۆیشتمدایه، لیم نزیك ده بیته و ده مخاته وه دوورپانه وه. زورجار له به رژه وه ندیمدایه، زورجاریش ده مباته وه بۆ بلندایی یادداشت و ده مکاته وه به مندالیکی ئاچووخ. سهر کۆلانه کان ده که م به نیشانه ی سۆسه، له و شتانه ده گه پیم که ده یاناسم و به دیار پیکه نینی ئه و میرمندالانه وه شین شین ده بمه وه، وه ک لۆتی چه قویه ک و دارلاستیکه شکاوه که م ده خمه ناو ده سته کانم، له به ردیکی لوس ده گه پیم و سییره له پیکه نینی چۆله که، له فرینی په ره سیلکه کان، گمه گمی کۆتره کان، له و قازه بالمشکاوه ی ناو جوگه که جیفرکان داویم و یه کسه ره راده که م بۆ شیوه که ی ته نیشته مزگه وت و به دزییه وه ده مه ویت په نجه ره ی ئاوده سته ی مزگه وته که به ردباران بکه م. هه سته شیتوشووره که ی ناو ناخم شه رم له سیپه ری ئاسمان ناکا و که یفی ده چیته روتی بیوه ژنه کان و شیتانه چاویان لی داده گرم، که یقم به شه نگوشوری کچه قهیره کان دیت. زورجاران ده بوومه ئه و شه یپانه ی که شه وانه له خه ونی کچه عازبه کاندا باوه شیانم ته رته ر

دەکرد، بەدزییەووە لە دایکیان دەشاردەووە کە کورپێکی قنچ، شەو لێفەکەیانێ گەرم کردووە. سبەینان زوو گویم لە شلپەشلپێ کانییەکەئێ گوند دەگرت دوائی خۆماتدانیکی دوورودرێژ، کەیفم بەخۆم دەهات و قاقا پێدەکەنیم. بەهۆشخۆم دەهاتمەووە، شەرم دەکرد بۆچی هێندە جێم بۆ ئارەزووەکانم شل کردووە، بۆچی نەمتوانی رێگەئێ بایم بگرم و بایم (حەسەن سوورمە)، جێگەئێ متمانەئێ هەموو خەلکی بوو، ئەو سەرراست و داوینپاک و خاوەن خەلقەتێکی جوانی کۆمەلگە بوو.

شەپێک لەگەڵ خۆم و لەگەڵ خۆم بەردەوام بوو. عیشقی سوورەبیا هێچ تەخووبیکی بۆ حەزەکانم نەهیشتۆتەووە، گەر دەرگای گەرماووەکەئێان پووئێ لە حەوشەئێ مائی ئێمەبا چەند خۆش دەبوو، پڕچی تەری سوورەبیا چ سەرووتیکی شیرین و پڕ نەغمەئێ، نێگایەکی ئەو بۆ من چەند شیرین و گەرم بوو. هەزار نزام بۆ خودا کردووە، خودایە دەرگاگان بەر رەشەبا بکەون و بکەونە بیابانیک بۆ هەتاهەتایە نەگەرپێنەووە ناو چوارچێوەکانیان. ئاخەر هەر زۆر سەیر رێم لە دەرگا داگرت و هەر لەخۆوە شەقەم لە دەرگاگان دەدا، جیرەئێ ئەو دەرگا نەفرەتییە هەموو خەیاڵەکانی لێ پڕاندەم، پێم خەر ناکرێنەووە، ناتوانم دەنگی گۆرانییەکانم رێک بخەمەووە، رێم لە دەرگا بوو، کەیفم بە دیوار و حەوشە و رەمەندەکان نەدەهات، ئاخەر ونبووئێ سوورەبیا رەنگە شیتتەرم بکا و بە کۆلانەکاندا بە پێخواسی رابکەم و هێچ شتێک نەبینم و خۆم بەرمەووە بەردەرگای مائی سوورەبیا.

گه رانه وهی سه لاوه تی

یه ک

ئێواره یه کی درهنگوهخت، مه لای شیوان بانگی دابوو، کزه بایه کی سارد، ریشوهی جامانه که ی ده لارانه وه، ده مناده م سیگار که ی ده خسته ده می و به په نجه ی شایه تمان سووتوو ی سیگار که ی ده ته کاند و هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا. دهستی دیمه ن و چیمه نی گرتبوو، دوو پانتولی کوردی مندالانه و دوو فانیه ی رهنگاو په نگی له بهر کردبوون، تووند ده موچاویانی لچک کردبوو. سه ره تای پاییزیکی سارد بوو، ئوردوگا، جمه ی ده هات له قاچاخچی، هه ر کۆلانه و چه ند ئه سپیک و هیستری باره به ری لی به سترابوو، کاروانچییه کان خه ریکی ئالیکدانی هیستر و ئه سپه کان بوون.

ئه حمه د سه لاوه تی ته قولبایی ده رگای مالی حه سه ن سوورمه ی کرد، دوو کچۆله ی سه رمابرده، به کۆلیک خه می قول و ریشیکی سپی، هه ر له رۆحی خدری زینده ده چوو، به ده م هه نسکی گریانه وه، له رۆخ ده رگا که که وته سه رچۆک و پر به سییه کانی بۆنی شیپانه و

مالی حەسەن سوورمە ی کرد. حەسەن سوورمە گوتی: "فەرموو کاکێ خۆم، دانیشە و پێلاوہ کانت دانی، ئەو مندالانە بخە ژوورەوہ با پشوو بدەن، دە ی خێراکە ئێرە کاو لاشی ھەموو غەوارە یەک و بێلانە یە کە." حەسەن سوورمە روانی و لیی ورد بوو، زۆر بە لایەوہ غەریب نە بوو:

- سە لاوہ تی نییت؟

- بە لی خۆم.

- ئەو مندالانە ھی کین؟

- دوایی بو ت باس دە کە م.

حەسەن سوورمە ئەشکی ھاوڕێیە تی ڤشت و تیر باوہ شی بە سە لاوہ تیدا کرد: "ئە ی خودایە چ ڤوژیکێ خۆش و ڤر بەرە کە تە بو من! چ زە مە نیکی رەنگین ڤر خێروخۆشییە بو من! ئەو چەند سالی بۆچی ھیچ ھە والیک، دەنگیک، سۆراغیک نە بوو؟"

سە لاوہ تی گوتی: "دەزانم ئایشی و چارە نووسیانی چی لی ھات، دەزانم کە ئیوہ دوای من بە چ دەردە سەرییە ک بوون بە کە سوکاری ئایشی و عەلی، دەمیکە دە مەوئ بگە ڤیمەوہ، بە لام ئەو شکان و کوشتنە ی من لە لایەن مە لا و خە لکی ئاوی، چاوم بە رایی نە دە دا بگە ڤیمەوہ. ئیستاش ئەوہ بە ناچاری سۆراغی ئیوہم کردووہ و لە گە ل کاروانچیە کان ھاتوو مە تەوہ، گەر گونجاو بیت لە ئوردوگا دە مینمەوہ، گەرنا دە ڤۆم سەری خۆم ھە ل دە گرم و دە چم بو خواروی عێراق. دە بی ژیا نی ئەو مندالانە فەراھە م بکە م، ئەوان بوون بە پارچە یە ک لە رۆحم و دوای مەرگی دایکیان تە نیا من شک

دهبن. تو په نام بدهی خودا په نات دهدا، دهرگای ئیوه همیشه به پرووی غه ریبه دا کراو ته وه. که هه والی مردنی ئایشی و بزربوونی عه لیم بیست، درهنگ بوو بو گه رانه وه م، نه متوانی، کات بو من گونجاو نه بوو، پویشتم بو ئیران و له وی ژیانی هاوسه ریم پیک هیئا، سی مندالمان بوون، جهنگی حکومت و ئوپزسیون پرویدا، شه پ ژنه که م و کورپه که می لی سهندم و له گه ل چیمهن و دیمهن هاتوومه ته وه. ئیدی ئه و چه رمه سه ری و ئازار و دهر به دهر بییه ئه من بینومه، که س نه بیینی. ئه و چه شیمه ته ی که دهورانیک من له گه لیان سه رم به سوچه دهر کرد، شه و نیوه شه و به یه که وه له زکری خودا بووین، منیان دهر به دهر کرد و مالو حالیان له من تیکدا، ئایشی و عه لی بو من بوون به دیداری ئاخره تی، ئاخ کئ له وه قازانجی کرد، که ژیان و گوزهرانی ئیمه ی به و حاله ی برد؟

حه سن سوورمه تیر تیر گریا، فرمیسک به چاوه کانیه وه رانه ده وه ستا، غوربه تی به ری نه دهدا، ده یگوت: "من و تو برایه تیمان زور خو ش بوو، خوا غه زه بیان لی بگریت که تو یان له من کرد و تو یان سه رگه ردان و دهر به دهر کرد. ژیانی تو یان له سه ر گومانی نابه جئ به و حاله برد، برایه تی تو م بو هه تاهه تایه ده وی، پشتیوانیت ده که م، شویتم هه یه بو تان و به یه که وه ده بین، چیش خوا دای به یه که وه ده یخوین."

لیک لیک منداله کانی ده خسته باو هس و ده ستی به سه ریدا ده هیئا، منداله کان نیگیان بری بووه باوکیان و به چه سره ته وه دیدی ئه وانیان ده خوینده وه، سه لاره تی به سه ر عه رشی نا ئومیدیه کاندا

دەرژا، لە تراویلکەى رۆژە دوورەکانى دەروانى، دەموچاوى سەلاوەتى ناسنامەى ماندووبوون و رۆحىكى شەكەت و پڕ لە خەونى ھەلبزرکاو، سات دواى سات، دەىگوت: "نامەوى بکەوم، دەچمەو ە لای ئايشى و ەلى و لە ئاميزيان دەگرم، دەرگای مزگەوت دەکەمەو ە و شەوانى ەهينى سەلاوەت لە دیدارى محمد دەدم، دەگەمەو ە بە کانییەكەى گوند و ئاوى کاريزەکان دەخۆمەو ە." دەىگوت: "ھەر دەچمەو ە، دەزانم حەسەن سوورمە و ەولاچرچ و ەموو گوند لە گەرانەو ەم دلخۆش دەبن، بە مانم دەگەشینهو ە، بە زیندوو ەتیم دلخۆش دەبن، ئەوان دەزانن، من چەند دوورم لەو تۆمەت و کارە قیزەونە، ئەوان دەزانم بە ەزاران جار لە من نارازیترن لە فتواى مەلا و ەلسوکەوتى ناشيرينى کويخاى ئاوايى. من دەگەريمەو ە، تا ديمەو ە ريشم ناتاشم و بەلین دەدم پاکیى خۆم بسەلمينم."

دەموچاوى نورىكى سەرنجراکيش و سپى وەك سپیدەى سبەينان، وەك بەرگى ميهەر و رۆحى خودا سپى، بەلام گنج و چرچولۆچيى چاوەکانى ميژووى زەمەنيكى پڕ کارەساتى لى دەخوينرايەو ە.

حەسەن سوورمە بە دەم ەلکيشانى ەناسەيەكى قوول گوتى: "براكەم ليت تيدەگەم و لەگەل خەمەكانتدام، ھاوبەشى ئازارەكانتم، بەيەكەو ە ئەو برينانە ساپيژ دەكەين، وەرەو ە سەرخۆت."

دوو

له دەنگی راکه راک و خشپه خشپی هاتووچۆی کاروانچییه کان
خه بهری بۆوه، به ئه سپایی دهستی بۆ لێفه که برد و خستییه وه سه
دیمن و چیمهن، سهیری کرد باوهشیان بهیه کدا کردبوو، له
باوهشیاندا جریوهی ژیانیکی ترساو و پر تامه زرۆیی و بیدایکی تیدا
بوو.

بینازی و بیمه یلی ئه وهسته غایب بوو، شیرینی دایک و ههستی
ژنیک و رۆحی دایکیک دهمی نه ناوه ته ناو رومته و پرچه دژوین
و شاننه کراوه کهی دیمن و هیچ وشه یه کی دایک به سیما و
په ژمورده ییی چیمه نه وه دیار نه بوو، لێفه کهی به سه ره لکینشا تا
سه رمایان نه بیت.

سه لاوه تی دهستنوێژی هه لگرت، جامانه کهی راخست و رۆوی له
خودا کرد، نزاکانی روه و خودا هه لفراندن. دهیگوت: "ئیدی من
هۆکاری به ده به ختی و بینازی منداله کانم، بۆچی نه متوانی مالیکی
گهرم و ناو جیگه یه کی نه رم و ژیانی مندالیان بۆ دروست بکه م؟
دهی خودایه ئه وه تا دلم پارچه پارچه بووه، ئه وه تا دهسته
بچووکه کانی عه لی و ره ونه قی ئایشی و ئیوارانی چیا و
برووسکه کانی خۆرئاو بوون و موحیه تی پیاوانی مزگه وت و سه دای
سه لاوه ته کان و ئیشقی ئاوا بیم جیهیشتوووه و نه متوانی له گه ل ئه
ئه دگاران به ژیم، سیراته لموسته قیم رۆحیان شکاندم و تا هه تابه من و
گریان، من و ته نیایی، من و بیرکردنه وهی مالویرانکه ر، من و

سووتانی بەردەوام، من و سۆراغی عەلی و ساتی دەرچوونی رۆح
 لە جەستەى ئاییشی، خۆدایە ئاخر خۆ کەسیک و ئادەمییهک بوونی
 نەبوو کە ئاییشی گیانی دەرچوو هاوژامی بووبی؟

خۆ کەسیک نەچۆتە بن پیلی و پیی بلج، دەى هەناسەیهکی دی
 بدە و وەرەووە سەرخۆت، ئەو ئازارانە تێدەپەرن و ددان بە خۆتدا
 بگرە. خۆ ئەگەر کەسیک، ئادەمییهک، پشتیوانییەک هەبیت رەنگە
 نەتەوئ بمری و دەست لە ژیان نەشۆی، ورە و جولەیهکی نەمری
 بۆ خۆت دروست بکەیهو، ئومیدیکى درەوشاوە برۆینى و بیر لە
 ژیان و خەون و فرین بکەیتەو، وەختیک لە دەوروبەرت کەسانیک
 ئومیدت پى دەبەخشن رەنگە رێگەى مردن و کۆتایی دوور
 بکەویتەو.

دەى ئاییشی لە باخەلى تەنیاىیى خۆیدا خنکا و نەیتوانى بەتەنیا
 دەرەقەتى ئەو جەنگە بى! نەیتوانى دەست بە رۆوى ئەو هەموو
 نەهامەتى و دەر دەسەرییانەو، پى داکوتى و خۆر بینیتەو
 مالهەکەى. ئاییشی لە بنەبانى ژوورە سارد و نەسرمەکەى خۆیدا خنکا
 و قەرەوێلەیهکی شر و بالیفیکى چرژاو لە عارەق و فرمیسک و
 حەوجۆشیکى شین و چەند قاپ و کەوچکیکى بەکەرۆوى جیھیشت،
 کەس پىیان رازى نەبوو. لەسەر مەقبەرەى ئاواى فریدراون و
 سەبەیان بەرانبەر بە گۆرى ئاییشی دەبن بە تریفە و شاهیدى بۆ نوێژ
 و ئازارەکانى دەدەن، دەمى کۆژیلەکانى سەرکوچکى عەلى و
 نووشتووەکانى مەلا و موفتەرەکی چاک و پیرانى، لە قەرەوێلەکە
 دوور نەدەکەوتنەو، ئیوارانى گۆرستان بە چەپکچەپکى ئەو

گورانیانہ ده که وتنه سه ما، که له نیگا جیماوه کانی ئایشیدا به سه ر شمه که کړولیدراوه کانه وه، تا ئیستاش له جولهدان و برووسکه ی دها، نور له و شمه که له کارکه وتوانه هه لده ستا، ده ستنوئیز و دووعا کانی ئایشی له سه ر قاپ و که وچک و بالیف و قهره ویله و هه وجوشه که دا ره ونه قی دها، ئاده مییه ک نه بوو گوئ له ئاهونزووله ی ئایشی بگریت! که سیک نه بوو ئاگای له شکان و ویرانبوونی عهیشی بی! ئایشی له ژووریکی رهش، له خه ونیکی ئینتیزاریدا، له گه رانه وه یه کی سه رابیدا، له جه نگیکی بیکه سیدا خنکا.

سه لاوه تی کوریکی کاکولزیرین و ژنکی میهره بانی له ئالوزیه کانی ئیران و رهوشیکی تاریک و دوور له به ها جیهیشت و شه ریکی شیت و ژینگه یه کی شیت و یاسایه کی شیت، ئه وانیشی له بیابانی قهره برووت جیهیشت و تا هه تاهه تایه به ردیکی له سه ر دل داناه.

ئاخر روانینی دیمه ن و چیمه ن، له و به یانییه دا چی تابلوی حه زین و یادی بریندار هه یه له نیگای سه لاوه تی دوور ناکه ونه وه، زینده گیی پیاویکی دهره دهرکراو و پرچه رمه سه ری ده بیت به و چیرۆکه ی که کولتور و نه ریتی کومه لگه، بی ئاگالیتیون به سه رتا ده سه پینی، خولیای سه لاوه تی هه ر له و چوارچیوه یه دا خول ده خوات و وه ک مامزیکی سرک به خشپه ی گه لایه کیش خه به ری ده بیته وه.

سێ

دوای شادبوونەوهی سەلاوەتی، هاوڕێی دێرین و دەستپاک و راستگۆ و دڵسۆزی، حەسەن سوورمە هەرچەند چاوی بە حالێ سەلاوەتی و دوو کچەکانی دەکەوت، قیمە قیمە گوشتی بەر دەدا، دەروونی ئاسوودە نەبوو، نەیدەهێشت سەلاوەتی فرمیسکەکانی ببینیت. پووی خۆی وەردهگیرا و بە جەمەدانیهکە ی چاوه‌کانی دەسپری و خۆی دەخواردەوه.

سەلاوەتی گوتی: "چاک نەبوو تۆش وەک 'خدری زیندە' فریام کەوتووی ئەگەر نا یە کجاری دەستم لە کراسی دەردەهێنان و ئەو منداڵانەشم بەدبەخت و وێران دەکردن. ئاخر حەسەنی برام، ئیمە چ تاوانیکمان کردووه؟ بۆچی هیندە ئازار بجیژین و بین بە هۆکاری لەدەستدانی ئایشی و عەلی و گۆر غەریبی ئەوانی دیکەش؟ ئەوەتا وردەورده دەتلیمەوه! خەریکە زهینم لەدەست دەدم، پینچ فەرزە لە پەروەردگار دەپارێمەوه لەبەر خۆم نا، لەبەر چیمەن و دیمەن هەبم و تووشی هیچ نەبم، تا گەورە دەبن و بە مال و میردی خۆیان دەگەن."

حەسەن سوورمە گۆیی شل کردبوون و تیکەلی ئازارەکانی سەلاوەتی ببوو، نەیدەویست قسە ی پێ بپێت و دەویست بە کامی دلی خۆی بدوێت، چی خەمی هەیه‌تی بپێژێت و پووی ئاسوودە بکات.

دهیگوت: "حهسه نی برام خوا ئاگاداره هیچ له خه می خۆم نیم چیم بهسه ر دیت، بهرگه ی ئه و شه ره شه قه ده گرم و به گاز گۆشتم لیبکه نه وه نالییم ئۆف، به لام بهرگه ی ویرانبوونی ئه و دوو کچانه ناگرم و زۆر له بیرى گه وره بوونیان دام، ئاخ له دارى دونیا به، ئه وانه شک ده به م و خوداش. کوا من ده بی بۆ کیی دیکه بزیم؟ باش بوو ئیوهش وهک په نا و برایه کی ئازین، به ته نیشتمه وهن و پشتم بهر نادهن و بیه یوام ناکهن!"

حهسه ن سوورمه خۆی ده خوارده وه، قورگی پر ببوو له گریان و نوته ی گیرابوو، ده یویست دلنه وایى و ئاسووده یى به سه لاوه تی به خشی و سه ری ره زامه ندی بۆ ده جولاند و له دلای خۆیدا، ئه و ئازارانه ی ئاویتته ی ئازاره کانی خۆی ده کرد، به سه رخویدا زالبوو.

گوتی: "سه لاوه تی برام، له یه که م رۆژی بزربوونی تۆوه، خه میکی قوول له سه ر دلمه و، نه متوانیوه خۆم ده رباز بکه م. ده زانی ئیمه ش به چ ده رده سه ربیه ک ئه و ژیا نه مان تیپه راندووه؟ هه موو ئه و شتانه م دینه وه یاد، مایینه که م و گویدرێژه که و، سه گه بۆر و دارو به ردی گونده که م دینه خه ون و به دیاریبانه وه ده گرم، ده ی بیسه روشوینی سواره بووه به دیداری ئاخه رته ی بۆ من و بۆ دایکی. ده زانم چه ند برینداری! ده زانم چ غه دریکیان لى کردی و چون ده ربه ده ریان کردی! ده زانم له ئاوی حه یات پاکتری و هیچ که سیک هینده ی تو راستگۆ و داوینپاک و له خواترس نییه، به لام خوا بیانگریت که تۆیان به وه ده رده برد و ئاواره ی ولاتانیان کردی.

بەخوای خەون بە مایینە کەمەو دەبینم، وەک دایکیک دیتە خەونم و بەسەرمدا دەگریی و گازندە ی هەموو دونیا دەکات. لینی دەپاریمەو بەمبوری که له توانای مندا نەبوو جیهیشتن و بەرەللاکردنیان. خۆ بەخوای خاوەنی خۆشمان نەبووین، له ئیوارەیهکی درەنگۆهختدا ئاگاداریان کردین شڕوشالاتی مال بپێچینهو و لەوبەری مالان، خۆمان کۆ بکەینهو بەدوای نادیار بکەوین، کەس نەیدەزانی بۆ کویمان دەبەن و لەکوئی فریمان دەدەن.

هەموو ئەو شتەمان جیهیشتن که عەيامیک بوو لەگەڵیان دەژیاين و بەیهکەو گەورە ببووین. پینم گوت: "مایینە جوانەکەم، ئە ی جوانتر له هەموو یادگارێیەکانم، بمبوره خەتای منی تیدا نییە که جیتان دەهیلیم و ئەو زەمەنیکە ژیانمان پارچە پارچە دەکات و گوئی بە هیچ کردوو، ئەو زەمەنیکە ژیانمان پارچە پارچە دەکات و گوئی بە هیچ ئەوینیک نادا." چووین بۆ سەر کانێیەکە، ئەخت و چارم کرد ئاوی نەخواردوو، لەو گەیشتم که نیگەرانه لیم و نایهوی لەگەلم ئاشت بیتەو، دە ی شەو نییە خەونیان پیو نەبینم.

هەموو خۆشەویستی ئەوانم بەو ئەسپەو گری داو، دەمیکە بی سۆراغ و بی هەوالیانم، نازانم له کام خەندێک و دۆل و شیودا، گورگ خواردوونی یان چۆن کۆتاییان پی هاتوو، دلم نایە بلیم تۆپیوون چونکه هیندە ی خۆم خۆشم دەویستن. وایە بۆ مایین و کەر و هیستر، تۆپین بەکار دینن، بەلام من نامەویت ئەو بەلیم. خوا دەیزانیت چییان بەسەر هاتوو!"

حەسەن سوورمە گوتى: "چاك بوو روخاندنى خانووەكانت بە چاوى خۆت نەبىنى! ويرانبوونى كانى و مزگەوت و سووتاندنى قورئان و جزووەكانت بەچاوى خۆت نەبىنى! دەزانى برىنى ئەو ويرانىيە چەندە كاريگەرە؟ نەمەيشت ئايشى و عەلىم لى دوور بكەونەو، وەك خۆمان دەريان و ئاگام لىيان بوو.

ئىدى ئىمەش دەرد و كويروەرى زۆرمان بىنى، دواى پويشتنى تۆ و گرتنى عەولاچرچ و بزربوونى سوارە ژيانمان لى بوو بە دۆزەخ، لەدەست دوژمن ھەر پاكەپاك و خۆشاردەنەومان بوو. چەنگەرنى دەكەين تا نەكەوين و سەربەرزانە خۆمان بەختو بكەين و سەرشۆر نەبىن. ئىستا خەرىكە ئاسۆيەك بو من ھەلدى، خەرىكە تۆزىك ئۆخەى دەگەرپىتەو ناومان، پەيدا بوونەو ھى تۆ پەنجەرەيەكى بە رووماندا كر دۆتەو. بەيەكەو دەبين مەگەر قەدەر جيامان بكاتەو، دەنا ناھىلم بو ھىچشويىنىك برۆى."

سەلاوھتى گوتى: "سپاس پەروەردگار! سوپاس! چاك نىيە حەسەن سوورمەم ھەيە، ئىدى بوچى دەبى شوكرانەبژير نەبم؟

چوار

سەلاوھتى، دەبوو بىرىك لە شووشتنى كچۆلەكانى بكاتەو، چۆن بتوانىت، مەنجەلىك وەربگرىت و لەرووى بى، بە بەس چۆلەكە بلى، ئاخىر بەس چۆلەكە رەنگە رىگە نەدا بچم لەدەم چۆمى تەنىشت ئوردوگا كولى بكەم و مندالەكان بشۆم، دەلنىام بەو كارەم نارەحەت دەبىت، بەلام دەزانم مندالەكان ھەر ئاوا ئاسوودە دەبن!

ئیدی سبەینی زوو، کاتی دەستتوویژەهەلگرتن، کاتی دەرکەوتنی وینەکانی سپیڤە، کاتی پەیدابوونی قاسیڤەکانی خۆر، کاتی پەیقینی ناخ لەگەڵ خودا، پەناو پەسیوہکانی نزا، هاتنی رۆژیکی نوئی، دانیشتنی ئازاریکی دی و خۆخەریککردن بە لەبیرچوونەوہی رۆوداو و کارەساتەکان، لەپەنای دلێکی هیلاک و مەلوول، لەپەنای بیریکردنەوہ لە راگرتنی دلی زەمەندا، سبەینەییەکی دی دیت و تەنی دەبی بەرگە بگرم و ختۆکەیی ئۆخزنی بخەمە باخەلی مندالەکان.

- دوای تاوگەرمبوون، مندالەکان حەز دەکن بچین بۆ رۆخ چۆمەکە، کاتیکی خۆش بەسەر بەرین و قابله مەییەک مەنجەلیکمان دەستبکەویت و دەمەویت کۆلی بۆ مندالەکان بکەم.

- چۆن دەبی لەو دەرودەشتە، ئاخر مندالەکان سەرمايان دەبیت، تو چۆن دەبی کاری وا بکەیی؟

- وایە، بەلام هەر وا ئاسوودە دەبم و مندالەکانیش راھاتوون، بپروا بکە بۆ جاریکیش لە گەرماو نەمشووشتوون. ئیمە هەر لە دەر بەدەری و ئاوەرەبیدا کولمان کردووە و دوای هەموو خۆشووشتنیکیش مندالەکان سەلامەت بوون و تووشی گرفت و نەخۆشی نەبوون. دەزانم ئیوہ هەمیشە ژنیکی میھرەبان و خاوەن ویژدان و بەھیز بوون، بەلام، ئیمە ئاوا ئاسوودە دەبین، لە ژیانی ئیمەدا حەمام و گەرماو نەبووہ، یان سەرشۆرک، یان دەم رۆوبارەکان یان هەر خۆیان نەشووشتووہ! کچەکان من نەیانشۆم بیتاقەت دەبن و لیم توورە دەبن. بەس بی دەنگ، با سوورمەیی برام

نەزانىت، ئەو بزانى رەنگە رېگە نەدا، دەزانم خەمبار دەبىت و لە منىش بىتاقەت دەبى.

- ئەى تۆ بىر لە دللى من ناكەيەو؟ نازانى چەند دلّم بە مندالەكانەوئەيە؟

- با زۆرىش! بەلام رەنگە مندالەكان ئاوا ئاسوودە بن، حەز نەكەن لە گەرما و بىانشۆم، ئەوان بەو سەحرا و دەشتودەرە راھاتون. تا گەرە دەبن، دەبى ئاگام لە ئاسوودەبى و دلنەوايىي ئەوان بى، دەزانم دللى ئىوھ چ دەللى، بەلام دەمەويت ئاگام لە دللە بچكۆلانەى كچەكانىش بى، ئىوھ فرىشتەن و لە ھەستى ئىوھ تىدەگەم. بەناچارى، مەنجەلىك و سابوونىك و لفكەيەك كە لەپەرۆيەكى زىر دروستكرابوو داىە دەستى، تا حەسەن سوورمە نەپرويشتە دەرەوھ سەلاوھتى خۆى لەو باسە نەدا، مندالەكانىش لە شىرىنى خەودا بوون. سەلاوھتى وەختى تاوگەرمبوونى دەستى مندالەكانى گرت و بى ئەوھى حەسەن سوورمە ھەستى پىن بكا، پویشت و بەھىوای كۆللى بۆ كچەكانى بكات و جلەكانيان بشوات و ئەمرۆش بخاتە سەر پوژەكانى دىكە.

پىنج

ئەوئەندە ھۆگرى كچەكانى ئەحمەد سەلاوھتى ببوو، لای زارا، دونيا گۆرانی زۆرى بەسەردا ھاتبوو.

لەبەرخۆيەوھ دەيگوت: "خودا ئەو ھەموو دەرگايەنەى داخستوون، قابىلە دەرگايەكى دى بەروماندا نەكاتەوھ! بۆچى، خۆ پەرى

قورئانمان نەسووتاندوو، خۆ کە عەبە کەچ نابیت با تۆزیک دلمان
خۆش بیت، با رۆژیک بلیم ئوخە!

دەبوو من کولێ چیمەن و دیمەنم کردبا، دەبوو نەمەهیشتا بەرێز
سەلاوەتی بیانشوا و جلکەکانیان بشوات، ئاخر دەمزانی وا زوو بۆم
دەستەمۆ نابن و هیندە ئاسان ناتوانن ئەو سۆز و خۆشەویستییهی
باوکیان دوور بخەنەوه!

شەوانە، بە جووتە لەسەر سینگی سەلاوەتی خەو دەیانباتەوه،
گویم لێ بوو چیمەن دەیگوت: "بابە ئەی تۆ کەئێ مالمان بۆ دادەنێی
و کەئێ ئیمە دەچینه مالی خۆمان؟"

- رۆلە ئیرەش مالی مامی خۆتانە، بیخەم بن، هەول دەدم
هەموو شتیک بەدلی ئێرە بیت"

- باشە بابە توخوا بەس تۆ بمانشۆ، بەس تۆ جلکەکانمان بۆ
بشۆ، پیم خۆش نییە لە مالهوه خۆبشۆم و دیمەنیش هەر وا حەز
دەکات، چەند رۆژە دادە زارا دەلێ دەچین بۆ حەمام و دەتانشۆم،
پرچتان بۆ شانە دەکەم و جلکەکانتان دەشۆم، زۆرم دادە زارا خۆش
دەوئ، زۆر زۆر ماچمان دەکات.

- ئاخر هەموویان ئیمەیان خۆش دەوئ، ئێرە مالی مامی
خۆتانە، بنوو کچە شیرینەکەم، سبەینێ زوو دەچین بۆ سەر پوو بار
و خۆمان کولێ دەکەین.

ئیدی دەمزانی کچەکان چەند هۆگر و وابەستەئێ سەلاوەتین،
دەمزانی گەر من کاریکی لەو شیۆهیه ئەنجام بەدم جگە لە
زوویرکردنیان چاکەیهک ناکەم، بۆیه وردە وردە دەبیت لەگەڵیان

لەسەرخۆ بىم، دەبى نەھىلەم بە ھىچ لايەكدا بېرۆن، وا بىكەم ئىرە بە مالى خويان بزائن و بىر لە پويشتنيان نەكەنەو، ئەوھتا موسا و دايك و باوكيشم ھەر وا بىر دەكەنەو، كوا بەرپيز سەلاوھتى بەرگەى ئەو ھەموو دابران و ئازار و دەردەسەريپانە دەگرىت؟ ئەو دلى پارچە پارچە بوو، ئەو پوھى ئازن ئازن بوو، ھىشتا زامى دوورەوھلات و دەربەدەرى و كووستكەوتنى لەياد نەچۆتەو! مەرگى ئايشى و ديار نەمانى چارەنووسى عەلى و شكاندن و تۆمەتەكانى ئاوايى و ئەو ھەموو زامانە كوا سارپىژ دەبن؟ دەبى ئىمە بتوانين دەستبارى بو بگرين و نەھىلين بکەوئت.

چاوەڕوانی هاتنەوهی مووسا بوون

یهک

بانگی شیوانی دابوو، واشی بپیار دابوو ئیواران درەنگ نەگەریتەوه، بەلام ناچار بوو ئەو ئیوارەیه درەنگ بگەریتەوه. هەموان چاویان لەرپئ بوو، مووسا ئەمڕۆ وەدرەنگ کەوت، بەس چۆلەکە دەیگوت: "خودایە مووسا چەپالە بدە و جارێکی دی بەرگە ناگرم، ئەوه عەیامیکە من و حەسەن سوورمە جارێک جەرگمان سووتاو، تا دەمرم هەر دەبێ بۆ سوورای سوارە بگەریم و نایدۆزمەوه، ئەو لە خەیاڵ و بیرکردنەوهماندایە، رۆژیک نییە، سوارە بەدەم زەرەدخەنەوه سلۆیکمان لی نەکات و بەبەرەدماندا نەیت، وەک برووسکە دیت و دەروا و بزر دەبیت، ئەو هەر کە هاتە دونیاوە جیاواز بوو، وەک فریشتەکان دەردەکەوت!"

دەیگوت: "خودایە چی تو بیکە ی ئەویان جوانە، شوکرم بە بەشت."

هه‌موو له چاوه‌روانیدا بوون، سفره‌ی نانخواردن راخرابوو، مووسا وه‌ژوورکه‌وت و سلأوی کرد، بینی چیمهن و دیمهن، ئەم‌پ‌رۆ جۆرێک ر‌ه‌ونه‌قیان هه‌بوو جیاواز له ر‌وژان، به ئەسپایی چووه پیشیان، نزیک بووه و ماچی کردن: "چهند جوانن گول‌ه‌کانی مال، ئەو ماله ئیوه‌ی تیدا نه‌بی تاریک ده‌بیته، بی ئیوه ر‌ه‌نگه منیش نه‌یه‌مه‌وه، ئای چهند دل‌خۆشم که ئیوه‌م هه‌یه!"

سه‌لأوه‌تی به‌په‌رۆشه‌وه چاوه‌کانی برییه مووسا و گوتی: "ئاخر ناکرێ جارێکی دی هینده دره‌نگ بییه‌وه، نابێ ئەوه له‌گه‌ل ئیمه بکه‌یت، خه‌ریکه ر‌ادیم ئولفه‌تم به ئیوه گرتوو، له چاوی ئیوه‌دا عه‌لی ده‌بینم، ده‌زانم خودا نه‌کرده ئیوه‌شم بروات ئیدی تاهه‌تایه له‌خۆم خۆش نابم، پی و قه‌ده‌مم به‌خیر نابیت، ده‌ستم دامیتت موسا!"

زۆر له‌سه‌ره‌خۆ و به‌سه‌لیقه‌وه، مووسا گوتی: "ئیوه چۆنتان پی باش بی وا ده‌که‌م، ئەم‌پ‌رۆ له‌ ده‌ست خۆمدا نه‌بوو، به‌دوای هه‌والێک که‌وتم ر‌ه‌نگه دوایه به‌خیر بگه‌ریته‌وه. په‌له‌م لی مه‌که‌ن، ئەو چهند ر‌ۆژه پووداوی خۆش و گرنگ دینه پیش."

حه‌سه‌ن سوورمه‌ واقی و‌ر‌ما! گوتی: "خودا له‌ زارت بروانی، ئیمه عه‌یامیکه به‌دیار هه‌والێکی خۆشه‌وه‌ین، ئاخر خۆ دروستکردنی مال و کاروکاسبی و ژیا‌نمان له‌سه‌ر خه‌م و ئازار پ‌ر‌وناوه."

مووسا: "ئەم‌پ‌رۆ نامه‌یه‌کم د‌و‌زییه‌وه، چهند شتی سه‌یرم تیدا بینی! له‌ نامه‌که‌دا باسی س‌و‌راغی عه‌ول‌ا‌چ‌ر‌چ و چهند که‌سه‌ی‌کی تیدا بوو، به‌په‌له‌ نامه‌که‌م گه‌یانده که‌سو‌کاری و ز‌و‌ریان پی خۆش بوو،

سەدجار خۆیان قوربان کردووم، ئیدی ئەو درەنگەتەنەوهم،
پەییوەندی بەو نامەییەوہ بوو.

سەلاوەتی سوور بۆوہ و فرمیسک بە چاوەکانیدا ھاتەخوار و
گوتی: "عەلی ھیچ خەبەری نەبوو؟ تۆ نامەکەت ھەمووی
خویندەوہ؟"

موسا: "نەمتوانی ھەمووی بخوینمەوہ، سبەینی دەچم، ئەو
ئێوارەییە درەنگ بوو، نەمویست چی دی دوا بکەوم، بەلام با ھەوالی
ئەو نامەییە ھەر لای خۆمان بیئت."

درەوشانەوہی ھەمووان سرووتیکی جاویدانی ئۆخژنی بەخشی،
ئومیدیکی نەبیراوە بالی کیشا، لی قەلەقی و دردۆنگی خەریک بوو لە
سینگی سەلاوەتی دەبوو بە کۆتر و بەرەو مالی عەولاچرچ دەفری،
لیک لیک دەستەکانی تیکوہدەپێچان و پەنجەکانی دەتەقاندن،
دەستەکانی دەھینان و دەبردن و باوەشی بە سوورمەدا کرد و
گوتی: "ئێوہ چ فریشتەییەکن بۆ من! ئێوہ چۆن فریادرسێکن خودا بۆ
منی دروستکردوون!"

ھەدادانی نەمابوو، ماخۆلانی بوو، دەیگوت: "دەبی کە ی رۆژ
ببیئەوہ؟ خودایە پشت و پەنام ھەر تۆی، کەسیک پشت بە تۆ
بەستی گومانی تیدا نییە سەردەکەوئیت."

دوو

ھەر کەلەکەو کەلەکەیی دەکرد، خەو لە چاوی زرا بوو.

دەيگوت: "دەبى سبەى بچم بۆ مالى عەولاچرچ، بزانم چ سۆراغىكم دەست دەكەوئىت!"

وئىنەى حەسەن سوورمەى باوكى، لەسەر پەنجەرەكە بوو، لە چوارچۆپوئەىكى دار گىرابوو، سوارى ئەسپ بووبوو، ئەنگوچكىكى سىپى بەستبوو و شەدەىەكى لە سەرى نابوو، لە ھەرەتى گەنجىدا بوو. زۆرى تىراما و بىرى ئىستەى حەسەن سوورمەى دەكردەو، چەند جەوانىكى لايەق و لەدلاشىرىن بوو، چەند ماقوول و لەبەردلان بوو، شا بەو جلك و بەرگەى شەرم نەبوو.

ئىستا رەنگى ئامال تلخ و چرچ و رەش داگەرپاوه، دەبى بۆ تاشىنى رىشى چەرمى چەناگەى تووند رابكىشى و ژىر چەناگەى مووسى تى ناكەوئىت، چاوهكانى قوول بوون و گوچكەكانى تەپ بوون.

ئاخر گويم لى بوو بە دايكى دەگوت: "بەسى گيان وا بەرەو شۆرپوونەو دەچم، ئەوئەتا پىرى لە بركىى كرددومەو، ئەوئەتا شەو لەبەر نالىن و ئازارى پشت و لاقم خەوم نىيە!"

لەبەرخۆمەو دەمگوت: "ئاخر بابم، بەو ھەموو ئازايەتى و ماندوو بوونەى خۆى ئىستا وا بىئومىدى لى دەچۆرى، ئەو شتىكى بەسەر بىت بۆ من كارەساتە."

ئەو بىركردەوانە ھەراسانى كرددوو، نەيدەھىشت بىركردەوئەى بە ئاقارى باشدا بروات، سەرى لە خۆى شىواندبوو.

حەسەن سوورمە لەپىناو رزگاركردى چۆلەكەىەك پەنجەىەكى خۆى بەخشىبوو، بۆ مال و مندالى ھەموو ژيانى دانابوو، ئەو لەگەل

نەخۆشکەوتنی ئەسپەکەى دونیای لى وىک دەهات و قنیاتی نەبوو، ماخۆلانى بوو، هاوڕییهتی و دۆستایهتی سادقانهی سوورمه دەنگی دابوو، له دەوروبەری ناوچهکەیان بۆ خاوینی و دەستپاکی و راستگویی تاک و تەنیا بوو. هەمیشە بۆ مالى عەولاچرچ و سەلاوەتی دەستی کراوه بوو، وەک مالى خۆی ئاگای لییان بوو.

ئێستا وەک دوو برا، سەلاوەتی و سوورمه شەنوکەوی خەمەکانیان دەکەن: "ئای سەلاوەتی چەندمان دونیا قوونەکەو کرد و هیچمان بە هیچ نەکرد! دونیا وەک قوماری مندالان وایه، وەک تراویکە وایه، برینهکانمان چەند قوولن! خەمەکانمان چەند زۆرن! دەی دەبی له بەردی خۆمان بشکینین، دەبی ددانی پیندا بنین که تازه تیری مه له کهوان دەرناچیت، هەر ئەوەندە ئاو له دوو بیلمان هات، دەبی خەریکی خۆخەردنەوه بین، ترووسکەیهک که شکی دەبەم ئیوه و مندالهکانن!"

سەلاوەتی هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا و بەهەسرەتەوه سەیریکی ئاسمانی کرد و گوتی: "خودایه تۆی کەسی بیكەسان، چەندە ماندووم، چەندە بە پەرۆشم بۆ عەلی، دەترسم پێی نەگەمەوه، ئاخەر بینایی چاوان خۆ من جگە له میهرەبانی تۆ ئومیدیکی دیکەم نییه، ئەوەتا زەلیل و کەنەفتم، ئەوەتا لەبەر قاپی تۆ دەکەوم و لیت دەپارێمەوه که ترووسکایم بۆ بگیریهوه، ئەوجار مردن حەقە و ناحەق نییه."

نىۋانى ھەسەن سوورمە و سەلاۋەتى ھىندە خۇش بو،
 بەدرىژايىي تەمەن رۆژىك نىگەرانى و درېدۆنگى لە نىۋانىاندا رېوى
 نەداۋە، ۋەك دوو برا ئاۋىتتەى رۆحى يەكتر ببوون.

سى

ھەر لە خەيالى چووندا بووم، سبەينى زوۇ خەبەرم بوۋە، ئىۋارە
 گۆرەۋىيەكانم شووشتبوو و لە تەنافەكەم كوردنەۋە. خۆم گۆرى و
 ھەندىك گەندەموو بە چەناگەم و رېومەتمەۋە بوون، خىرا بە مەكىنە
 لىمكردنەۋە و خۆم پۆشتەۋپەرداخ كرد، دايكم منى بينى ھىندەى پى
 خۇش بوو گوتى: "خوایە كەس بە چاۋى من تەماشات نەكات."

زىاتر كەيفم بە خۆم ھات، دەمگوت: "سورەييا ئاۋا بمىينى؛
 شەنبەى سىپىدە پرچەكانى لا دەدام و بە بۆنى ئەو عەترەى خۆم
 گوشاد دەبووم، لەبىرمە تازە ئەو بۆنەم كرىبوو، دواى خۇشوشتن و
 خۇ گۆرىنم چەند دلۇپىكم بە جلكەكانمدا كرد بەرامەى چەند مەترىك
 دەرپۆشت، ھەستم دەكرد ئەوانەى بەتەنىشتما دەھاتن ھەناسەى
 قولىان ھەلدەمژى." زارای خوشكم بۆى گىرامەۋە دەگوت: "ئەو
 ژنەى جىرانمان گوتوۋىتەى موسا بەلامدا تىپەرى چەند بۆنىكى
 خۇشى بەخۇيدا كرىبوو، خوا لەچاۋى پىسى بەدوور بكات چەند
 كورپىكى شىرىن و خاۋىنە."

تا ئەو بۆنەم بەخۆمدا كرد، بىرم بۆ قسەى ئەو ژنە دەچوو،
 دەمگوت: "دەزانم ئەو شەۋەى لای سورەييا بووم چ چىژىكى لەو
 بۆنە ۋەرگرتوۋە، دەزانم چەندە ھەز بەۋە دەكات من گرنگى بەخۆم

بدەم، ئاخر جەر جیس جگە لە بۆنی عەرەق و چەوری گریس و پۆخەلی دەم و چاوی، بۆنیکی خۆشی لی نایە. ئاخر میهرەبانی سوورەبیا، پاک و تەمیزی و ڕوونیی پیستی سوورەبیا گوناح بوو درندەبەکی پیس بۆنی پیوه بکات!

لای خۆم هەمیشە ژوانەکانم دەنەخشاندن و بستبەبست بالام پێ دەکردن، ئۆخژنیم دەهات، چاوم بە هەموو ساتەکانی ژواندا دەگیرا، لە یادداشتهکانی خۆمدا بە ڕەنگی برۆنزی لەسەر لاپەرەکانی ڕۆحم دەمنووسین و نەمدەویست بگەچڵین، نەمدەویست چریکە ترساوەکانی ناخم بشکین و هەمیشە بە فوارەیی ماچەکانی سوورەبیا ژیرم دەکردنەو، بە سەمای چاوەکانی سوورەبیا دیقەتە جیماوەکانم دەگەشاننەو.

کلیلەکانی دوکانم هەلگرتن و ڕۆیشتم. تۆزیکێ دی دەچم بۆ مالی عەولاًچرچ، بابم و ئەحمەد سەلاوەتی لە بییری گەرانه وەمدان، بەلکو هەوالیکێ چاوشینەکەیی مام سەلاوەتی و هەوالی عەولاًچرچ و دەنگوباسی دیکە چی هەبیت بیبەمەو. بەلکو چی دی لەژێر ئەو خەم و دردۆنگییەدا نەمینیئەو و دلخۆشی و شادی و سەفا بگەریتەو، لامان، بەلکو دلی هەلابەهەلای سەلاوەتی ئۆخەیی بۆ بگەریتەو، بەلکو تەم و تاریکی لە مالی عەولاًچرچ باری کردبێ و سبەینیئەکی نوێ و خۆریکی تازە لە کلاورۆژنەیی مالەکانماندا بلند بیت.

ئیدی دەبێ بچم، یاساوەلەکانی بەعس دیقەتەکانیان وردن دەبێ زۆر بە نەهینی بچم. بە بیانووی بابەتیکێ کۆمەلایەتی بچم، هەرچەند لەگەڵ بابم سنوور نەمابوو، وەک برازا و مالی برا دەبروانییە مالی عەولاًچرچ.

دیتم شهوق و زهوقیکی تاییهت، وینهیهکی روناک، سپیدهیهکی درهوشاوه، دلخوشی جمه‌ی دهات و نه‌غمه‌کانی ئاسووده‌یی دیوه‌کانی مالی عه‌ولاچرچی پرپر کردبوو، به‌دهم پیکه‌نین و گه‌شیی دهم و چاویانه‌وه ده‌تخوینده‌وه، هیوا له رۆحی هه‌موویاندا سه‌وزه، ئەمشه‌و خۆر له دیدی ئەواندا ده‌بریسکیته‌وه، به ژوور که‌وتم، به باوه‌شینی گهرم و به رژانی خه‌نده‌کانی ئاسووده‌یی و به جمینی ئوخزنییه‌کانی دلنه‌وایی، ژنی عه‌ولاچرچ گوتی: "ده‌بی تا هه‌واله‌که روتتر و دروستتر ده‌بی توزیک نه‌ینی بیت، هه‌واله‌کان خۆشن، هه‌موویان ماون، هه‌وال هه‌یه ره‌نگه به‌ر لیبووردن بکه‌ون یان وه‌زعی ناوچه‌که به‌جۆریکی دی ده‌بیت، نامه‌که‌ت ده‌ده‌می بیپاریزه، بیبه‌وه بۆ ماله‌وه، هه‌والی خۆش بده به سه‌لاوته‌ی، ده‌زانم بابت و دایکت چه‌نده دلخۆش ده‌بن، چونکه ئیمه‌یه‌ک خیزان و یه‌ک ئازارمان هه‌یه."

نامه‌که‌م وه‌رگرت و گه‌رامه‌وه، چووم بۆ دووکان، دل‌م زۆر خیرا لیبی دده‌ا، تا ده‌چمه‌وه بۆ ماله‌وه ده‌خوینمه‌وه، به‌په‌له بووم تا دیربه‌دیر نامه‌که ته‌ماشای ده‌که‌م، ئەو به‌یانیه‌ی شه‌ژان و قه‌له‌قیم زۆر پیوه‌دیار بوو.

چوار

دلی له مستیدا بوو، به‌دیار هاتنه‌وه‌ی موسا چرکه‌ساته‌کانی ده‌ژماردن، دیکه‌تی دابووه سینه‌ری دارتووه‌که، ده‌یروانی ئاخۆ خه‌ریکه سینه‌ره‌که ریک ده‌بی و به‌وه‌ش ده‌رده‌که‌ویت ئەوه وه‌ختی نیوه‌رۆیه.

نەیدەوێست خۆی وا نیشان بدات کە هێندە بێ ئێرادەیه!
 نەیدەوێست هەستی پێ بکەن کە خەریکە دلی لە چۆغەلەکەى دیتە
 دەر، لیک لیک دەستی بو تاسەفاقۆنەکە دەبرد و قومیک ئاوی
 دەخواردەو.

دەيگوت: "دەبى چ مەحشەريک دروست بىت؟ دەبى ئەو ساتانە
 کەى بىت، عەلى لە ئامىزى خۆمدا ببىنمەو؟"

زۆرجار لە بىئاگايى و چوونە ناو داغەيهکى قوولەو، دەستەکانى
 ڤادەوہشاندن و دەيگوت: "صلى على محمد."

لە سووچى کۆلانەکە موسا دەرکەوت، سەلاوہتى دۆش دام،
 سەرى خوارکردەوہ و بەخىرايى دەستى کچە بچووکەکەى بەردا،
 ڤووى لە موسا کرد و گوتى: تو خودا موژدەم بدەيه! تو خودا
 هەوالى خۆشم پى بلى!

دەى موسا، بە حەوسەلەيهکى نەرم و بە نيگايەکى ڤر لە خۆر و
 بە ڤوويهکى ڤر لە شەوقەوہ چووه پيش و گوتى: "ئەوہ تا هەموو
 هەوالەکان لە نامەکان، دلخۆش بن و شايى بکەن، سپاسى خودا
 بکەن، کە عەلى و عەولاچرچ هەواليان هەيه."

لە حەژمەتى ئەو خۆشبيەدا، حەسەن سوورمە پەشوکا، ڤەنگى
 زەرد هەلگەڤا، ئەشک بە چاوەکانيدا هاتە خوار، چاوى ڤرپيه
 سەلاوہتى و پىي گوت: "چەند سالاە لەو بىدەنگيەدا خەريکە گول
 دەبم، خەريکە هەلدەوہرم، خەريکە بەدواى خەتايەکدا ديم ناتوانم
 بيوەستينم."

سه لاوه تی گوتی: من له و تاریکایی و نا ئومیدییه دا تاکه
 روناکاییه ک شکم ده برد تو بووی! پشتوپه نا و کوله که ی راوه ستانی
 من بووی!"

له په نای دهنګه خه فه کراوه کاند، موسا گوئی هه لختبون، له و
 شه رابه ده گه را به قورگی شوی ده یجووریدا بکات، موسا ده یگوت:
 "ئای زینده گی ئه و پوژانه چوڼ بنووسینه وه، که ناخی سه لاوه تی
 وه ک باران ریژنه ی ئازاره کانی بو، چوڼ دهمی ئه و گورانیا نه ی له
 هه ناوی سوورمه دا ده یان چریکاند و ده واری تاریکیان ته ی ده کرد."
 ئاخر ده بی موسا به و ریگه یه دا برواته وه که ژوان پیچابوونیه وه و
 له قوژبنی کولانیکی عاشقدا جیی هیشتبون. موسا به شیکی ئه و
 عیشقه ی خوی ئاویتته ی زهمه نه کان کردبوو، زورجار وه ک
 شاعیریک ده یویست ئه و حاله تانه بکاته گورانیه ک و شیعر بلیت، له
 به ربه رچکه ی ئه وینی خویدا وه نه وزی خه ویکی قول بدات.

ده یگوت: "ئه و پوژانه ی له وئ بووم، شیرینتر بووی، هیشتا بیرم
 بو ئه و ساتانه ده چیتته وه، تا قه ده ریکی دیکه ش هه ر ده چم بو سه ر
 خویندنه وه ی نامه کان، ده چم خوُم له تاریکایی ده شمارمه وه تا ئه و
 شتانه ی که شه رمم ده کرد پیت بلیم، له وئ به ده ستی به ینم."

ئاخر ماچیکی تاریکی، گه وه هری رچوحتیکی گه رم، برووسکه یه کی
 له زهت، هه سانه وه یه کی سه یر ده خه نه دلله وه. به یه که وه گریدانی
 بابه ته کان، لیکنزیک کردنه وه ی رووداوه کان، تیگه لکردنی سه رده مه کان،
 ده بوون به چرکه ساتی عیشقی موسا، پی ده چی له زهمه نیکی دیدا،
 هه مووان بیته وه به ر رووناکي و سه مای ئیواره کان روشتنتر بکه ن.

ژێربوونەوهی شەویکا!

یەك

وهختیکی پر جووله بوو بۆ من، شهوانه به داڵغهی سوپه‌ییاوه
 ده‌خه‌وتم و جه‌سته‌م گه‌رم گه‌رم ده‌بوو، بۆسۆ له هه‌ناوم هه‌لده‌ستا.
 ده‌بوو پێش ئه‌وه‌ی بخه‌وم ددانه‌کانم بشۆم و به‌ده‌م گوتنی
 گۆرانییه‌کی هه‌یمن و به‌ ریتمیکی وروژینه‌ر، له‌به‌رخۆمه‌وه ده‌نگم
 به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه، ئاوه‌لی ئه‌و ساتانه‌م ده‌هه‌ینایه‌وه لای خۆم، بۆ ئه‌و
 ساتانه ده‌گه‌رام تا هه‌ست به‌ غه‌ریبی نه‌که‌م و دوور و ته‌لایه‌ک له
 بیره‌وه‌رییه‌کانم داده‌گیرسینم، کۆلکه‌زێرینه دینمه‌ ناو گه‌یڕانه‌وه‌کان، له
 که‌لینی یاده‌وه‌رییه‌کانیشمدا، ده‌ست بۆ خه‌م و غه‌وشه‌کانی خۆم
 ده‌بهم و ده‌په‌ژیمه‌ سه‌ر ئازاره‌کانی بابم و سه‌لاوه‌تی، کۆیان
 ده‌که‌مه‌وه، پیلووی چاوه‌کانم لیک نانیم و ده‌گه‌پیمه‌وه بۆ نامه‌یه‌کی
 سوپه‌ییا، که له ده‌ریچه‌ی رۆحیکی سووتاودا بۆی نووسیبووم،

ۋەلامى خەۋنىكى بۇ ناردبووم ۋ دەملاۋاندهۋە. بەدزىي ئەۋانى دى
 دەمخوئىندەۋە، لىيى بىتاقەت نەدەبووم، ۋەك ۋىردىك دەمخوئىند ۋ
 پەرچوئاسا دەبىردمەۋە ئاسمان، خولقى خۆخزاندىم زىاتر بوو بۇ
 شەۋىكى دىكەى بەيەكەۋەبوون، دەمخواست شىعر بۇ تارىكى
 بنووسم ۋ لە نىۋەشەۋدا بەدەست لىدانىكى ھەرزەيى مەست مەست
 بم، دەمويست ختۆكەى ئوخزنى ژوان بەكەمە مۆمىكى ھەمىشەيى.
 ئاخىر، بەۋ سانايەش نىيە سرووتىكى خالق فەرامۇش بەكى. رەنگە
 بەۋىداهاتنەۋەى من برىك لە سەماكانى ئاسمان نىكىم بخاتەۋە،
 تۆزىك لە ترساندىنى شكان دوورم بخاتەۋە، لە ژىر لىفەكەمەۋە،
 رىتمى نامە ۋ پەيفەكانى سورەيىا دابەزى ۋ گوتى: "بەلى ئەۋ رۆژە
 پىم گوتى؛ لەگەل بىرەۋەرىيەكانمدا، لەگەل ئارەزۋى فرىندا، لەگەل
 دەنگى ھاتنى تەنىيايىيەكان ۋ شۆرپوونەۋەى ئەۋ سروودانە بووم بۇ
 مانەۋە. پىم گوتى؛ بىمىلكردنەۋەى بەردەكان، ھەستى شاخ ۋىران
 دەكات. چاۋى كانىيەكان تۆرە دەكات ۋ ھىچكات لەگەل
 برووسكەكانى ماچ ئاشت نايىتەۋە. دەى ھەر كە خەۋتم، لە تارىكىدا،
 دەستم بەر دەستت دەكەۋىت ۋ بەيەكەۋە ساباتىكى چكۆلە، لە عىشق
 دروست دەكەين. بەيەكەۋە لەتەنىشت پووبارىك شەپاب ۋ بەدىار
 گەۋرەبوونى چنارىكەۋە دانىشتووين. ۋا راھاتووم، لەۋديو
 تارىكىيەۋە ئەۋ شتانەم خوئىندۆتەۋە، كە چرىكەى عىشقىيان تىدا بلند
 بوۋە، ھەر ئەۋەش بوو، لە تارىكىدا رووناكايى شىعرەكان دەبىنم ۋ
 مەشخەلى رامووسىنەكان شايى دەكات. پىم گوتى؛ بەۋ بارانە ۋىنەى
 سەر بەردەكان رەنگ دەكرىن. دەزانى شىرىنىيى تۆيە دەمباتەۋە بۇ

مالیبوونی دڵ و کەوتنم لە بەرقاپی تودا! بۆیە دەمەوێت پڕزانی چیژ و رامووسینەکان کۆ بکەمەوه و سبەیی لەسەر بەردیکی شین بیان نووسمەوه.

دوو

مووسا بۆ دڵخوازەکی خۆی، لەپەنا هەموو کەوتنەکانیدا بەشینی بۆ هەستانەوه هیشنتبۆوه.

ئەو لەگەڵ گوناھادا دەستی تیکەڵ کردبوو، نەدەپرینگایەوه، فیزی ژوانگەکانی ببوو، دەستی لە سەر پشتینە مەخمەلییەکی سورەبیا بوو، خۆی لە دەنگی سورەبیا دا دەدیت، هەستی دەکرد شوو لە مەمکدانەکیدادا دەخەوێت و دەمی ناوەتە نیوان هەردووک مەمکی. مووسا سەلی نەدەکردەوه حەییای لێ هەلگیرابوو، دایکی بە حەسەن سوورمەیی دەگوت: "لیم پوونە مووسا خۆی بەسەر پەلێکییدا دەدا و بە هیچ وەک خۆمان لێ نایەتەوه! ئەو کورە جحیلەییەکی جوانە، بەخوای دەیان گەرەکچ ملی خۆیانی بۆ لە چەقووی دەسوون!"

سوورمە زۆر بیریی لە قسەکانی دایکی مووسا دەکردەوه، دلی نەدەهات دلی مووسا بشکینیت!

دەگوت: "پۆلەگیان ئاگات لە کەسایەتیی خۆت بیت، ئەوهی بە گەنجی زۆر خۆتی بۆ ماندوو دەکەیی بە پیری دەبیتە ئاستەنگیی گەرە، هەر بابەتیک بۆی دەچیت ژیرانە هەلسوکەوتی لەگەڵ بکە."

مامۆستای شۆرش

یهک

ئەو لە رۆژھەلاتی کوردستان، لەبەر رژیمی ئێران ئاوارەیی باشووری کوردستان ببوو، دەیانگوت: "لەگەڵ ھێزە کوردییەکان بوو و مامۆستای شۆرش بوو، پیاویکی دالەگۆشت و شیرین بوو، زۆرجار لەسەر دوکانەکەی کتییکی دەگرتە دەست و دەخویندەو، سەرەرای ئەوەی مەشروبخۆر بوو، بەلام دەوروبەری ریزیان دەگرت و خۆشیان دەویست. گویم لە بابم بوو دەیگوت: "جا کاکە خۆ کەس ناچیتە قەبری کەس، چ کاریکتان بەو پیاوەی ھەیە، زیانی تەنیا بۆ قالبی خۆی ھەیە، تا ئیستا بیئەدەبییەکتان لێ بینیوە؟"

تەمەنیشی ھیندە زۆر نەبوو، لێ خۆی لەگەڵ خویندەو و نووسینی شیعەر سەرقال کردبوو. منیش، سوپەیا ھینابوومیە ناو خەیاڵات و قسەپڕاندن، زۆرجار لەبەر خۆمەو دەستەکانم رادەوھشاندن و دەچومە ناو دونیای خۆمەو. مامۆستای شۆرش

و دوکانداری، لام بیوو به مه ته لۆکه، ده بی هه رچۆنیک بیته خۆمی پی بناسینم، رۆژیک یان چه ند جاری دیکه ش بو دوکانه که م ده هات سه رم بو ی چاک ده کرد، گفتولفتی میهره بانانه بو، به لام زۆر که مدو ی بو، قسه کردنی نه بو، پی و بوو زۆرگوتن کاریکی باش نییه، ئه و له حالی خۆیدا بو، وه ک ده رویشه کانی خودا ده چوو ه خه لوه ته وه، بو من ببوو ه جی سه رنج و روانیم، گوتم چ ده بی با بی ده چم هه ندیک لی نزی که ده بمه وه، ئیدی بریارم دا سبه نی پیش ئه وه ی دوکانه که م بکه مه وه ده چم سه ریک له مامۆستا ده دم.

ئه و له بهر ته نیایی خوی ون کردبو! نه یده ویست تیکه لی که س بیته و که س بیناسی. گویم به هیچ قسه یه ک نه ددا که له باره ی ئه وه وه بۆم ده کرا، بو من گرنگ نه بوو چۆن ده ژییته و چۆن ده یگوزه رینیته.

چووم بو دوکانه که ی و لیم پرسی: "زه حمه ت نه بی ده توانم دوو خوله ک لات دابنیشم؟"

گوتی: "به لی ده توانی دابنیشی."

ساردوسر بوو، زۆر بیخولق بوو، نه یده ویست خۆی وا ده ربخات که خۆشحاله. بانگی چایچی گوزه ره که ی کرد و چایی بانگ کرد.

- له و رۆژه وه تۆم بینیه وه ده مه ویته پرسیاریکت لی بکه م.

- فه رموو، چیت هه یه بیلی.

- چی وای کردوه هینده ساردوسر بی و هیچ خۆت به

ده وروروبه ر خه ریک ناکه ی؟

كەمىك رامما، سەرى دەقالان ناو هەلتروشكا، بەحوزنەوہ گوتى: "سارد نىم، لى رەنگە كۆمەلىك گىرقت و ئاستەنگ هەبن نەتوانم بەيانىان بكەم. ئاخىر بۆچى دەبى بىم بە ئەرک بۆ دۆست و خزم و ئەقرەبا؟ بۆچى لەو بىرکردنەوہدا بىم، كە دەبى ئەوان بەخۆمەوہ مژوول بكەم؟ من رەنگە بەوہ ئاسوودە بىم تەنيا بىم و گوى لە ناخى خۆم بگرم، دەزانم ئەو دەوروبەرە هەمووى جىم دەهیلن و تەنيا دەبىم، لەبەر دەروازەكانى بىدەنگىدا دەكەوم و گويم لە دەنگى پىنى هەلاتنى هەمووان دەبى، گويم لە پارانەوہى ئەو هەستانەم دەبىت، كە لە هەلسوكەوتى ئەوانەوہ هاتۆتە ناو بىرکردنەوہم، نامەوئەت جەنگى دەروونى خۆم لە مالى كەس جى بەهيلم، نامەوئەت، بىدەنگىيەكانى خۆم لەسەر سفىرەى ئەواندا دابنىم و بەدىار گىرمانى مەنەوہ دابنىشن و لەمەنەوہ بىئومئىدى بىرئەتت."

دەيگوت: "ئەو ساتانەى تەنيام، دەمەوئەت بەگژ شىعر و چىرۆكى شىتەكاندا بچم و دىر بە دىر تەنيايىم دەبىنم و هىچ نامەوئەت لە سۆراخى خۆمدا قەسەيەكم هەبى، نامەوئەت خۆم و ئەو شتانەش سەرزەنشت بكەم كە دەمكوژن، نامەوئەت هىچ گوى بە ژاوەژاوى ئەو شتە پوچانە بەم، كە ناھىلن گىمانى تەنيايىيەكان بىنم و بەدىار هەلوەرىنى خۆمەوہ پىنەكەنم."

چايەكەم خواردەوہ، رۆيشتم و پىم گوت: "رېگەم دەدەى رۆژىكى دى بىمەوہ، تا ئەوئىنم بۆ فەنابوون بنووسمەوہ؟" لەو رۆژەوہ رۆيشتم و دەگەرېم، دەگەرېم و نايدۆزمەوہ.

دوو

یه کیکم ده بیینی جار جاره سه ری له مامۆستا ددها، سه ری ماشو برینجی بوو، تو زیک ده لهنگی، سیگار یکی به ده میه وه ده گرت و سبه یینان له به رده می دوکانه که ی پروه و خوره لات سه ری بلند ده کرد و مژی قوولی له سیگار که ی ددها، هزاران وشه و تابلو و وینای غه ربییت له نیگا کانیدا ده خوینده وه!

هه میشه کتیب یان پوژنامه یه کی له بن هه نگلیدا بوو، لی جوان بوو، نیوان قامکه کانی به دوو که لی جگه ره زهرد ببوون، سمیله کانی خه نه بی بوون، به لام سهیره که ی له وهیدا بوو، که به ته نیشتیدا ده پویشتی، بونی عه تر و بونی گولاوی لی ده هات له جیاتی بو نخلته و بونی ناخوش! به ریکه وت بو دوکانه که م هات، سلاوی کرد و گوتی: "ده مه ویت سه رم چاک بکه م."

گوتم: "فه رموو دانیشه، ئیستا که میکی دی به چاوان."
هینده م پی خوش بوو، ده مگوت کاتی سه رچاککردن لی ده پرسم، بزانه هیچ هه والیکی مامۆستای نییه!
خولقم کرد، هه ستم کرد ده یویست لیم نزیک بییت و به یه که وه ئاشنا بین، وا پیده چوو بیهه ویت له ریگه ی سه رتاشینه وه خوی بناسینی و ببین به هاوری.

نۆبەى هات، لەسەر کورسییەكە دانیشت و خۆى ناساند: "من شاکرم، خەلكى پۆژەهلەتەى كوردستانم، لێره خەرىكى ددانسازیم و لەو كۆلانه خانوویەكم گرتووه."

منیش خۆم ناساند و گۆتم: "موسا، كۆرى حەسەن سوورمە، لەو ئاریشگایە لەخزمەتدام، خۆشحال بووم بە ناسینتان."
زۆر خۆم هیناوبرد، هەندىك گفگوگۆ و پرسىارم لێى كرد، گۆتم: "مامۆستایەك لەو سەرەوه دوكانىكى یارىی مندانانى دانابوو، ئیستا نایبینم خۆ تووشى هیچ شتىك نەبووه؟"

گۆتى: "دەى ئەوه زۆر رەفیعم بوو، بەیەكەوه پێشمەرگەى پۆژەهلەتەى كوردستان بووین، ئەو مامۆستای شۆرش بوو، منیش كاری پزیشكیم دەكرد، ئەو شیعەرى دەنووسى و ئەهلى كتیب بوو، زۆر خۆلقى لەگەل نووسین و كتیب و خویندەوهدا بوو، بە كاریكى تاییهتیی خۆى رۆیشتوو، شەمەكەكانى بە خاوهنى دوكانەكە فرۆشتۆتهوه، بە منیشى نەگۆت بۆ كۆى دەچیت، وهلى سەلامەته و ماوهیهك خۆى بزر دەكات."

گۆتم: "دەى هیوادارم سەرکەوتوو و سەلامەت بیت."

ئیدی ئەو نەپیرسى بۆچى پرسىارى ئەو دەكەیت.

وهختىك ناوى پێشمەرگەى هینا، واقم وړما و سەپرىكى دەورویشتى خۆم كرد، ئاسووده بووم، رۆحم لە تەبەقەكانى ئاسماندا شەقەى بالى بوو، خەنىبون و ئوخزنى بە هەناسەكانمەوه نووسا، بۆ ئیمە زۆر بوو ناوى پێشمەرگە بیستین و گویمان لەو ناوه بیت!

بۆنى قەندیل و چیا و دۆل و بەرامەى كوێستانەكانى لى دەهات!
تاقى سەرم بە بۆنى پێشمەرگە رۆنىشت و چى خەرەند و هەلدێر

هەبوو دەھاتە بەرچاوم، چى وىنە و سروودى شوۋرش ھەبوو ھەست و پرواننىمى داگىر كردبوو. ئاخىر دلمان زۆر بە پېشمەرگە خوش بوو، ئۇخەيمان بە پېشمەرگەكانى پارچەكانى دىكەى كوردستان دەھات، چاوم تىر نەدەبوو بۇ بىننى شاكىر و دلىشم بۇ مامۇستا لىي دەدا، ئەوان جلكەكانىان جياوازتر بوون لە ھى دانىشتوانى كۆمەلگەكە، سەرشانىان كەتاف و سەرباسكىان جىگەى دوو قەلەم و رەنگى جلكەكانىان خاكى بوون. بۇ من زۆر بوو وەك گەنجىك كە بە ناسىنى شاكىر ئاشنا بووم.

شاكىر گوتى: "دەزانى ئىمە، واتا خەلكى ھەر چوار پارچەى كوردستان لەدەست دەرهبەگ و ئاغاو كەسانى بۆرژوا مالۆيران بووين!"
گويم لە دەرهبەگ و بۆرژوا بوو، ھەلوئىستەم كرد، ئەو وشانە چەند جارى دى بەرگويم كەوتبوون، زۆر جار رادىوى حىزبى كۆمۇنىستى ئىران و كۆمەلەم دەكردەو، چىژم لىي دەبىنى و ئەو وشانەم لەو ئىزگەيە گوى لى ببوون و چەند جارىكىش ھاورپىيەكم رۆژنامەى قاچاغى بۇ ھىنابووم و ئەو وشانەم بەرچاوم كەوتبوون، بۇيە دونىايەك دلخۇش بووم.

تەنيا خۆم و شاكىر بووين، شاگردەكەم لە دوكانەكە خەوى لى كەوتبوو، شاكىر گوتى: "ئىمە مناسەبەى يەكى ئايارمان دەبىت لەو گوندەى ئەولاي يالەكە، گەر بانگھىشتت بكەم دىي؟ رەنگە ھىچ موشكىلە نەبىت بۇ تو، ئىمە بە ئازادى ئەو يادە دەكەينەوہ."
ئىدى ئەوہ بۇ من بوو بە بابەت.

سێ

شاكر له سه‌ر كورسییه‌كه هه‌ستا، شانیه‌كه‌ی له پرچی دا و گوتی: "مامۆستا عیشق له سه‌ری داوه، پێ ده‌چیت له ئەشكه‌وتیك، له كیویك خه‌ریكی فوغان و نالین بیت. ئەو له سه‌ر كارێك موسه‌لله‌ت نییه، ناتوانیت به‌رده‌وام كارێك بكات. پاییزی پار ئارایشگای هه‌بوو، نه‌یتوانی سالیك به‌رده‌وام بیت، وه‌سایه‌كانی هه‌للاقی هه‌زانفرووش كرد و وازی لێ هینا، هاكا له شوینیک سه‌ری وه‌ده‌رنایه‌وه. رۆژیک به‌یه‌كه‌وه دانیشتین قسه‌وباسمان بوو، ئەو عه‌جیب شه‌یدای كه‌سیك بوو، كه‌سه‌كه‌ش بی ئاگا له‌وه‌ی مامۆستا بۆی سووتاوه.

به‌ منی گوت: "سووتان و ئازاره‌كانم وه‌ك بانگی موحه‌مه‌دی به‌ ئاشكرا باس بکه."

كه‌ مه‌ست ده‌بوو لاقی له‌ عه‌رزى وه‌ده‌ژهنین و یه‌ك به‌و ژووره‌ هاواری ده‌كرد و بانگی ده‌كرد! كه‌ مه‌ست ده‌بوو هه‌موو گیانی ده‌بوو به‌ شیعەر، ده‌بوو به‌ مۆسیقا، ده‌بوو به‌ نه‌غمه‌یه‌كه‌ی سپی سپی. كه‌سایه‌تییه‌كه‌ی شیرین و له‌به‌ردلان بوو، خاوه‌نی نه‌ریتیکی سه‌نگین بوو، هه‌میشه‌ ئەو ده‌ستپێشخه‌ری ده‌كرد له‌ دۆستایه‌تی، وه‌لێ ئەو ماوه‌یه‌ی كه‌ ئیشق له‌ كه‌له‌ی داوه، خۆی دا‌برپوه و خوی داوه‌ته‌ خوینده‌وه و نووسین و هه‌ز به‌ ته‌نیا‌یی ده‌كات. ده‌مگوت: "مامۆستا تۆ گه‌ر ئەوه‌نده به‌ پیر رۆمانسییه‌ته‌وه‌ بچیت، خۆت ده‌كوژی."

دەيگوت: "دكتور گيان دروستە، بەلام ھۆكارەكەى ئەو دەيە، يەك تەرەفەيە عىشقى من، خۇ نازدارحەيران مېشيشى ميوان نيبە، تەنيا ئەو ھەستى پيكر دبا چەندە خۆشم دەوئ، ئەوجار بشمرم كيشەيە كم نيبە."

پيگەنيم و گوتم: "دەى مەردى حيسابى، بۇ مەگەر مروّف بۇ خۆشگوزەرانى عاشق دەبىت يان بۇ خۆكوشتن؟"

گوتى: "ئاخر گەر عىشق مردنى تيدا نەبىت پىي ناگوتريت عىشق، بەلكو تەنھا خۇخالىکردنەو دەيە و ھىچى دى."

پيگوت: "زىندەگىي مروّف راستە گەر عىشقى تيدا نەبىت و دەردەكانى عىشق تيدا ئاويتە نەبىت، كامل نابىت، بۇيە مروّف بى عىشق سەر كەوتوو نابىت."

رېكەوتىكى باش بوو، دوكان چۆل و كەس بەژوور نەكەوت، دەمىكى باش لەگەل دكتور گفوتوگومان كرد، تيگەيشتم ماموستا بە دەردى عىشقەوہ گرفتار بووہ.

چوار

بەو نيوەرپۇيە، شاکر وەك پەيامبەرىكى عىشق ھەندىك ئايەتى ژيانەوہى رژاند. بەشىكى لەو پانتاييىبە ئاماژە بىي كرد كە سروشى سورپهيا دەيخستەوہ سەر جيگەكەى و تەختى نوستنى و ئاويزانبونى.

وہختىك تەنيا يەك نيگای لا دابوو، يەك نسيى ليم دابرى، دلى سورپهيام لە شيوہى بەرد ھاتە بەرچاوا!

گوتی: "تۆزیک خۆت دوور بگره، ره‌نگه ئه‌و سووتانه بی ئامانج بیت! له‌وه‌یه ماته‌لبوونی ژیان بی و هیچی دی، پیده‌چیت جگه له کوشتنی ره‌گی عیشق شتیکی دی نه‌بیت، خۆت په‌نایه‌کی دی بگره، با دواچار مایه‌پووج نه‌بین و جه‌رگی دایکت به کووچکی دانه‌دهم!"

خۆم وه‌ک سه‌مایه‌کی شی‌ت و خه‌راباتیکی په‌ژموورده ده‌بینی، خۆم له سووتانی مامۆستادا ده‌بینی، جیاوازییه‌ک هه‌بوو، من و سوپه‌یا له‌وه گه‌یشتبووین که چه‌ند له عیشقی یه‌کتیدا ئاویته بووین، لی ئه‌وه‌ی مامۆستا و مه‌عشووقه‌که‌ی یه‌کلایه‌نه بوو، مامۆستا به‌وه رازی بوو بمریت ته‌نیا مه‌عشووقه‌که‌ی بزانی‌ت، که‌سیک هه‌یه بۆی سووتاه.

سوپه‌یا خه‌می له‌ده‌ستدانی منی بوو که سووتانی خۆی به‌بیده‌نگی نمایش ده‌کرد و وه‌ک دۆرانی‌ک خۆی ده‌خزانده په‌سیویک که خودایه‌ک کۆی بکاته‌وه، ده‌یویست نه‌بمه نیچیری جه‌رجیس، ده‌یویست وه‌ک تابلۆیه‌کی ره‌نگاو‌ره‌نگ هه‌میشه له دیوی هه‌سته‌کانی ئه‌ودا بدره‌وشیمه‌وه، ئه‌و به‌ بزما‌ری رۆح عیشقی خۆی نه‌خشاندبوو، ددانی به‌ جه‌رگی خۆیدا هینابوو، به‌سه‌ر مه‌حاله‌دا گۆرانییه‌کانی ده‌گوت.

گوتی: "پیده‌چیت مالمان بروات و چی دی یه‌کتی نه‌بینینه‌وه!"

سه‌رنجی ئه‌و قسه‌یه‌م وه‌ک دل‌په‌قییه‌ک لیکدایه‌وه، وه‌ک په‌ژوانبوونه‌وه‌یه‌ک ته‌ماشام کرد، وه‌ک فری‌دانی من له‌به‌رده‌م شه‌رپکی خویناویدا، وه‌ک کابووسیک و ترسانیکی به‌رده‌م عه‌رشی خودا خۆم بینیه‌وه.

گوتی: "ئیدی نایەمە دەرەوہ با شووشەیی حەزینم نەکەوئیتە ژێر دەستە زبەرەکانی بیئورادی!" گوتی: "نایەمە دەر، شەوئیکی تاریکە، دوئینی شەو ھەلەنگۆتم، پەنجەم بەر بەردئیکی شین کەوت و سبەینێ زوو کە خەبەرم بۆوہ چووم سەیری بەردەکەم کرد، دەتگوت لەشەرمان خەوتووہ، یان خەوی لەخۆی خستووہ، ھیچ خۆلق و سەلیقەیی ماچی پێوہ دیار نەبوو."

بە ئەسپایی لێی چوومە پیش و پیم گوت: "تینوئیتی شەوت بە من ڕشت و ئیستاش ناتەوئیت بمدوئینی؟" پیم گوت: "ئەو دلەیی تۆ بۆ لە بەرد؟"

شەو بازم دا و لە چرپەیی دوو ئەستێرەدا خۆم ناسیبیوہ، لە سیبەری دوو شەنەدا دەرۆی چیژم بۆ ئاوالە بوو.

ئەمشەو نایەم، تا ئەو بەردەیی ناو سینەت بە پەنجەکانم نەلێ، ئەو بارانە ببارینە و با ھیچ نەبیت جۆگەکان ئاشت بکەینەوہ، تا بە گریانەکانم نەلێ؛ دەی چیژی ئەو ئەنگۆستەچاوہ بنووسەوہ. خۆ پیت گۆتم، ئەمشەو خۆم لە خوا دەکەم و لە ژێر فەرمانەکانی دەرەچم.

گوتت: "تۆم دەوئیت و پەرۆردگار لە خۆم توورە دەکەم."

چ لافاوئیکی نەفرەت و توورەیی ئاسمان بوو! چ دەستشکانەوہیەکی بیھەست بوو! چ دوورکەوتنەوہیەکی سەیر بوو لە عەقل!

پینچ

موسا، لەو رۆژەوێوە کە شاکر لەبارەیی ئاھەنگی یەکی ئایار قسەیی بۆ کردبوو، ئەو وشانەیی دەھیتان و دەبردن؛ بۆرژوا، عەشیرەتگەری، دەستەلات، کۆنەپەرستی!

ئیدی بێدەنگ و ھیواش چووێ پینش باوکی، لینی نزیک بۆوێ و پینی گوت: "دەتوانم پرسیاریکت لێ بکەم؟"

حەسەن سوورمە، ھیندەیی پینی خۆش بوو، سوور ھەلگەرا، نەغمەییەک لە دەنگیدا دروست بوو، ئاسۆییەکی لە بێرکردنەوێ موسا بەدی کرد.

گوتی: "دەیی کورم قسە بکە."

موسا گوتی: "تۆ ھیچ لە ئاھەنگی یەکی ئایار دەزانی، ئایا گەر بچم بۆ ئەو ئاھەنگە ھیچ مەترسییەکی بۆ ئیمە دەبیت؟"

حەسەن سوورمە گوتی: "زەمانیک لە عێراقیش ئەو رۆژە ئاھەنگیان ساز دەکرد و خەلکیکی زۆر کۆ دەبوونەوێ، شیرینیان بەسەر کریکاراندا دا بەش دەکرد، شایی و ھەلپەرکییان دروست دەکرد، منیش بۆ ماوێیەکی زۆر، پیتاکم دەدا و لەگەلیان بووم، راستیت دەوی ئیستاش دلم بۆیان لێ دەدا، ئەوان کۆمەلێک خەلکی باش بوون، دۆستی جوتیار و خەلکی رەشوروت بوون. یادیی بەخیر! بەلێ، ئەو رۆژە رۆژیکی پیرۆزە."

حەسەن سوورمە بەردەوام بوو و گوتى: "بەلام ئىستا ناوھىنانىشى مەترسىدارە، ئەو دوژمنە نەگرىسە دەست لە ھىچ ناپاريزىت، لەو چەند سالەى پيشوو كۆپتەرەكانى دووژمن دوازده كەسى لە گونەكەى سەرەوھە كوشت، ئەو رۆژەم لەياد ناچىت، گەنجىك من شووشتەم، كفن و دفنم كرد، خوينى وشك نەدەبوو، چاوەكانى شىن، سووروسپى، تاقى كەلەگەت، تولىنەمام، پرچىكى دريژ و كاكۆلزەرد وەك ئالتوون دەدرەوشايەو! چەند ئاوم بە سەريدا دەكرد خوينى لەبەر دەرۆبى، پرچەكانىم بۆ كرد بە سەرين و دەستم بەچاوەكانىدا ھىنا و خستمانە ناو گۆرەوھ."

گوتى: "نكا دەكەم كورپى خۆم، خۆت بپاريزە، گەر حەزىشت لىيە بچىت بە حەزى خۆت بكە."

موسا وىنەى ئەو كورپە كاكۆلزىرپىنەى لە يادداشتەكانىدا خەزن كردبوو:

"پرچەكانىم كرد بە سەرين!

خوينى نەدەوھست!

تاقى كەلەگەت!

چاوەكانى شىن!"

ئەو بەلەنگاز و ماندوو، پۆچوون بۆ ناو جەنگ و خوين و شكانى شكۆى نەتەوھە و گەلىكى مەزلووم، دەستەوستان و كەوتنى تاكى كۆمەلگە، لە ئاوزنگ و ئاويلەكەدا بوون، ئەو خەيال و تابلۆ و مېژووانە بوونە جىگەى رامان و كارکردنى موسا!

گوتی: "گەر بئشمرم و تیشدا بچم، دەستی شاکر بەر نادەم، ئەوەتا هیز و جوولە یەکم هەیه، دەتوانم لەو حالەدا بیر لەو شتانە بکەمەوه کە دەمخەنەوه سەر هیللی ڕووبەر و ڕووبونەوه، دەچم و گۆی لە کەرەنەفالی سرووتەکان دەگرم و تیکەلی ئازارەکانی شۆرش دەبم."

ڕیکەوتی ئاھەنگە کە ڕۆژی هەینی بوو، ئەو ڕۆژە دوکانم نەبوو، خۆم گەیاندا شاکر و چووم. گوندیک سوور سوور دەچوو، سەر گردیکی بلند لە قەراغ گوندەکە، سەکۆیە ک و کۆمەلیک لافیتە و دروشمی ڕەنگاوپرەنگ، ئالایەکی سووری بەرز، لەسەر سەری ئەو ئاپۆرەییە دەشەکایەوه، دەنگی موکەبەرەکان ئەو دۆلوشیوەی وەسەما هینابوو، لیک لیک، پۆلیک چۆلەکە و بالندەیی دیکە بالیان دەدا بە دروشمەکان و وینەیی سەکۆی ئاھەنگە کەیان بۆ ئاسمان دەبردەوه.

دەقی دەستپیکردنی ئاھەنگ بەو شیوەییە بوو، کچیک بە جلی پیشمەرگانەوه، پرچیکی درێژ، دوو مەمکی خر، دەمانچەییەکی تۆپلی و چاویکەییە کەوه لەسەر سەکۆکە دەرکەوت و گوتی: "خۆش هاتن سەر دیدەمان، ئەمڕۆ ڕۆژی یەکی ئایار، جەژنی ئیوہییە، جەژنی زەحمەتکیشان و تیکۆشەرائی ڕیگەیی دادپەرەرییە!"

بە تۆنیککی شاعیرانە و حەماسەتیککی بەرز گوتی: "بۆ ئیحتیرامی ئەو سروودە دەستی چەپتان هەلینن!"

بە سرووتیککی نەرم و دوور لە ژاوەژاوە سروودی ئینتەرناسیونال سەمای خستبوو ناو ژینگە و کانی و درەخت و ڕەگناژۆ ببوو بە ڕۆحم و کەوتە ناو سەمایەکی جاویدی.

شەش

نەسیمیك، وەك نسیی سپیڤهیهکی پاییزی، پر له كه نووی شیرین، له بهر په نجه ره كه وه سه ری نهوی كردبوو و دیروانییه سه مای ئه و وشانه ی كه ژوانی دوینی مائی كردبووم.

كه سهرووده كانم گوی لئ بوو، وهختی دهستی چه پی هه مووانم بینی بئند، كاتیک دوو مه مکی خر و ده مانچه یه کی تۆپلی و گویم له هه ستانه وه ی شوړش بوو، وهختیک پیاویکی به ته مه ن به رهختیکی سووركال و تفهنگیکی موزهللی، شیعی بو چینی کریكار دهگوت، تۆم له نیوان په یف و ریتم و موژده كانی شوړشدا ده دیت!

گویم له چه پله كان بوو وەك هه ری تۆم له دلدا وینا ده كردن، وهختیک دهنگی گۆرانییه كان و كۆرسی كچه كۆمونیسته كانم گوی لئ ده بوو، دهه ری ده بووم و ده رژامه ناو سهروشتی خه ونه كانمه وه! ئه و رۆژه، هه ریم به بهیداخه سووره كه دا، به دهنگی بئند دروشمه كانم دهگوته وه، تیر نه ده بووم له گۆرانی، له ماچی ئاوه دانی، له خه نیبوونی دل به چوكه كه م، له پیکه نینی سهروشتی دهو روبه ری گوند، له كۆژانی له دایكبوونی سۆزیکي نو!

رهنگه ئه مشه و له نسیی ئه و ریتم و سمبووله سوورانه دا بيم به شاعیر، بيم به میراتگری شنه ی شه مال و روم ته كانت ته ر ته ر بکه م و نامه یه کی بلیسه سه ندوو بو ئاسمان بنوسم، به یانی بکه م و بلیم ده مه ویت به (سوره ییا) بگه م، بلیم له ئایه تیکدا دلشکانی ئه وینداره كان بنووسه وه و بینیره وه بو زه وی.

مووسا، لە دوورپانیکیدا وای و پرمابوو! بڕەک کاریگەری نەریت و دین و کولتووری کۆمەلگەی لەسەر بوو، دەیویست بە عیشقەوێ کار و ئەرکەکانی سەرشانی راپەرینی، بیستبووی پشتیوانیکردنی ئەو هیز و گروپانەی بە ناوی یەكسانی و دادپەرورەییەوێ قسە و هیزیان هەیه، لە دین وەرەگەرینی و کۆمەلگە وەك کافر و لەنەریتدەرچوو ئاماژەت پێ دەکات، لێ عیشقی سوورەیا و عیشقی شوورش، وەك دوانەیهك چەكەرە ی کردبوو، دەخزایە ناو دونیای پۆمانسی و وروژمی حەزەکانی چنگی پێی لە ئەستێران دەدا!

شەو مووسا نامەیهکی بۆ سوورەیا نووسی، ئاخر ئەو پۆژە بۆ لە دەستچوونیکێ سەیر کەوتوو بووم، بیرم لای تو بوو، نەمدەزانی چۆن ئەو هاوئاھەنگییە دروست بکەم، نەمدەزانی کام رینگەیه هەلبژیرم، دوورپانیکی ئەستەم بوو، نەمدەویست هێچتانم لە دەست بچیت، ئاخر بە سروشی خودا چەشەیهکی زەریف خولقا و گیانی ئاوێزەیهك چەكەرە ی کردبوو، تەبیاتم چووبوو مندالی و لە گەرانهوی ئاوازیکیدا خودام لە دلمدا شارەدبوو، خودام نەدایەو، کەسێک لە تاریکیدا. لەژێر ریتمی گۆرانییهکی هێمندا، لە ئەندێشەیهکی شەبەنگدا، لە یادیکی شیندا دانیشتبووین، دەمی کاننیهکم پڕ کردبوو لە ماچ، رینگە ی پاییزیکم رەنگ کردبوو، بە دامینی شیعریکی تەردا حزوورت کەوتە سەما، لە حەزیکدا ئیرەیی گرتمی و سروودیکێ تۆم خستە ئامیز، نەمزانی وینە ی ئەو ماچانە تەری بوون و پەریوێ نزارەکانی مەملەکەت بوون، نەمتوانی سەرابی زامەکان بشکێنم و دلم لە سەر دەسماڵە گولگولییەکەت نیشتهو، خەتایەکی خوشم بە دەست هینا!

سپىدەيەكى رۇشن

يەك

حەسەن سوورمە، ورد دەپروانى و خەسلەتەكانى موساى دەخوئىندەو! سەرنجى لە ھەلسوكەوتى دەدا، خۇگۇرپىن و شىوھى جلكەكانى موسا جىگەى تىرامان بوون! ھاورپى تازەى پەيدا كرددو، زۇرجار شەوانە لەگەل ھاورپىكانى دەمايەو، دلى پىوھ بوو، بەلام دلششى نەدەھات لەرووى بدات. بەيانىيەك رووى لە بەس چۆلەكە كرد:

- ھەست دەكەم موسا سەير گۇرانى بەسەر داھاتوو!
- منىش ھەست دەكەم جۇرى قسەكردن و شىوازى خۇگۇرپىن و ھەتا كەمخواردنىشى ھەست پى دەكەم.
- ئىستا دونيا زۇر مەترسیدارە، ھەول بدە بیدوئىنە، كەمىك لەو چوونەدەرەوھ كەم بكاتەو، با تووشى بەلايەك نەبىت.
- دلم زۇر لایەتى، زۇر راستە، بەلام خەرىكە پىدەگات و گەنجە، با نەشكىتەو، لەگەل خواست و خەمەكانىدام، ئىستا توغیانى خۇدارشەننىيەتى، ئىستا لە ھەرەتى دروستكردنى ژيان و

بلاوبوونییەتی بۆ دڵخوازی خۆی، تۆ بیر لە گەنجییەتی خۆت بکەو،
 چ مەحشەرێکت لە پای دەستکەوتنی مندا بەرپا کرد! پینچ فەرزە
 لەسەر بەرمال دەپارێمەو، خوا ئاگای لی بییت.

- هەر وایە، دەبینم برادەرەکانی خراپ نین.

- هەول دەدەم، بێ ئەوەی دلی نیگەرەن بکەم، بیدوینم.

سوورمە هەمیشە کە گوئی لە بەس چۆلەکە دەگرت، هەموو
 گیانی دەبوو بە گۆی! ئەو هەموو سالە ژیانکردن لەگەڵ بەس
 چۆلەکە، رۆژێکی تیندا نەبوو نیگەرەن بییت، چونکە وا ریککەوتبوون،
 ئەو یاد و یادگارانی، ئەو دەرد و خەم و نارەحەتیانە ی که لە
 ژیانی خیزانیدا رۆبەرپوویان بۆتەو، بەخاوینی بمینیت و وەک
 وانەیکە لە ژیانی رۆژانەیاندا پەندی لی وەر بگرن، بۆیە بۆ هەموو
 قسەکانی بەس چۆلەکە سەری دەلەقاند و رەزامەندی دەردەبەری.

هیشتا حەسەن سوورمە، چایەکە ی تەواو نەکردبوو، لە خەیاالی
 قوولی خۆی رامابوو، چ جیی لە جییان نەبوو، عەجمینی نەبوو،
 نەیدەزانی دەبێ چ بکات، دلی زۆر لای مووسا بوو، بیری بۆ شتی
 خراپ دەچوو، بیری بۆ ئاریشە خراپەکان و کارەساتی نەخووزراو
 دەچوو، ئۆقرە ی نەبوو، گوتی: "دە ی بزانه هەلی ناستینی نان و چایی
 بخوات."

بەس چۆلەکە، هەستی کرد حەسەن سوورمە قنیاتی نییە و
 ماخۆلانییەتی. هەستا چوو مووسا لە خەو هەستینی، زۆر نەرم و
 لەسەر خۆ، بە سەلیقە یەکی جوان، رەوتی رۆیشتنی سوێسکە ئاسا،

وهک عاده تی هه میشهیی، گوتی: "رۆله گیان درهنگه، وهختی نان و چایی و دوکانه."

موسا چاوهکانی هه لگۆفی و خۆی لیک کیشایه وه، باویشکیکی دریژی هاتی، گوتی: "دایه گیان وا هاتم، وهک پیشهی هه میشهیی، زارای خوشکی رۆژانه کتریهک ئاوی گهرم دهکرد، بۆ ئه وهی موسا سهری بشوات و قیت و قنج بچپته دهر، چونکه شوینی کارهکهی موسا ئه و خۆرپیکهستنه ی دهخواست، سهری شوشت و وشکی کرده وه، سلایکی به یانیانه ی کرد و له ته نیشته دایکی دانیشته.

حه سه ن سوورمه رامه و تیر ته ماشای موسای کرد و به چپه گوتی: "دهرۆم کورم، ئاگات له خۆت بیت." موسا: "بابه گیان بیخه م به، کاریک ناکه م ئیوه نیگه ران بکه م، لیتان تیده گه م."

موسا گوپرایه ل و نه رمونیان بو، ئه و راپاییه خه ریک بو داغانی ده کرد، دلی هینده خیرا لیده دا دهنگی ترپه کانی ده بیسترا. دایکی باوه شی پیدا کرد و گوتی: "ئه وهی تو پیت خوش بیت وا بکه، به لام تکا ده که م، خۆت بپاریزه، دونیا تیکچوو، خه لک زۆر خراب بوون، کلی له چاوان ده دزن."

موسا ده یگوت: "به مندالیش به و باوه شان ه ئوخژنیم ده هات." هه موویان هه ستیان به و ترپانه ده کرد، هه موویان بۆ سه غله تبوونی زوورۆیشته نی کات نیگه ران بوون، بۆ ئه و ده ستگوشینانه ده یان شانامه و شیعر و گۆرانیم ریکده خست، له شه وچه ره ی رۆحه ماندوو هکاندا تابلویان ده نه خشانده.

مووسا دەیگوت: "ئەو شەوانەى كە ئەنگوستەچاۋ بوو، بىرم بۆ دزىنى ماچ دەچوو، بۆ ژوانىكى ترسناك و خۆھاوويشتنە باۋەشى سوپەييا."

ئەو ۋەختە من لەژىر لىفە و بەدەم خەياللىكى تەرەۋە دەمگوت: "ئاخر ئەو ھەموو تەپبوونە بى دەستلىدانى تارىكى دەبىت بە سەراب، ئەو ھەموو خۆخواردنەۋەيە بى دەستكەوتنى ماچ دەبىتە كابووس، ئەو ھەيەجانەى دل، دەبىتە پەرتبوونى پۆح و لە مەنزلى دىرپۇنگىدا دەخنىكم. ھەزم لى بوو بى چرا، بى بىنىنى ھىچ شتىك، پۆح لەژىر سوانەى ئەو تارىكىيەدا بۆ بەربوونەۋەى ماچەكانى سوپەييا لەۋى بىت."

دوو

نان و چايى سىپىدەى مالى ھەسەن سوورمە، پىر بەرەكەت بوو، ھىلكە و ماست و شىر و لۆركىش، لەسەر سەبەتەيەكى دار دانرابوون. تىشكى خۇر لەنيو گەلاى دارتوۋەكە لەسەر سەبەتەكە دەدرەوشايەۋە، جوولەى گەلاكان، ويئەيەكى جوانى لەسەر سەبەتەكە نەخشاندبوو، مووسا پۆژان تامى ھەموو خواردنەكانى دەكرد و بەدەستى دايكى دادەنووسا و ماچى دەكردن.

ئەو چەند پۆژەى كە مووسا لە ھالى خۇيدا بوو، دلى بۆ ھىچ نەدەچوو، سەبر و سىكەدانەى نەبوو، ھەمىشە مژوول و بەپەلەپەل كەمىكى كەم، نانى دەخوارد و تىيدەپەرانند و ئوغرى دەكرد. ۋەك

نەخۇش بىي حەواس و بىي كەيف بوو، ھەموو شتەكانى لى تىكەل ببون، عىشقى سۈرەبىيا، ھەلىوھەراندىبوو، ھەمىشە لەوھ دەترسا، رەنجى بەفەرۆ بچىت! ئەو رۆژانەى دەھاتنەوھ خەيال، دەمى لەدەمى سۈرەبىيادا دەبوو بە لوقمەيەكى شىرىن و دەرويشئاسا دەچوھە حالەوھ.

دەيگوت: "دایە با درەنگ نەبىت دەرۆم، دەستەكانى راموسىن و تىر ماچى كردن."

بەس چۆلەكە ھەستى بە گەرمى دەموچاوى موسا كرد، گوتى: "رۆلە زۆر گەرمى، دەلىي نۆبەتت لىئە، ئەوھتا ھىچ نانىشت نەخوارد، ھىچ ھەست ناكەم باش بىت!"

موسا: "دایە ھىچ نبىە، رەنگە ھۆكارەكەى سەرشوشتنەكەم بىت، ھەست ناكەم ھىچ شوينىكم بىشى، دلنيا بە ساغ و سەلامەتم و وھك گویزى ساغ وام."

بەس چۆلەكە كە گویى لەو قسەيە بوو؛ "وھك گویزى ساغ وام!، گەرايەوھ بۆ ئەو رۆژانە كە ھەسەن سوورمەى تىدا ناسیوھ، ئەو جۆرە ئاخاوتنە كتومت ھەسەن سوورمە؛ ئومىد و شەوق و زەوق لە ئاخاوتنەكانىدا بەدى دەكرا. دللى بە موسا زۆر خۇش بوو، جۆلە و ھەستان و دانىشتنى موسا، ھەر بابى بوو، بۆيە دەيگوت: "كەس ھىندەى سوورمەى من جوان و قشتىل و لەبەردلان نبىە! مەگەر موسا ھىندە بە بابى خۆى بچىتەوھ."

بە پىكەنبىنەوھ موسا ھەستا رۆبىشت و لە بىرکردنەوھى خەيالى ئاوتتەبوونى سۈرەبىيادا خرۇشا، بالى گرت و بەدوای ئەو ساتە

تاریکیاییانەدا دەگەرێ، کە سوپەییای تێدا گەوزاندوو، کە وەک
 ھەلالی خۆی سێبەری بۆ ھەزەکانی جووتبوونی دروستکردوو،
 خەنی لەخۆی چ قیامەتیکی ھینابوو ناو رۆحی. سوپەییای داواری و
 کەوتە سەر کۆش، ئەو کە کەوتە خوارەو، لەتەنیشت سرووتیک
 نەگەراییەو بۆ خۆرەتاو. بە نەسیم، دڵپەکانی خستە ناو رۆحمەو.
 تک تک کەوتە سەر وینەکان و بە دووندی دوو چلە چیژدا خزیم و
 لەسەر سینگت خەوتم!

پیت گوتم: "خەریکە عاقل دەبیی!"

- بەلێ لەو تاریکییدا خەریکە بال دەگرم و خۆم لە تریفە و
 پوناکی دەدزمەو.

- دوینی شەو بەقەستی، خۆم ماتەل کرد و گویم لە پیتمی
 ژوانەکان گرت، بۆ سووتانی چرایەک دەمخویندەو، بیرم لە
 رووتبوونەوێ سەفەر و جووتبوونی کانی دەکردەو، لێ نەگەرێ
 فریوی گوناھەکان بخۆم و لە رۆخی فێردەوسدا رووتبوونەوێ
 خۆم و شلبوونەوێ تۆ بنوسمەو!

پەرەردگار، لەوسەرەو ئایەتیکی تەپری نووسی، دەنگی
 شەپەکانی نزم کرد، خۆی وەرزیکی پەنا دا و چەشەییەکی شیرینی
 پێ نووشیم.

گوتم: "گەر بێ فەرمانی خودا، بێ پەزامەندی پوناکی، چۆن ئەو
 ھەموو خولقە لە تاریکیدا بنوسمەو."

پیت گوتم: "رۆحم بۆ بەربوونەوێ ماچ لەوێ دەبیت."

پیت گوتم: "له تاریکیدا رشتنی جهنگه کانی ماندووبوون
کۆده که مه وه."

سی

ئهو رۆژانهی سه لاوه تی و کچه کانی سه فه ریان ده کرد، سوورمه
ده خمی ئه وانیشدا بوو، ده تگوت مامه خه مه یه. ئهو بیرری له
هه مووان ده کرده وه، ئهو چهند رۆژه، سه لاوه تی له لایه ن خزمه کانی
بانگه یشت کرابوو.

مووسا زۆر به خه مخۆریی بابی سه رسام بوو، هه میشه شانازی
به کار و خه مخۆرییه کانی باب و دایکی ده کرد، لای ئهو
ئاسووده یییه کی زۆر بوو.

مرۆف وه ختیکی له نیو کۆمه ل و خزم و خویش، چاکه و کاره
باشه کانی باوکی باس ده کریت، بستمه بست بالا ده کات. که سیک
نه بوو باسی چاکه و دلسۆزیی هه سه ن سوورمه و به س چۆله که
نه کات، جیگه ی لیپرازیبوونی دۆست و دوژمن بوون. زۆر جار مووسا
بیری ده کرده وه، گهر کاریکی ناشایسته بکه م، ناوبانگی خیزانه که م
له که دار ده که م، ده بی به وریاییه وه مامه له ی دروست و سه نگین
له گه ل ده وروبه رم بکه م، نابی به خه یال و خه ونیش تخوونی کاری
ناشیرین و قیزه ون بکه وم، نابی خۆم تیکه لی هه موو که س بکه م،
ئاخر کورد ده لی: "گا له گه ل گای بیت، ره نگیشی نه گریت خووی
ده گریت."

ئیدی ئەو پەندە وەك راستییەکی حاشالینەكراو دروست و لە جیگەى خۆیدا، بەلام هیچ لەگەل خۆشەویستی ناکریت! ڕەنگە بتوانم واز لە ھەمووشتیک بەینم، بەلام ناتوانم دەستبەردارى سوپەریا بىم، ناتوانم خەدەنگ و نەغمە و لوغانى شەوانى بەیەكەوھبوونى خۆم و سوپەریا فەرامۆش بکەم.

خۆ ئەگەر ئەو حالەتەى من و سوپەریا ئاشكرا بێت و خەلكى بزەنن، وێران دەبم، خێزانەكەم دەشكى، دایكك چەند سالە حەیا و حورمەتى خۆى كۆ دەكاتەو، باوكك خەرمانىكى لە ڕیز و خۆشەویستی بۆ دروست بوو، كە گوتت كورى حەسەن سوورمەم، ھەمووى دەستت بۆ بەسىنگى وەدەنن، ئاخىر چاكە و دلسۆزى خێزانك مایەپوچ دەبیت!

دەلێن لەسەر ھەوا و ئارەزووى ھەتیویكى لاسار، لەسەر بێپەرودەییى مندالىكى بى حەشر و نەشر، لەسەر نازدان بە مندالەكەیان بزەنە چىیان لە خویان كرا!

مندالى خراب سەرى دایك و باوكى نەوى دەكات، حەسەن سوورمە ئەوھى كۆى كەردبۆو لێرە بلاوى كرا، نەفرەت لە مندالى بێرەوشت، خوايە بەر تەقىنەوھىەك بکەویت جەرگى ھەلابەھەلابیت وەك ئاواى بەسەر سوورمە و بەس چۆلەكەدا ھینا!

موسا لە فەكران ڕاچوو بوو! ھەموو دەرھاویشتەكانى ھینابوو بەرچاوى خۆى، لى بۆ شەوھ نیرگزییەكانى سوپەریا ھەر كۆلاو بوو! دەیگوت: "چ دەبى با بېت، تازە خۆم یەكلایى كراوتەوھ بۆ سوپەریا."

له بهر خۆیه وه زۆری دهگوت! دهتگوت جندی له سه رن!
 ههر زۆر شاعیرانه ده دوا، ده یگو:
 "تا ئه و ده پشکویت، برهک له تروکاندنی چاوه کانت نزیک ده بم.
 تا ئه و دیته وه بۆ پیکه نین، من تۆزیک له سه رابیش بێت دیم و
 باوه شیکی به سوپه تی ئه لفه تحدا ده که م.
 ده مه وئ بۆ سه رکه وتنی خه ونیک، بۆ مالیبوونی ئاسکیکی سرک،
 بۆ چاوخساندنیکی تۆ له وئ بم.
 ده مه وئ، بۆ به ربوونه وه ی نیگایه کت له وئ بم.
 ناچم بۆ ئه و قه ده ره ی، که مو تفه رکی ماته لبوونی تۆی نوو سیوه.
 له پاییزیکیش لا ناده م، به به رده رگای چۆله که یه کیشدا نا کوخم،
 ده مه وئ، له سه ر سه کو ی تاریکی، بۆ خزینی ئه و مه مکانه دانیشم، بۆ
 که وتنه خواره وه ی پرسیا ریکت بیده نگ بم، بۆ ماندو و بوونی دلم، قسه
 له گه ل چاوت بکه م، له به ینی به زین و سه رکه وتندا، له گریانیک،
 هه ستم بکه م به په رچه م، بیده م له فرینی ترپه کان و شیعی ریکی
 ئاوریشمیت بۆ بنووسم.

چوار

که میک، له تیریژی خۆره که رام، که له درزی ده رگا که وه له
 بنه بانینی ده دا، ده تگوت، تریفه یه کی ئالووالایه له عیشقی مانگ
 جیماوه.
 ورده تۆزی سه ر ئه رزه که، وهک له شکر ی ئاجوج و ماجوج
 ده جوولان. به رچاوی ته نیبوو به ره نگ، هه ناسه یه ک له پشتیری

ژوورەکه جیمابوو، دەستەملانی ژەنینی ڕۆحی ئەو مۆزیکە ببوو که شەو بە کۆلانه‌که‌دا هاتبوو سروەیه‌کی به گۆی سورەییادا دابوو!
 دەمی ئەو تاریکییە، که‌وتبووه ناو دەمی شەویکی پر هەست، سورەییایا دەخزا بۆ چێژی ئەو دەستەملانە‌ی که له تاریکی دەستی که‌وتبوو، به‌رده‌بووه بۆ ئەو ماچه تەرە‌ی که دره‌نگانیگ خودا به نووته‌کی شەودا بۆی ناردبوو!

مووسا، هەر له‌و ئایه‌ته ده‌چوو، که خودا بۆ ئاوێزانبوون نازلی کردبوو!

په‌رینه‌وه‌ی مووسا، به‌ چریکه‌ی هه‌ستیکێ ته‌ردا، به‌ له‌ززه‌تیکێ ماندوو‌دا، به‌ راوه‌ستانیکێ شیندا تێپه‌ری!

مووسا، ده‌یگوت: "له‌تیکێ ئەو تاریکییە، ناگۆرمه‌وه به‌ هه‌موو ئەو ڕووناکیانە‌ی که پیکه‌نین و ئاسووده‌ییمان لی زیز ده‌که‌ن!
 به‌و بایه‌ ده‌ژیم، که له‌ دەمی تاریکییە‌وه پیم ده‌گات."

خه‌یالی لای سورەییایا بوو، ئەو قسانە‌ی ده‌هاتنه‌وه‌ بیر، ده‌یگوت: "مووسا، به‌ هه‌ززه‌تی مووسا قه‌سه‌م، منیش وا هەر له‌و ژوانه‌دا خول ده‌خۆم و ده‌گه‌شیمه‌وه."

که‌نووی یه‌کی کرد و گوتی: "منیش، ئەو تاریکییە‌م خۆش ده‌وێت.
 چێژی ئەو شەوه‌م، له‌بیر ناچیته‌وه، نازانم تو هه‌ستت به‌ گه‌رمی هه‌ناسه‌ی من کردبوو؟"

گوتم: "بەلئ، دلەراوكئ و لەرزىنى دلم، خەرىك بوو مەست مەستم بىكات!"

گوتى: "چاوت لىيە، ئەو خالقه چ نىعمەتئىكى داوه بە ئىمە. سپاس بو تارىكى، كه نهيهشت، گرپوى دلم بئ هيووا بئت. كه نهيهشت، ئەوينم لەژىر باران بسووتئت^۳، شەوهكان لەسەر پەرەى خەرەندەكان دەنووسم و وىنەى ئەو كچانەى بو ئاويزان هەلديران، لە ئاسمان دەكئشم، لەتەنىشت باخچەكانى عەدەن دايان دەنئيم، ناهيلىم كئتئبەكانى خودا تەر بن، ناهيلىم مالى چۆلەكهكان ئاگر بگرن، شەوهكانم خۆش دەوين، بوئى رووتبوونەوهى خۆم و شلبوونەوهى توى لئ دئت."

ئەوجار، دئم بو يارىيەكانى تارىكى، دئم بو رازىكردنى دلى شەو.

۳ سووتان لە ژىر باران تىكستىكى دكتور رەفيق سابىره.

لە کۆلانیە کەوێ چاوی ئی بوو

یەکی

حەسەن سوورمە وەک پێشەوی هەمیشەیی، سبەینان زوو
 هەڵدەستا، مشووری هەموو شتیکی دەخوارد.
 دەپروانییە هەمووان، هەلسوکەوت و کاری هەمووانی دەبینی.
 وای مەزەندە دەکرد موسا لەگژ فکراڤاچوو، دەیزانی لەچ
 دێدۆنگییە کدا ژیان بەسەر دەبات.
 پرووی لە بەس چۆلە کە کرد، گوتی: "شتیک هەیه بە من نالیی و
 لیم دەشارییەو، هەلسوکەوت و حەرەکات و سەکەناتی موسام
 سەیر دیتە بەرچاوا!"
 بەس چۆلە کە قوشقی بوو، پاما: "باشە من لەو هەموو سالەیی
 بەیه کەوین، هیچ شتیکم لە سوورمە نەشاردۆتەو، بەلام ئەو
 مەسەلەیی موسا هەر دەبیت لای خۆم و موسا بیت!

نا، نا، نابى ھىچ شتېك بىر كىنم، سوورمە ئەو مەسەلە يە بزانىت زۆر پىي ناخۆش دەبىت، رەنگە تووشى كارەساتىك بىت، ئەو نالىم! باشترە بەو لايەدا ھەر نەچم، خۆم لەو باس و خواسانە دوور دەخەمەوہ.

گوتى: "دەى گەنجە و تازە خۆى ناسىوہ، ئىستا توغيانىيەتى، كە بە سىبەرى خۆى خۆشى لىي دىت و ھەست دەكات ئىدى گەورە بووہ، بۆيە ھەمىشە لەسەر بەرماى نزا دەكەم و دەپارىمەوہ دەلىم:

"ئىوارە بەرەى لە خىران

زەردى لەسەر لىوان

دوعاى پىر و پىخەمبەران

رۆلە گيان، بەردى سارد و گەرمەت نەيەتە بەر پىيان."

ھەسەن سوورمە ھىندە جوان گويى بۆ بەس چۆلەكە شىل كىردبوو، دەنگوت وا لە رۆژى ھەينىيە، لە مزگەوتە و گويى بۆ خوتبەى مەلا رادەگرى!

سبەينىيەكى جوان بوو، نانى بەيانىيان بەيەكەوہ خوارد، موسا وەك رۆژانى پىشوو چەند پاروويەكى خوارد، لەسەر سىنى نانەكە دوور كەوتەوہ، كەوتە خەيال و بىر كىردنەوہى شەوى رابردوو.

ئانىشكى دادابوو، رامابوو، شىپانەى دەرگاكە ھىندە نەوى بوو، نەيدەتوانى بە ئاسانى، بىت و بچىت، دەبوو خۆى كوور كىردباوہ تا بچىتە ژوورەوہ، چاوەكانى خىسبونە سەر تىشكى خۆر، بىرى بۆ رىنى ئەو بەھى و نارنجانە دەچوو كە دەبى شەو وەك مولكى خۆى فرىاي دەستلىدانىيان بكەوئىت.

ئەو نەیدەویست، ناشیھەوئیت بەدرەنگەوہ مالئاوایی لە پووناھی بکات، پەلەئە بوو زوو شەو بیئە و ناشیھەوئیت، بی بیسمیلا تخونی رەونەقی پاشماوہکانی راموسین بکەوئیت، بو ئەو دەبی سپیدە لەبار بیئە و خۆر لە دوو مەمکی نیشتیمان بیئە دەر و بو پەیامەکانی بیئە کړنۆش، سیاسی خوا بکات، شوکرانەبژیر بیئە، ھەمیشە بو بالکیشانی تاریکی نزا بکات. ئەو لە تاریکیدا، لە ریتەکانی شەوئا، لە بەربوونەوہی پوناکی و داخستنی چاوەکانی پوناھیدا سەمای ئاویزانیکی دەست کەوت، بلنڈبوون و قیتبوونی مەمکەکانی دەست کەوت و لە سەر سینیگی ئەستیرەھەک خەوت، دەستەکانی بو ئاسمان بلنڈ کردن و گوئی: "خودایە من لە تاریکیدا گەمە لەگەڵ خۆر دەکەم و چی چیرۆکی لەزەت ھەیە دەخوینمەوہ!

خودایە، من ھیچ شەوئیک نییە بەدیار لۆغانی نەورەسەکانەوہ گۆرانی نەلیم، پیککی لە ژوانەکانی مانگ نەخۆمەوہ.

بەدیار ئەو تارماییانەوہ مەست مەست دەبم و بە باوہشی خەونیکەوہ دەفرم.

لە درزی دەرگاگەوہ چی موفتەپکی تاریکی ھەیە لە بلووری ئەو راموسینەئە دەدەم کە لە یادداشتەکانەوہ بلنڈ دەبن."

دوو

که جهرجیس، به وه گه یشتبوو ده بی بار بکات و له و مهمله که ته نه مینیت. به پینماییی مونه زمه و حیزبی به عس بوو، کاریکی دیان پی سپارد بوو. جهرجیس که سایه تیه کی پاسیف و قیزه ون بوو، کهس چاره ی نه ده ویست، به لام خه لک له ناچاری ده بوو سلاوی لی بکه ن.

ئه و روژه ی که مالی بار کرد، گه رهک به ناچاری له ده وری کو بوونه وه، هاوکاریان کرد و ماله که یان له گه ل بار کرد، حه سهن سوورمه هینده رقی لیی ده بووه نه یده ویست بچیت و خو ی دوور ده گرت، بهس چوله که گوتی: "دهستم دامینت بچو یارمه تی بده با تووشی کیشه یه کمان نه کات، هینده له زمان و کرده وه کانی ئه و خوروشه ده ترسم هینده له مردن و له خراپکارییه کانی پیاوه کانی دیکه ی به عس ناترسم. ئه وه له بهر من بکه قوربانتم بم، ده زانم چهنده کاریکی زه حمه ته بو تو به لام ده بی وا بکه یت."

حه سهن سوورمه گوتی: "لیت تیده گه م، تو هه همیشه پیش رو و داوه کان ده خوینیته وه! ده چم گریمان کولیکی قورس و زه حمه ت بوو، به قسه ت ده که م."

وهک به گوئیانی راکیشن، هینده ی لی زه حمه ت بوو، به لام ددانی به خویدا گرت و بو لای مالی جهرجس چوو. وهک ده روجیرانه کانی دی، ده هات و ده چوو.

سورەبیا کە حەسەن سوورمە ی بینی خەنی بوو، چاوی ھەر لەسەر بوو، ئوخزنی پێ ھات و دلێ دامرکا! لەو دەترسا جەرچیس قینی خۆی بەکار بەینیت و بلێت ھەر یەک لە ھاوسیکانی لەوی نەین کیشەیان بۆ دروست بکات، بۆیە ئۆقرە ی گرت و لە دلەوہ ئاسوودە بوو.

موسا دەیگوت: "گەر بچم رەنگە بەرگە نەگرم! بەچاوی خۆم ببینم سورەبیا خەریکی ئوغرکردن و بارکردنی مال بیت. گەر بچم بۆ مالی جەرچیس رەنگە جەرچیس جۆریک بیر بکاتەوہ و سورەبیا ئازار بدات." لێ لە دوورەوہ نیگای بریبووہ سەر سورەبیا، دەھاتەوہ بیری لە ژوانیکدا کە سورەبیا دەیگوت: "حەزم بە تاریکی نەدەکرد، بەلام لەوہتە ی تامی تاریکیم کردووہ، رازیم گلۆپەکان بکوژینەوہ، کە دەستم بەر دەستت دەکەوێت دنیا بۆ من دەبیت بە چراخان!"

پیشتر حەزی بە تاریکی نەدەکرد، دەیگوت: "نابیت شەو گلۆپەکان پینەبن، نابێ هیچ کات ئیواران درەنگ لە دەرەوہ بم، نابیت لە تاریکیدا بچمەوہ سەر شتەکان، پووناکی دەکەم بە مەشخەلی کار و کردەوہکانم، بە ئاگر ئۆقرە دەگرم و سەردەکەوم بۆ ئاسمان، کە خۆر ئاوا دەبیت، خەم دامدەگریت و نامەوێت تاریکی ببینم." بەلام دوا ی ئەوہی دەستی لە تاریکیدا دادەگیرسا، وەک مانگ رۆحی بلند دەبیت، ئەو ساتانە ی چیژی ماچی تاریکی دیتەوہ یاد، ئەو لە وینە ی خۆر دەرژیت، لەسەر لووتکە دەرۆیت و بەسەر دوند و شیوہکاندا پەرت دەبیت، وەک ھەلۆ مکور دەبێ و دەنگی قاسپە ی کەوہکان دەکات بە گۆرانی، ناھیلێت کەس تخوونی ریتەکانی تاریکی بکەوێت.

دەيگوت: "خۆ من رۆژانە وەك سرووتى سەيىدە ھەلدەيم و دەچم بەدەم ئاوينەو ھە سەيرى شوينىپى ماچەكان دەدوينم." دەيگوت: "نامەويت ساتى تاريكى بەفەرۆ بەدەم، دەنگەكانى شەو بسميلكراون و ھەك سورپەتى ئىلاھى كتيبەكان دەپازيننەو، نامەوي قىامەتى ھەژمەتەكانم لەدەست بچيت!"

دەيگوت: "پيش ئەوھى شەو خەنيم بكات و دلۆپە شينەكانى رۆح ببينم، سروودم دەپزا بۆ نابوودكردى تاريكى، تيرم لە پوومەتى شەو دەدا، ئەو گۆرانىيانەى شەوم زنجير دەكردى و دوا ترپەى تاريكىم دەخنكاند."

گوتم: "ماتەلبوونى منيش بۆ شەو ئاھيەكە و لەيادى ناكەم، ئاخىر درەنگ بەو ھەيشتم شەوانە قفلى ژەنگاوى رۆحە تەريوھەكان بشكينم و دەستم تيكەلى تاريكى بەكەم، درەنگ بەو ھەيشتم پيكي شەوانم خەستتر بەكەم و بەدواى گريانە جيماوھەكانى رۆح بەكەم، درەنگ بوو كە بيرم بۆ نيگايەكت چوو، درەنگ بوو كە نيشتيمانى ئەوينم لە تاريكىدا ئاويته كرد و لە ژوانيكدا گەپامەو ژیڕ سوانەكانى راموسين."

سى

جەرجيس، بۆ چاوشكاندى گەرەك و ترس و تۆقاندن ھيچ شەرمى نەدەكرد، ھەميشە بەعسى و پياوھەكانى لە مالى خۆى دەخزاندى.

ئەو پۆژە کاتی مالبارکردن، پیاوھەکانی مونەزمە، بە شوڤرلێتییکی سوور، جرت و فرتیان بوو، لەو ساتە کەمەدا چوار جار هاتن و چوون و دابەزین، جەرگیسیان بانگ دەکرد، سرکەپەکیان لەگەڵ دەکرد و دەپۆشیشتن.

ئەو دەورووبەرە بۆنی جاسووس و پڕۆیمی لێ دەهات! بۆ خەلکی گەرەک ناخۆش بوو، بەلام کەس خۆی تێکنەدا و حالەتەکیان بە ئاسایی وەرگرت.

مووسا تەقییەیی دەکرد و دوور کەوتەو، نەبادا چاوی جەرگیس و بەعسییەکانی لەسەر بیت!

بۆ مووسا گەلیک ئەستەم بوو، سوپەرییا دەپروات و ئەو لەوێ نەبیت، دوا دیدار و دوا نیگایەک خەریکە مووسا وێران دەکات! بەلام مووسا ئەو پۆژەیی لەیاد ناچیتەو، کە جەرگیس سەیارەکەیی شکانە سەری و خەریک بوو پانوپلێچی بکاتەو!

زۆرجاریش دەیگوت: "پێم خۆشە جەرگیس بەمادە بەر فیشک، خۆیەک جار دەمرم و تەواو، ئەو هەموو خۆشاردنەوێ ناوێت، بەلام تەنیا و تەنیا لەبەر دایک و بابم خۆم دەپاریزم. ئەوان بریندارن!

ئاخر سووتانیشم بۆ سوپەرییا گروکلپەیی دانامرکیتەو، سەیر بوومەتە کۆیلەیی نیگا گەرمەکانی، کە بیرم دیتەو، چەند بە هەستییارانە دەیخستە ئامیژی، ئاو بە لگاوانم دیتە خوار و هەموو گیانم دەبیت بە ئاو!

سويىندت بۇ دەخۆم، زۆرچار بەو ياد و رامووسىنانە لەشم پيس دەبىت، بى ئەوہى ھىچ جوولەيەك بکەم پانتۆلەكەم تەر تەر بووہ، رۆژى وا ھەيە سى جار خۆم دەشۆم!

بەشىكى ئەوہيە ھەز و ئارەزووہکانم بەسەرمدا زالن.

لە لايەكىدىكەشەوہ ھىندە ئاويتەى خۆشەويستى سۈرپەيا بووم دەستم لىي بەرنايىت، سەرەراى ھەموو ئەوشتانەش تووشى ھەر کارەساتىك بىم دايك و بابم دەمرن و بەرگە ناگرن!

ئەو ھەموو ھىتان و بردنە و بىرکردنەوہيە، تووشى ھەيەجان و دردۆنگىيەكى ئەستەمى کردبوو، دەبىت ئاقلانە بىر لەو بابەتە بکەمەوہ، نابى سەرچىغ بۆ شتەکان بچم.

زۆرچار ھاوريگانم دەيانگوت: "تۆ ھەر لىرە دەبىت و دلّت لىرە

نايىتەوہ، دەى با سەفەرىك بکەين و باى بالى خۆمان بدەين!"

لە دلى خۆمدا دەمگوت: "سۈرپەيا، ئەوہندەى دلّم بەو جىگەيە خۆشە، ھىندە دلّم بە گەران و گەشت خۆش نىيە. لىرە تۆم بىنى بە كراسىكى رەنگپايىزى، بە قردىلەيەكى شىن، بە پرچىكى ئاويتە بە ئاوازەى شەو. ئەوہندە ھۆگرى ئىرەم، ھىندە ھۆگرى شايى و لۇغانى ئاسمانەکان نىم."

بەسەر تالىكى تاريكىدا رەتبووم و دەستم بەر بەربوونەوہى خودا كەوت، پىمگوت: "دەستم بەرمەدە، رۆحم لەپەناى خۆت جىگىر بکە، لەو شەرەبەم بدەيە بۆ رابىعەى عەدەويت داناوہ."

لەسەر ئەو كۆلانە دەنووم و چ كارىكم بە كۆشك و باخچەكانى بەھەشت نىيە.

به سهر وینهیه کی نه کیشراوی په یامبه ریکدا که وتم و سهرم خسته
سهر دلّی و به نوشینی تیشکیکی ئاویزهیی گوارهی ئه ستیره یه کم
راژاند.

ئه و پیی گوتم: به دولدوولی دلّدا گه یشتی بو ژوان، گه یشتی به
شه وه کانی شه که ت له خه وندا!"

پیی گوتم: "بچووه سهر تریفه کان و ده ستت بخهره سهر
په رچه مم، واز له گریانی زهمه ن بینه و دوا ی پیکه نینه کانی باران
بکه وه."

ئه وه ونده دلّم به تو خوشه هینده دلّم ناچپته سهر بلنډبوونی
زینده گی!

دهی بباری، بباری، با له سووتانی دلّدا چی تاریکی هه یه
یادداشتی بکه م.

چوار

ئيواره به دهنگی دایکم راپه نیم، پوله ده ته ویت ئیمه ش بکوژی!
تکا ده که م هینده خوت بیتاقه ت مه که، ئه و شتانه هه مووی کوتایی پی
دیت، له گه ل پویشتنی زهمه ن هیه شتیک وه ک خو ی نامینی، ده زانم
دهرک به نیگه رانی و ئازاره کانت ده که م.

نه متوانی گو ی له دایه بگرم، ده مگوت: "هه ر که سه و له هه مبانه ی
خوی گو یزان ده ژمیریت، دهردی من ده وای نییه، خو هه ر قسه
کیفایه ت نییه تا من بتوانم به سه رخومدا زال بم."

هینده سه راسیمه ببووم نه مده زانی نیگه رانی دایکم له بهر منیه تی، به دهنگیکی نه شاز و دوور له نه ریتی ریزگرتنی دایک، وه لامم دایه وه و قیژاندم: "کارت به من نه بیئت، ئە تو نازانی چی ده گوزه ری!"

دایکم به دلپری و خه میکی قوول گوتی: "گیانی من له بهر تو مه." به دم دلنه وایی و قسه کردنه وه فرمیسک به چاوه کانیدا هاتنه خواره وه، بو سوئی له هه ناوان ده هات، ده یویست باوه شم پیندا بکات، نه یویزا، نه بادا ههستی بریندار بکه م، له وه ده ترسا پالی پیوه بنیم و بلیم حهقت به مندا نه بیئت. کاتیک هاتمه وه سه رخو، هه ستم کرد هه له یه کی گه وره م کردووه، خه ریکه له ته ریقبوونه وه ده بم به قه تره یه ک ئاو!

شه رمم کرد، چه میمه وه، پیلاوه کانیم ماچ کرد، نه متوانی هه لسمه وه، به ئه رزه که وه نووسام و گریانم پیلاوه کانی شه لالی فرمیسک کردن، به نووزه یه ک و ههستیکی گه رمه وه گوتم: "گه ر لیم خو ش نه بیئت له خو م خو ش نابم!"

دایکم به سه رمدا به ربووه و که وته سه ر زه وی، چاویکی هه لبری و گوتی: "مووسا، خودات به گژدا ده که م جه رگم پاره پاره مه که! تا چاوی تو م لی دیار بیئت، خو شبه خترین دایکم، هه یچ دلگران نیم به وه لامی تو، ده زانم ده ردی تو به من ده رمان ناکریت به لام ده بی ئاگات له ی یمه ش بیئت."

خوم خزنده ژووره وه ده مویست به سه ر خومدا زال بم، به زوری زورداری زه رده خه نه ی دروژنانه م ده کرد، هه موویان ده رکیان به شتیک کردبوو؛ سه لاهه تی براده ری گیانیبه گیانیی بابم، زاری

خوشکم، بابم، واتا خەمیک هاتبوووە مالهەکه مان و خەریک بوو دەوارەکانی دەروخاند، تەبایی و خۆشبهختی توورە دەکرد، تەمیکێ تاریکی دروست کردبوو منیش لە قوولایی رۆح و بلندی ئومیدەکانم کوژابوو مەو!

دەمگوت: "دەبی خۆم رابینم، دەبی ئاگام لە دەوروپشتی خۆم بیّت، دەزانم ئەوینی من راستەقینەییە و خۆلیلادانی ئەستەمە، بەخوینمدا چۆتە خوار، پربووم لە هەناسەیی گۆرانی و تەرپەر بووم بە بارانی حەزین!"

سوورەییام لەبەرچاوان لا نەدەچوو، شەوقی قردیلە و برووسکەیی پرچەکانی دەیدا لە رۆحم، دەنگی سوورەیییا وەک مۆسیقا دەیویست سەرخۆشم بکات!

خەیاڵی گریانەکانمی دەرژانده ئەو نیگایانەیی لە شەوی بوورانە وەکهیدا جیما بوون!

کەوتبوومە ناو خەلۆتییکی عاریفانە و بە دەم کوتانی دەفەیی سینگمەو دەرژام، ئەو بەدرەنگەو زانی، کەسیک شەوانە دەچیتە خەلۆتەو، تا سپیدەکان بە ماچ خەبەر بکاتەو.

تا کەسیک، پێی بلی: "ئەمشەو هەموو ترپە و ئۆخژن و رامووسینەکانی تۆم بژاردوون."

پێی بلی: "سات، بە سات، گویم لە گۆرانییە خەمگینەکان بوو، لەلات بووم، وەختیک دەستەکانت بلند کردبوو!

لەلات بووم وەختیک دەتویست لەو فرینە دانەبەزیت و بچیتەو ئەو ئاقارەیی سرووتی دلەکانی لی شین دەبیّت!

له وئ بووم کاتیک وینهی ئەو رۆژانەت دەکیشا، دەکهوتی،
دەشکای، پێدەکهنی، بەکۆل دەگریای!

له وئ بووم، ویستم دەستم بێنم و بکهومه ناو دەستهکانت،
ویستم چاوهکانم دابخەم و خۆم بخزینمه ناو جیگهکەت و خەنی
بوونی خۆمت پێ بلێم، بیرم کردەوه!

دەوی با خەلۆهتی ئەو نەروخیت، ئاخر گازندەکانی خودا چی لێ
بکه م؟

توورەبوونی ئاسمان دوایی جەبم نادات و ناهیلێت دەمیکێ دی
بیمهوه، ناهیلێت رۆژیکی دی تۆم خۆش بویت، ناهیلێت
ئایهتەلکورسییهکانم بخوینم و فوو به شوینپیکانی تۆدا بکه م.

ئاخر دەترسم، تۆ لهو ئەندیشهیه بچیتە دەر و رەگی هەستی
منبوونت بپچریت و نەمبیینیهوه!

دەترسم، بالقبوونی خەونیک لیم شیتبیت و ئەو فرسهتەم لێ خەرا
کات!

دەترسم، نزاکانی من له رۆخ کهوتنمدا جیبمێنن و خودا هەر له
پهراویز بیانهیلتەوه.

تا ئەو زانی کهسیک له خەلۆهتدایه و تیکهلی باهۆزهکانی خەیاڵ
بووه، ئاویتەهی سهفه رهکانی دل بووه، با ئەو له دەمی مندا برۆیت و
جەنگی دلنایی و ئارامبوون بخواتهوه.

پینج

بەو سبەهی سألحانە، کە شەو لە ماتەمبونی ئەو ئازارانەهی ئەوین
 رۆی نابون هەر بیدار بوو.

سروە، سپیدەیهکی رۆونی بەردایەوہ بۆ گێرانەوہی یاد و
 یادەوہریبەکان.

سوورمە لە تاوی ئەو ئازارانەهی ژەنگیان هینابوو، بۆ ئەو
 رۆژگارەنەهی بەتەنیا دونیای بەکۆل خۆیدا دابوو، بۆ رۆژانی
 عاشقبوونی بۆ بەس چۆلەکە و زامە سەختەکانی زەمەن و دەردە
 کوشندەکانی نەگەشتن بە ئاسۆکانی ئازادی، بزربوونی
 جگەرگۆشەکەیی و لەدەستچوونی هاوڕێ و دۆستەکانی، دونیایەکی
 رووداو و ئازار و زەحمەتیبەکانی ژیان، پالی بە پایەیی هەیانەکەدا
 دابوو.

هینشتا جگە لە بەس چۆلەکە کەس خەبەری نەبووبۆوہ، هەر لە
 شیرینی خەودا بوون، ئەوان بەدوای خەون و ئاواتەکانییانەوہ بوون،
 بەلام حەسەن سوورمە لە خەو راپەڕیبوو، لە تەنگەژەیی ئەو
 پیشەتانی خەریکە دەگەنە جی پامابوو، رۆوی لە بەس چۆلەکە
 کرد و گوتی: "دەزانی ئەو رۆژانەیی بەدیار پەیدابوونی تۆوہ بۆ من
 چەند گریام، چەند لەو رووداوہ گریانی ئۆخزنی و ئاسوودەبوونم
 بینوہ!

ئەو پوژانە، لە زەهت و جوانییەکانیان ناگەرینهوه، تەنها دەتوانم ئیستاش بە چریه، بە هیواشی پیت بلیم له هه‌موو دونیام خۆشتر دەویی، بارتەقای ئەوینت هۆگرت بووم.

خەریکه وردەوردە دەپۆم و پوو له ئاوا بوون دەکه‌م، تەمەنم دەچنمه‌وه، داغانبوون و سووتانی دلم له دەستروکه‌ی سپیده‌کان دەپیچم و دەینیرمه‌وه سەر کانیه‌که‌ی گونده‌که‌مان تا پوژئاوابوون گۆرانی بۆ کۆلانه پوخواه‌کان و شوینی گه‌مه و که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌ی مندالیم بلیت.

خاتوونه‌که‌م، له پهنگوروی موسا برین و خه‌میکێ قوول ده‌بینم، بۆ په‌یدا‌بوونی هه‌والی عه‌ولاچرچ و عه‌لی خه‌ریکه له خۆشییان دونیا به‌سەر خۆمدا ده‌رووخینم، ئەوه‌تا سه‌ره‌داوه‌کانی رزگاربوونمان له سایه‌ی ترس و تۆقاندن خه‌ریکه ده‌رده‌که‌ون، رۆیشتنی جه‌رجیس هۆکارگه‌لیکی زۆری له پشته.

به‌س چۆله‌که ورد ورد قسه‌کانی سوورمه‌ی هینابووه ناو دلی و هه‌سته‌کانی دانابوو، به شه‌وقه‌وه گوئی گرتبوو، هه‌ر وشه‌یه‌کی سوورمه لای وه‌ک ئەو پیرۆزییانه بوو که له ئاسمانه‌وه داباریون. مووچرک به جه‌سته‌یدا ده‌هات و قه‌ستی ده‌کرد سوورمه له ئامیز بگریت و به باوه‌شییه‌وه پوچی ده‌ربچیت!

له‌وه نیگه‌ران بوو باسی ئاوابوونی تەمەن و کۆتاییی رۆیشتنی بۆ فه‌نا، به‌لام ئەو وینه و یادگارییانه‌ی هه‌موو له رامانه‌کانی سوورمه‌دا ده‌دیت.

بە حەوسەلەییەکی نەرم و ژیرانە ڤووی لە سوورمە کرد و گوتی:
 "سێبەری ڤۆح و کۆلەکەیی هەمووان، چ خۆشییەک لەوێ خۆشترە کە
 ئەوێتا بەو هەموو گریانەوێ، بەو هەموو ئازارەوێ، بەو هەموو زەحمەت
 و کۆیرەوێرییەوێ لەپەناتم و بەرەو خۆریکی ڤووناک و هیواپەکی
 گەورەوێ دانیشتووم، تۆ هەموو سەرۆتیک و خۆشییەکی منی!

دەزانم دروونەوێ ئەو خەمە قوولانە، بەڤیکردنی ژیانیکی
 سەیرۆسەمەرە، سارپێژنەبوونی برینی سوارە بوو کە بە دیداری
 ئاخەرەتی سەختە، بەلام بەردەوامبوون و خۆراگری تۆ ئاسوودەم
 دەکات، مووسا ڤیگەییەکی جوانی گرتۆتە بەر، لە چاوەکانیدا ڤرژانی
 خۆرەتاویکی گەش دەبینم..."

جەرچیس رویشت و ئاسۆیەک دەرکەوت، دەرگایەک کرایەوێ،
 کۆلان جمەیی دەهات، هەمووان بو هەوالیک لە چاوەڤوانیدا بوون.
 ئومیدیک و حەزیک شیرین و دەرپازبوون لەو دۆخەیی کە تێیدا
 بوون. دواي بارکردنی مالی جەرچیس و راکەراکی ڤیاوێکانی بەعس،
 هەوالی خۆشی لی دەخوینرایەوێ. چاوەڤوانیی وەرچەرخانیک دەکرا.
 سەرەڤویی رژیمی بەعس و داگیرکردنی کویت، رادیوی کۆلانەکانی
 گەرەکی خرۆشاندا بوو. ئاپۆرەیی خەلکت دەبینی لە چاوییان
 دەخوینرایەوێ کە ئامادەبوونیان هەیی بۆ خولقاندنی روژیکی نوێ.
 دەنگی رادیوکانیان زیاتر بەرز دەکرد، موژدە لەسەر موژدە
 کەڤنەقالی خۆشی بوو.

مووسا هەوالەکانی دینا و دەبرد، چەند دلخۆش بوو کاتیک
 دەیدیت باوکی و سەلاوێتی بەجۆشوخۆشەوێ گوتیان لی دەگرت.

